

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ YAYINI

YENİ UFAK

YIL: 4
SAYI: 4
MAYIS 2010

UYANIK FİKİRLERİN UZLAŞTIĞI KALEMLER

*Men
bende-i Kur'anem eger can darem...*

Bu can bende oldukça Kur'anın kölesiyim...

Hz. Mevlânâ

1400

Kur'an'ın Kerim'in Nuzulünün
1400. Yılı

2010

KUR'AN YILI

Dr. Erol GÜNDÜZ

Türk Dili ve Edebiyat Öğretmeni

Kıymetli okuyucularımız, dergimizin dördüncü sayısında sizleri selamların en güzeliyle selamlıyoruz...

Dergimizin bu sayısı, 2010 yılının **Kur'an'ın vahyedilişinin 1400'üncü yılı** vesilesiyle Diyanet İşleri Başkanlığınca "**Kur'an Yılı**" ilan edilmesi kararına uygun olarak "**Kur'an-ı Kerim**" kapaklı oldu. Arka kapağı ise okulumuzun yeni kurulan web sayfası görüntüsü süslemektedir.

Okul Müdürlüğümüz, diğer sayılarda olduğu gibi bu sayıda da sizlerle duygularını paylaşıyor. Okulumuzun yönetiminde emeği geçmiş eski müdürlerimizin tanıtımına devam ediyoruz.

Mesleki alandaki ilk yazı kapakla uyumlu olarak Kur'anı okumak ve anlamakla ilgilidir. Yine bu alanda, okulumuzdan ayrılıp Artvin Çoruh Üniversitesi'ne Öğretim Üyesi olarak gitmek üzere yollara düşen Dr. İsmail BİLGİLİ'nin "Yolcu Namazı" yazısı yer almaktadır.

Edebiyat sayfalarında, Selçuk Üniversitesinden Prof. Dr. Ahmet SEVGİ ve Dr. Metin OKTAY'la öğrencilerimizin yaptığı söyleşi edebiyat sayfalarımızın içinde yer alıyor. Öğretmenlerimizin de yazılarıyla katkıda bulunup örnek olduğu dergimizde, öğrencilerimizin yazılarına ağırlık vermeyi uygun bulduk. Amacımız öğretmenlerimizin rehberliğinde öğrencilerimizi yazmaya ve okumaya teşvik etmek ve yeni kabiliyetleri ortaya çıkarmaktır.

Yazmak, okumayı gerektirir. Yazmak isteyen kişi okumaya ihtiyaç duyacaktır. Bilgiyle donanımlı ve duyguları kontrollü bir nesil, ancak okumayla ortaya çıkar. Bilgilerimizi ve duygularımızı paylaşmak ise okuduklarımızı yazmakla gerçekleşecektir.

Geleceğin aydınlık yarınları, okuyan bir toplumla gerçekleşir. Bu yüzden okuma ve yazmayla ilgili her uğraş desteklenmeli, sevdirmeli ve yaygınlaştırılmalıdır.

Bu çalışmayla biz de gelecek kuşaklara ışık tutmada küçük de olsa bir katkıda bulunmayı amaçladık. Sizlerin de bu çabamıza dergimizi okumakla katkıda bulunacağınız ümidiyle...

Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi Yayın Organı

YIL: 4 SAYI: 4 MAYIS 2010

Konya Anadolu İHL Adına Sahibi

HÜSEYİN AVNİ ERDEMİR

Okul Müdürü

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

İLHAMİ AKTÜRK

Müdür Yardımcısı

Genel Yayın Yönetmeni

HATİCE AZİZOĞLU

Müdür Yardımcısı

Editör

Dr. EROL GÜNDÜZ

Türk Dili ve Edebiyat Öğretmeni

Yayın Kurulu

ALİ OSMAN YAMAN, ŞERİFE KAYA

ESRA OKTAY, EMİNE SAFİYE SEVEN

Türk Dili ve Edebiyat Öğretmenleri

Dr. İSMAİL BİLGİLİ, Dr. AYTAÇ AYDIN

Dr. SAFA BARDAKÇI, MUSTAFA GÜNDÜZ

Meslek Dersleri Öğretmenleri

AYHAN YÜCEL, ABDURRAHMAN KARAAĞAÇ

Tarih Öğretmenleri

İHSAN UZ

Felsefe Öğretmeni

NAGİHAN CAN

İngilizce Öğretmeni

NACİYE SARI

Rehber Öğretmen

Yazı İnceleme Kurulu

İLHAN GÜLTEPE, AYSEL KOPAR

HİLAL CERANCI, FADİME İPÇİOĞLU

HATİCE KARASOY, İSMET DİNÇ

F. YASEMİN SARI, NURAY ESEROĞLU

NİHAT EREN, HALİS KALEM

Türk Dili ve Edebiyat Öğretmenleri

Reklam

NACİ KARTAL

Müdür Başyardımcısı

GALİP KOÇAK

Matematik Öğretmeni

Grafik Tasarım

Muhammet ÜNÜVAR

Yapım-Baskı-Cilt

ÖLÇÜ OFSET

Tel: 0332 342 36 20

www.olcuoffset.com

MAYIS-2010 Baskı: 2000 Adet

Yazışma Adresi

Konya Anadolu İHL Karatay-KONYA

Tlf.: (332) 351 28 02, Fax: (332) 352 48 40

www.konyaihlk12.com | konyaihl@hotmail.com

İçindekiler

Başlarken

04

Bizim
Ufkumuzdan...

06

Duruşumuzla Ufka Selam Vermek

Meslekî Alan

07

KUR'AN'ı
okumak ve
anlamak

08

Kardelenlerin Eşsiz GÜNEŞİ

09

Sevgiliye 40 Hadis

10

Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?

11

Sevde Binti Zem'a (r.a.)

12

Sancaktar Muallim

14

Yolcu Namazı

Edebiyat

20

Prof. Dr. Ahmet Sevgi ile
Edebiyat Üzerine Bir Söyleşi

22

Öykü
Ay Işığı

24

Dr. Metin OKTAY ile
Anadilimiz Türkçemiz Üzerine Bir Söyleşi

26

Divan Şiirinde Aşk ve Sevgili

29

Muallim-i Evvel

30

Benim Hiç 'Sen'im Olmamış Meğer

31

Küp Şeker

32

Etkinlikler-II

16

Peygamber Efendimiz
Hz. Muhammed (s.a.v.)'e MEKTUP

17

Peygamber Efendimiz
Hz. Muhammed (s.a.v.)'in Şaka Anlayışı

18

Etkinlikler-I

Tarih

34

Kur'an, Tarih ve
Toplum

35

Her Şey Vatan için

36

Hadi Önce Biraz Hata Yapalım
Gelin Şimdi de Hatamızı Anlayalım

38

Tarihten Sayfalar

42

Dinmeyen Kan Doğu Türkistan
Uygur Türkleri Yalnız Değil!

43

Yurt Sevgisinde ve Yurt Yönetiminde
COĞRAFYA

44

Okul Başarısızlığı

46

Eğitim ve Öğretime Yolculuk

47

Mutluluk Uzak Değil...

48

İngilizcenin Tarihi

49

Funny Stories

50

Etkinlikler-III

52

Biyografi
Nurullah Genç

53

Biyografi
Eski Müdürlerimiz

54

Magazin
Mizah
Karikatür

57

2009-2010
Mezunlarımız ve Öğretmenlerimiz

İmam Hatibim

Ne de güzel girdin İmam Hatibim, sen şu hayatıma,
Fark ettirmeden öyle sardın ki beni, sıcaklığınla.
İkliminle can verdin, kurak, verimsiz topraklarıma,
Önce bir tohumdum, sonra fidan oldum katkılarınla.

Ruhuma uzanan bir eldin, sahipsiz zamanlarımda,
İçtenlikle seslendin, yabancı kaldığım duygularıma.
Alacakaranlıklarda umut oldun yarınlarıma.
Yalnız olmadığımı öğrettin, çıkmaz sokaklarımda.

Dünyamı bereketlendirdi, senin sonsuz yağmurların,
Yaz ortasında sevinçle açtı gönül kardelenlerim.
Limanında yer buldu, ummanda kaybolmuş gemilerim,
Ruhumu yıkayan bir el oldu köpüklü dalgaların.

Önümde sürekli çağlayıp akan berrak bir ırmaksın,
Kana kana içip, tadına varmadığım pınarımsın.
Damarlarımda dolaşan benim kanım, benim canımsın,
Çatısı altında huzur bulduğum, tatlı bir telaşsın.

İsyan edemediğim bedelsin gençlik bahçelerimde.
İnleyen nazlı bir sessin, kalbimin derinliklerinde.
Sebepsiz gözyaşlarım tutsak artık, narin ellerinde.
Vazgeçilmez sevdamsın İmam Hatibim, tüm benliğimde.

Asiye ULUS/ And.12-A.

Bizim Ufkumuzdan...

Hüseyin Avni ERDEMİR
Konya Anadolu
İmam Hatip Lisesi Müdürü

İnsan kâinattaki en donanımlı varlıktır. Diğer canlılarda olmayan düşünme, konuşma ve hissetme yetisine sahiptir. Bütün evren insanın emrine sunulmuştur. Henüz sırrına mazhar olamadığımız bu evrenin ve mucizevî varlık olan insanın var olma sebebi, yaradani bilmek, tanımak, O'na kulluk etmek ve kendisine sunulan bu evrene iyilik ve güzellik katmaktır.

Bundan dolayıdır ki, insanoğlu yaradılıştan beri, öğrenmeye, bilmeye, keşfetmeye çalışmıştır. Çünkü var olmanın maksadı budur. İnsanoğlunun ifşa ettiği her sır, ilimde araladığı her perde bizi ilahi varlığa, yani yaradana götürmektedir. İman gönüldedir. Ancak müspet ilimlerin ışıyla ve akılla desteklenen bir iman gönüldeki yeri çok daha sağlamdır. İlimler ve âlimlerin amacı, var oluşun bu maksadını gerçekleştirmektir. Bu sebeple ilim tahsili bir ibadettir.

Sanman ki taleb-i devlet ü cah etmeye geldik

Bir âleme bir yar için ah etmeye geldik

Şair bu beyitte bizim âleme, dünyaya gelişimizin ne mevki ne makam ne de mal mülk peşinde koşmak

için olduğunu belirtmiştir. Biz bu âleme bir yâr (Allah) için ah etmeye geldik, diyor. Eğer böyle bir inanç ve amaç olmazsa, sonu mutlak ölüm olan insan hayatının ve dünyanın bir önemi olur muydu?

Eğitim anlayışı, okul çağının ilk yıllarından itibaren öğrencilerin akademik başarılarının yanında, sosyal ve kültürel etkinlikler yoluyla kendine güvenen, kendini ifade edebilen, problem çözebilen, yaşadıkları topluma katkıda bulunan, üretken, paylaşımcı bireyler yetiştirmeyi hedeflemektedir.

Bu hedef, Millî Eğitimimizin genel amaçları arasında da anlamını bulmuştur. “Türk milletinin bütün bireylerini, ilgi, istidat ve kabiliyetlerini geliştirerek, gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlamak ve onların kendilerini mutlu kılacak ve toplumun mutluluğuna katkıda bulunacak bir meslek sahibi olmalarını sağlamak” şeklinde ifade edilen bu amaç çerçevesinde bütün eğitim kurumlarımız paylarına düşen sorumluluğu yerine getirmek mecburiyetindedirler.

Biz de bu anlayıştan hareketle okul olarak öğrencilerimizin bilgi, görgü ve yeteneklerini

geliştirmek; yaparak yaşayarak öğrenmelerine imkân vermek; onlara çevrelerini, toplumun sosyal, kültürel ve ekonomik değerlerini tanıtmak; bilimsel ve teknolojik gelişmeleri yakından izletmek amacıyla bir dizi sosyal ve kültürel etkinlikler düzenlemekteyiz. Bu etkinlikler sayesinde öğrencilerimizin ilgi, istek, beceri alanlarına göre yeteneklerini kullanmalarını arzulamaktayız. Bu süreçte okul yönetimimiz, öğretmenlerimiz, öğrenci kulüplerimiz ile okul- aile birliğimiz bir ekip çalışması titizliğinde hareket etmektedir.

Kültürel etkinlik kapsamında okulumuz bünyesinde yayınlamakta olduğumuz Ufuk Dergisi bizim için ayrı bir önem taşımaktadır. Bir çeşit atölye işlevi görmesini istediğimiz bu dergi vasıtasıyla genç yazar ve şair adaylarımızın Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanma, kendilerini ifade etme, eleştirel düşünme ve iletişim kurma yeteneklerini geliştirecekleri kanaatindeyim.

Biz, İmam-Hatip camiası olarak okullarımızda verdiğimiz öğretim ve eğitimin, hem ilmi alan öğrenciye, hem topluma ve insanlığa, hem de Hakk'a hizmet ve hürmet olacağı bilincindeyiz. Okulumuza kayıt yaptıran her öğrenciyi, bize emanet edilen en taze, en nadide çiçek fideleri olarak görüyoruz. Onları ihtimamla, özü, temiz ahlak olan toprağa dikeyor, Cenab-ı Allah'ın kelamı ve lutfu kerimi olan Kur'an ayetleriyle suluyor, modern ilmin ışığında yetiştiriyoruz.

Bu sebeple her birinin farklı bir renkte, farklı bir rayihada bu bahçeyi güzelleştirmesi için bütün imkânlarımızı seferber ediyoruz. Her geçen gün okulumuzun fiziki imkânlarını geliştiriyor, modern bir eğitim anlayışıyla, teknolojik ürünleri en üst seviyede kullanmaya, öğrencilerimizi en donanımlı ve en verimli şekilde yetiştirmeye çalışıyoruz. Allah'a şükürler olsun ki, şimdiye kadar elde ettiğimiz başarılar, bu emeklerimizin boşa gitmediğini göstermiştir. Bu başarıda bizler kadar, saf ve temiz niyetlerle okulumuzun kapısını aralayan öğrencilerimizin ve velilerimizin de katkıları büyüktür şüphesiz.

Sadi Gülistan adlı eserinde şöyle bir kıssa nakleder: Bir sultan, oğlunu bir bilgine emanet eder. "Bu çocuk senin evladın" der, "Al kendi oğlun gibi yetiştir."

Bilgin bunu kabul eder, birkaç yıl bunun için uğraşır, Bir sonuca varamaz. Oysa kendi çocukları erdemde de, söz ustalığında da en son dereceye ulaşmışlardır. Sultan bilgini azarlayarak: "Sözünü tutmadın, vefalı davranmadın!" der.

Bilgin: "Sultanım! Eğitim birdi, ama yetenekler başka başkaydı..." der.

Altın da gümüş de taşlardan çıkar

Ama her taşta da bulunmaz cevher

Son dönemlerde bilgisayar, cep telefonu gibi teknolojik iletişim araçlarının gençler arasında hızla yaygınlaşması dilin kısırlaşmasına, yozlaşmasına sebep olmuştur. Elbette ki bu teknolojik kolaylıkları hayatımızdan çıkaramayız. Ama gerektiği yerde, gerektiği kadar kullanmalıyız. Okumaktan, araştırmaktan uzaklaşan gençlerimizin fikir üretme ve muhakeme etme güçleri de azalmaktadır. Zihinleri, düşünceleri ve bilinçaltını kirleten, yıpratıcı görüntü ve kitaplardan uzak durmalı, mesleki ve kültürel alanda kendini geliştirecek ya da estetik ve sanat zevki verecek eserler seçmeye özen gösterilmelidir.

Öfkenin ve şiddetin kolayca ortaya savrulduğu günümüzde televizyonlarda ve gazetelerde sık sık okullarda meydana gelen üzücü olaylardan bahsediliyor. Bazen gençlerin hayatına mal olacak kadar vahim sonuçlar doğuran bu olayların sebebinin kötü bir söz, küçücük bir öfke kıvılcımı olduğunu üzümlere öğreniyoruz.

İlmin en önemli amacı insanlığa hizmettir, Hakk'a hizmettir. İnsanı olgunlaştırmayan, güzelleştirmeyen ilim faydasızdır. Bu sebeple asıl gayemiz iyilik, güzellik olmalıdır. Önce ilmi, ilmik ilmik dokuyarak kendimizi bilmeli, dünyanın var oluşunun sırrına ermeli, Hakk ve halka hizmet etmeliyiz. Bizler Peygamber Efendimiz (S.A.V)' in tamamladığı güzel ahlâkın devamı olmalıyız.

Daha nice birbirinden güzel sayılarda ve etkinliklerde buluşmak ümidiyle...

Duruşumuzla Ufka Selam Vermek

Naci KARTAL

Konya Anadolu İHL Müdür Başyardımcısı

Çağımızdaki teknolojik gelişmeler, siyasi, toplumsal ve ekonomik olayların yaşanması ve bunların bizleri etkimesi kaçınılmaz bir gerçektir. Bununla beraber birçok şeyin çıkar, hırs ve para üzerinde kurulması, hayatımızın her dakikasını kuşku, telaş ve korku zincirinin tutsak edeceğini düşünmek bizleri mutsuzluk uçurumuna biraz daha yaklaştırıyor. Ancak bunun böyle olmadığını şanlı tarihimize baktığımızda görüp şaşıyoruz.

Ecdadımız nice badireler atlattımlar ancak her zorluğa rağmen mutlu, huzurlu bir hayatı kardeşçe yaşamışlardır. Nice büyük devletler kurmuşuz, üç kıtada hüküm sürmüş, tarihe yön vermişiz, nice tarihi şahsiyetlerimiz tarihte başrol oynamışlardır.

Bunları düşündüğümüzde yolunda gitmeyen bir şeylerin olduğunu sağduyu sahibi insanlar anlamış buna dur dememiz gerektiğini söylemişlerdir.

İman, ihlas ve yardımseverlik harcıyla yoğrulup vücut bulan İmam Hatip Liseleri bu müesseselerden iman şuurunu alarak bu yolda zorluk ve çilelere katlanıp yetişen neslimiz, kendinde vicdani bir sorumluluk hissederek dünyamızı sevgi yumağıyla örülmüş bir bahçeye ördürmek için elinden gelen gayreti gösterdiğinden ve bundan sonrada göstereceğinden zerre kadar şüphem olmadığını canı gönülden belirtmek isterim.

Bilgi çağında yaşadığımız bu yüzyılda donanımlı bireyler olarak kendimizi yetiştirip, geliştirmeliyiz.

Çünkü bilen ile bilmeyenin hiçbir zaman bir olamayacağını söyleyen dinimiz, ilme değer vererek insan hayatına faydalı olan bilimsel gelişmeleri her zaman desteklemiştir.

Bilgili insanın hayata bakışı, hayatı yorumlayışı farklılık arz etmekte böylelikle toplumsal meselelere akılcı, barışçıl ve mantıklı çözümler getirmektedir. Bu da toplumsal barış ve huzura vesile olmaktadır.

Yüce dinimiz insanların yaşam hakkını kutsal saymıştır. İnsanın çok değerli bir varlık olduğunu belirtmiştir. Dinimizin evrensel mesajlarını insanların huzur ve kurtuluşu için kendimize düstur edinmeliyiz.

Kuran'ın nurunu her tarafa yaymalı, susamış gönüllere ab-ı hayat olmalıyız. Dünyamızın her zamankinden fazla barışa, kardeşliğe, birlik ve beraberliğe ihtiyacı vardır. İşte imam hatipli kimliğimizle Allah'ın rızasını umarak insanlığa huzur merhemini sürmeliyiz. Bu vizyonu ve davayı okulumuzun kurucularından hak aşığı, Alim Hacıveyiszade Mustafa Kurucu ne güzel ifade ediyor:

"Ey ömrünü bir gayeye vakfeyleyen insan,

Göğsündeki imanına mazi bile hayran

Tebrik ediyor, bak seni, mabedler ezanlar

Ey hak yolunun yolcusu: Kurban sana canlar!..."

Bu dergimizin sizlerde yeni ufuklar açmasını diliyor. Büyük coşku ve heyecanla hazırlanan bu dergimizin vücut bulmasında emeği geçenlere kalbi şükranlarımı sunuyorum.

KUR'AN'

okumak ve anlamak

Dr. Aytaç AYDIN

Allah tarafından Cebrâil vasıtasıyla Hz. Muhammed'e indirilen, okunması ibadet olan ve Arapça bir kelim olarak tanımlanan Kur'an, "kara'e" fiilinden türemiştir. Kur'an, kelime olarak, "toplamak, okumak, bir araya getirmek" mânâlarına gelir. Ayet ve sûreleri bir araya getirdiği; İslâm'ın inanç esasları, ibadetler, ahlâk, hukuk, vb. esaslarını toplayıp ihtiva ettiği; dünyada en çok okunan ve okunacak olan kitap olduğu için "Kur'an" olarak isimlendirilmiştir. İlk emrinin "oku !" olması da ayrıca önemlidir.

Kur'an hayatın tamamını, bütün zamanları ve mekânları kuşatacak özelliktedir. Kur'an, Müslümanlar için birinci derecede kaynaktır ve Kur'an'a göre mevcut hükümlerle amel etmek farzdır. Kur'an, kendisinde hiçbir şüphenin olmayacağı, batılın kendisine yaklaşamayacağı bir kitaptır ve Allah Teâlâ'nın koruması altındadır. Onun hükümleri kıyamete kadar geçerlidir ve o muttakiler için hidayettir...

Kur'an, okunmak ve anlaşılacak için gelmiştir...

Çok okunması gerektiği ve okunduğu içindir ki, "çok okunan manasına gelen" en yaygın isimlerinden biri "Kur'an" olmuştur...

Anlaşılması, kavranıp özümsemesi için; Allah Teâlâ:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

"Biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ki, aklınızı kullanarak belki onu kavrayıp özümsersiniz." buyuruyor.

Ayrıca, Rabbimiz:

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ لِيُوقِیَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

"Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah için) gizli ve açık sarf edenler, asla zarara uğramayacak bir kazanç umabilirler. Çünkü Allah, onların mükâfatlarını tam öder ve lütfundan onlara fazlasını da verir. Şüphesiz O, çok bağışlayan, şükürün karşılığını bol bol verendir." buyurarak Kur'an okuyanları övmüş;

يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ عَاءَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

"Onlar gece saatlerinde secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar." buyurarak geceleri de secde halinde Rabbinin buyruğunu okuyan kimseleri teşvik etmiştir.

Bunun yanında: "Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru."

Allah Teâlâ'nın bir hidayet kaynağı olarak gönderdiği Kur'an'ın okunması ve anlaşılması, iman eden kimselerin oluş-buluşu gayesine göre bir hayatı yaşayabilmeleri için elzemdir.

Geçmişten günümüze baktığımızda Kur'an'dan ilham alan, Kur'an'a inanıp hayatında onun ziyasıyla yol almak isteyen herkes, ona olan muhabbetini ve aşkını çeşitli şekillerde ifade etmiş ve hayatına onun öğretilerine göre yön vermeye çalışmıştır.

Men bende-i Kur'anem, eger can darem

Men hak-i reh-i Muhammed muhtarem

Eger nakl kuned bi coz in kes ez guftarem

Bizarem ez u vez an suhen bizarem

"Bu canım var oldukça ben Kur'an'ın kölesiyim

Muhammed Mustafa'nın yolunun tozuyum
Benden bundan başka söz nakledenler olursa
Hem onu söyleyenden hem o sözden şikâyetçiyim"
diyen Mevlânâ,

Ben bir kitap okudum,

Kalem onu yazmadı

Mürekkebe eyleyeydim

Yetmeye yedi deniz".

Şeklinde ifade eden Yunus Emre,

"İnmemiştir hele Kur'an şunu hakkıyla bilin

Ne mezarlıkta okunmak ne de fal bakmak için"

diyen Mehmet Akif Ersoy ve diğer düşünürler hep Kur'an'ı anlama ve gereğine göre hayatlarını yaşama gayreti içinde olmuşlardır...

Kur'an'ı okuyup anlamalıyız, zira en doğru yola o iletir;

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

"Şüphesiz ki bu Kur'an en doğru yola iletir; iyi davranışlarda bulunan müminlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdelir".

Kur'an'ı okuyup anlamalıyız, zira onun kolaylaştırılması bizim içindir;

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ

"Kur'an, düşünmek için kolaylaştırılmıştır. Öğüt alan insanları beklemektedir."

Mehmet Akif Ersoy'un ifadesiyle;

"Doğrudan doğruya Kur'an'dan alarak ilhamı

Asrın idrakine söyletmeliyiz İslam'ı"

gayreti içinde olarak, Kur'an'a karşı görevimiz; Kur'an'ı okuma ve onu anlamayı hakkını vererek gerçekleştirmek ve ondan hidayet kaynağı olarak faydalanıp emirlerinin gereğini uygulamaktır. Okumak, anlamak için vasıta; anlamak, uygulamak için vasıta; uygulamak, hidayete kavuşmak için vasıta... Bütün kitaplar, bir kitabın daha iyi okunup anlaşılabilmesi için vasıta... "O (Kur'an), muttakiler için hidayettir..."

Bizler O'nun içiniz ve dönüşümüz O'nadır...

DİPNOTLAR

Alak Suresi, 96/1.

Yusuf Suresi, 12/2.

Fâtır Suresi, 35/ 29,30.

Âl-i İmran Suresi, 3/113

Al-i İmran Suresi, 3/191.

İsrâ Suresi, 17/9.

Kardelenlerin Eşsiz GÜNEŞİ

Halime ALTUNDEĞER And.12 A

Savrulan bir ömür perdesinin silinmeyen milyonlarca anısı olur ya; işte öyle başladı İmam Hatip sevgisi. Gülen gözlerle verilen bir selamın izlerini taşır, yolcusu tükenmeyen bu gemi. Dümende en değerli isimler varken rotasını şaşırılmaz yine; geleceğe umutla bakan gençleri taşıyan bu gemi

Doğru zamanda samimi dostluklar kurulur. Yalan söylemez o masum bakışlar. Ne zaman boş kalsa bir yürek, el uzatır ona bir kardeşimiz gülerek. Bu güzel yolda ilerlemek için en başta sevmeyi bilmek gerek.

Bazen bir öğretmen bazen bir öğrencidir karşımızdaki. Biri saygıyı hak eden diğeri sevgiyi... Bazı geceler kâbuslardan uyuyamazsın da annen, baban teselli eder ya seni; işte böyle yol gösterir İmam Hatip'in öğretmenleri. Kendi gözyaşlarını tılsım yapar, ümitlendirir seni. Olur da unutursan bu günleri; hatırlatır karanlık akşamlar sana geçmişteki güneşini. O güneş, İmam Hatip'in sözleri.

Çoğu zaman kalkar semaya ellerimiz, dökülür dudaklarımızdan binlerce dua. Sığmaz yüreklerle, taşar bu sevgi, o heyecanla sağa sola. Birçok insan hücum eder ilim öğretene bu okula. Elimizde Kur'an-ı Kerim, dilimizde salâvat, koşarız Allah yolunda.

Zorluklar içinde çaba harcarsın kimi zaman, usanmadan. Masallara inanmak, sihirli bir değnek bulmak istersin belki çocukça. "Tamam, yolun sonu geldi" dersin. İşte o anda, mucize dediğin bir yardım eli görürsün karşında. Hiç düşünmeden tutarsın, gülümseyerek bu eli. Sonra büyür, kocaman olur umutların; anlarsın kara gün dostudur İmam Hatip aynı zamanda.

Vazgeçemediğin hayaller vardır hayatta. Ne olursa olsun bırakamazsın onları asla. Arada bir

kalem alırsın eline, çizmeye başlarsın umutlarını. Rengârenk boyalarla süslersin geleceğine dair hayâllerini. Kirlensin istemezsin bembeyaz sayfaya aktardıkların hiçbir zaman. Sonra bir gün aniden gerçekleşir ezberindekiler masumca. Tek bir şey düşünürsün o anda; kaderine ışık tutan en önemli tesellin, İmam Hatip hayalindir aslında.

Minik bir çocuğun bile gözleri dolar acı bir olayda. Kötülükler bazen bizim de canımızı yaksa da; sabretmeyi öğretir İmam Hatip insana. Olur da bir gün yalnız hissedersen kendini bu dünyada; paylaşmayı gösterir İmam Hatip sana. Yetim, öksüz gözetmeksiz kucak açar, aile olur duygulu sözlerle bu yolda. Bu yüzden kendini asla çaresiz sanma!

Zaman çok çabuk geçiyor, takvim yaprakları birbirini kovalıyor adeta. Unutulmayacak hikâyeler sıkıştırıyoruz birbirinden güzel bu yıllara. Sonbahar rüzgârında, ilkbaharın neşesini gösteriyoruz eylül yağmurlarına. Sonra bir kış bahçesinde ararken kendimizi, doğuyor tüm parlaklığıyla kardelenlerin eşsiz güneşi...

Belki eksik belki fazla; hem gül hem ağla. Ne vazgeç ne de isyan et. Bazen sabret bazen şükret. Her şeyin bir vakti var, işte buna dikkat et.

İmam Hatip ruhuyla yoluna devam et...

Sevgiliye 40 Hadis

Ramazan EMEKLİ
Meslek Dersleri Öğretmeni

Hız. Peygamberi sevmek, bütün Mü'minler için en gerekli ve "olmazsa olmaz"lardandır. O bizim her şeyimizdir. Efendimiz, canımız, müjdecimiz, Peygamberimiz... Onsuz hayatın ne anlamı ola ki... Ona olan sevgimizi sözcüklerle ifade edebilmekten ne kadar da yoksunuz... Sevgili peygamberimiz, O'nu nasıl sevmemiz gerektiğini hadis-i şeriflerinde bizzat şöyle ifade ediyorlar...

"Sizden birinize ben; annesinden, babasından, çocuklarından ve bütün insanlardan daha sevimli olmadığım müddetçe (tam) iman etmiş olmaz."

Allah sevgisinden sonra sevgiye en layık olan "sevgililer sevgilisi" Hz. Muhammed (s.a.v) dir. O'nu sevmenin gerekliliği Yüce Allah(c.c.) tarafından şöyle ifade ediliyor:

"(Ey habibim!) De ki; Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir." (Âl-i İmrân 3/31)

Ona olan sevgimizi ancak Onun getirdiği dini yaşamamız, yaşatmamız ve hayatımıza vazgeçilmez değerler olarak yerleştirebilmemizle ifade edebiliriz. Bunun için daima efendimizin buyruklarıyla dirilmeli, onlarla canlanmalı, onları terennüm etmeliyiz. İşte bu kutlu solukla dirilmeye bir nebze katkıda bulunma gayesiyle kutlu günlerde, kutlu aylarda, okulumuzda da zaman zaman çeşitli faaliyetler yapılmaktadır.

Bilindiği gibi Okulumuz her Eğitim Öğretim döneminde 40 hadis ezberleme yarışması tertip etmektedir. Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi'nin geleneksel olarak düzenlediği Ezbere 40 Hadis Okuma Yarışmasına bu sene de titizlikle hazırlanılmaktadır. Nisan ayı sonlarında yapılacak olan Ezbere 40 Hadis Okuma Yarışmasına, arkadaşlarımız yaptıkları çalışmalarla "cevâmi'ül-kelim"den kırk hadis-i şerif seçip kitapçık haline getirmişler ve öğrencilerimizin istifadesine sunmuşlardır.

Efendimize arz edebileceğimiz en güzel hediyeler aynı zamanda bizim için de şefa'at vesilesi olan salât-ü selamlardır... Yine O'nun mübarek sözlerini öğrenip başkalarına da öğretmek Peygamberimize arz edebileceğimiz en güzel hediyelerdendir. Bir hadis-i şeriflerinde Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v) "Allah, benim sözümü işiten, iyice kavrayan, ezberleyen ve

başkalarına duyuran kişinin yüzünü ak etsin." buyurmaktadırlar. O'nun sözlerini terennüm etmek, onlar üzerinde düşünmek, tefekküre dalmak, Onları yaşamaya çalışmak, anlayıp başkalarına duyurmak Müslümanın en büyük görevi olmalıdır. Bu manada "anlamak, yaşamak, başkalarının da onlarla ihya olmasına çalışmak" Müslüman'ın çizgisi olmalıdır.

Onun getirdiği dini yaşayabilmenin en güzel yolu hayatını, siretini öğrenip buyruklarına yapışmakla olur. Bu bilinci kuşanmış olan bütün öğrencilerimiz, şimdiden hadis-i şerifleri ezberlemek için büyük bir gayretle çalışmaktadırlar. Peygamberimizin sözlerini ezberledikleri için de inanılmaz haz duymaktalar.

En az 40 hadis-i şerifi, metni ve anlamı ile ezberleyen öğrencilerimiz değişik hediyeler ile ödüllendirileceklerdir. Güzel şeylerde yarışmanın güzelliğini bilen öğrencilerimiz ipi göğüslemenin gayreti içerisinde. Aynı zamanda Peygamberimizin Hadislerini başkalarına duyurmanın da mutluluğunu yaşamaktalar. Şu unutulmamalı ki, bu hadisleri ezberleyenler en büyük ödülü Yüce Mevla'mızdan alacaklardır. Ayrıca kulları tarafından da elbette takdir olunacaklardır.

Biz bütün öğrencilerimize başarı dilerken Cenab-ı Allah'tan hepimizi Peygamberinin yolundan ayırmamasını niyaz ederiz.

Ezberlenmesi için seçilen hadislerimizden bir kaçını buraya alıyoruz.

"Üç dua vardır ki, bunlar şüphesiz kabul edilir: Mazlumun duası, yolcunun duası, babanın evladına duası." (İbn Mâce, Dua, 11)

"Canım kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki sizler iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız. Yaptığınız takdirde birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi? Aranızda selâmı yayınız!" (Müslim; İman, 93)

"Size iki şey bırakıyorum. Bunlara sımsıkı bağlandığınız sürece sapmazsınız. Biri Allah'ın kitabı, diğeri de Peygamberinin sünnetidir.

"(Muvatta'; Kader, 3)

"Kim(başkalarının kusurlarını teşhir edip herkese) duyurursa, Allah da (onun kusurlarını) duyurur. Kim de yaptığını gösteriş için yaparsa Allah da onun riyasını açığa çıkarır." (Buhari; Rikak, 36)

HİÇ bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?

Şerife KOYUNCUOĞLU/ And. 12 D

Okulum yeni başlamıştım. Henüz dokuzuncu sınıfta okuyan küçük bir öğrenciydim. Okulumuzun giriş kapısında görkemli harflerle “KONYA İMAM HATİP LİSESİ” yazıyordu.

Evet, ben artık İmam Hatipli olmuştum. Artık benim o bilinçle hareket etmem, o şuurda yaşamam gerekiyordu.

Okulum başlı başına muhteşimdi. Hacı Veyis-zade Hazretleri'nin ifadesiyle;

Okulun arka kapısından girip ön kapısından çıkmanın soluduğu hava ile okul kapısının dışından geçen soluduğu havanın bir olmadığı kesindi.

O gün ilk defa okulumuzun bahçesinin giriş kapısı üzerindeki “KONYA İMAM HATİP LİSESİ” yazısının arkasındaki yazıyı da okumuştum ya da ilk defa bu kadar dikkatli ve anlamını düşünerek okumuştum; “HİÇ BİLENLERLE BİLMİYENLER BİR OLUR MU?” (Kuran-ı Kerim) İlk bakışta tüm dikkatleri üzerine çekmeyi başaran bu muhteşem ayet acaba hangi sureye aitti ve ne anlatmak istiyordu?

HİÇ bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Evet, bu ayeti kerime, Zümer suresinin dokuzuncu ayetinin mealiydi.

Ayetlerin hepsi mükemmeldir. Çünkü onlar Allah kelimeleridir; ama bu derece kıymetli bulunup, onca ayet arasından seçilip, günde en az üç bin kişinin geçtiği bu kapının üzerinde yazılı olan surenin içeriği ne olmalıydı?

Eve gidince bu muhteşem ayetin tam mealini ve Mevdudi'nin tefsirini okudum. Meal şöyle:”Yoksa o gece saatlerinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden ibadet eden, ahiretten sakınan ve rabbinin rahmetini umut eden gibi midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Hiç şüphesiz temiz akıl sahipleri öğüt alıp düşünmektedir. Tefsirine gelince; sekizinci ayetin mealine de vurgu yapılıyor: “Burada, biri kendisine bir musibet geldiğinde sadece Allah'a rücu eden, başka zamanlarda O'nun dışındaki kimselere kulluk yapan kişiler, diğeri; her türlü hâlde Allah'a yönelen tipler olmak üzere iki tip insan arasında bir mukayese yapılmaktadır. Allah bu birinci grubu cahil, ikinci grubu ise âlim olarak

nitelendirmektedir. Bunlar okuma, yazma bilmeseler de âlimdirler. Zira asıl ilim, hakikatin ilmidir ve bu ilme göre amel etmektir. İnsanın kurtuluşu buna bağlıdır.(Mevdudi, Tefhimü'l- Kur'an). Sanki bu ayette şöyle denmek isteniyor: Bu iki grubun eşit olması mümkün mü? Bu insanların dünyada bir araya gelmeleri nasıl mümkün değilse, ahrette de bir araya gelmeleri mümkün olmayacaktır.

Bu ayeti her okuyuşumda yeni düşüncelere dalıyordum. Buna göre ben bilenlerden mi yoksa bilmeyenlerden miydim? Bir diğer mesele ise bu muhteşem ayeti neden çıkış kapısının üzerine asmışlardı, buna da kendimce bir cevap getirmeye çalıştım.

İmam Hatip'in kapısına yeni giren birisi-özellikle okula yeni başlamış öğrenciyse- bu mealı muhtemelen okumamıştır. Kapıdan çıkmak üzere olan birisi de olsa bizim gibi 12.sınıf öğrencisi -tabiri caizse- misafir olur. Bu yüzden okula yeni başlayan bir öğrencinin bunu bilemeyeceğinden 12.sınıf öğrencisinin dört yıllık kazanımları sayesinde bu sorunun cevabını daha iyi kavrayacağından olabilir, diye düşünüyorum..

Surenin mealine bir göz atacak olursak âlimler diye nitelendirilen insanlar okuma yazma bilmeseler dahi her zaman Allah'ı düşünüp gece yarılarında kalkıp sırf Allah rızası için namaz kılarlar diyor. Yani sure İmam Hatip gençliğine adeta şunları haykırıyor: 1.Namazlarınızı her daim ısrarla kılın. 2.Allah'ın rahmetinden hiçbir zaman ümidinizi kesmeyin. 3.Allah'ı yalnızca darda kaldığınızda anmayıp her an aklınızda tutun. Meal de bu kurallara uyanları 'bilenler' olarak nitelendiriyor ve son cümle de adeta İmam Hatipliyi en zayıf noktasından vuruyor. Temiz akıl sahipleri öğüt alıp düşünmektedir. Yani kısaca diyor ki akıllı, doğruyu yanlış gerçekten ayırabilen bir İmam Hatipli, öğüt alır, bunları düşünür.

Bu muhteşem ayet her ne kadar okulumuzun kapısı üzerinde yazıyor olsa da yalnızca İmam Hatiplilere değil; herkese, tüm inananlara hitap ediyor. Bu yüzden yüce kitabımız Kuranı Kerim diyor ki:

HİÇ BİLENLERLE BİLMİYENLER BİR OLUR MU???

Sevde Binti Zem'a (r.a.)

Şefika KARADUMAN/ And. 10-A

Sevde Binti Zem'a (R.A) Rasulullah (SAV) Efendimiz'in ikinci eşi Hz. Hatice annemizin vefatından sonra ilk ailesi Habeşistan'a hicret eden ilk Müslümanlardan... Bir muhacirin dul hanımlığından kâinatın servelerine eş olma bahtiyarlığına kavuşan mücahide annemiz...

Hz. Sevde ilk evliliğini amcasının oğlu Serkan ibni Amir ile yaptı. İslam dininin tebliğ edildiği yıllardı. Kocas ile birlikte Müslüman oldu. Mekke'de Müslümanların ilk halkasını teşkil etti. Bu bahtiyar karı koca putları bırakıp kâinatın yaratıcısı yüce Allah'a ve Resulü Hz. Muhammed (SAV)'e iman edip ona tabii olunca müşriklerin şiddetli işkencelerine maruz kaldılar. Yakın akrabaları da müşriklerle beraber oldu. Onlara eza ve cefa ettiler. Bu zulüm dayanılmaz hâl alınca Habeşistan'a hicret izni verildi. Hz. Sevde (R.A), kocası Serkan ile birlikte karar verip ikinci defa Habeşistan'a hicret edenlerin arasına katıldılar. Allah yolunda mallarını mülklerini akrabalarını terk ederek hicret ettiler. İnançlarını orada yaşama imkânı buldular. Kocas Serkan ibni Amr'ın rahatsızlığı sebebiyle kısa zamanda Mekke'ye döndüler. Bir müddet sonra kocası Serkan vefat etti. Sevde (R.A) beş küçük çocuğuyla dul kaldı.

Kâinatın serveri Efendimiz, Hatice annemizin vefatından sonra onun güzel hatıralarıyla yaşıyordu. Çocuklarına annelerinin eksikliğini unutturabilmek için çaba sarf ediyordu. Aşhab, Efendimiz'in nur cemaline baktıkça üzülüyor, hüznü halini yüzünden okuyordu. Onu bir beşer olarak teselli etmeye çalışıyordu. Efendimiz'in bir an evvel evlenerek yalnızlıktan kurtulmasını ve o sıcak yuvanın hizmetlerinin aksamamasını gönülden arzu ediyorlardı. Fakat kimse bu konuyu açmaya cesaret edemiyordu. Bir gün Osman ibni Ma'zun'un hanımı Havle (R.A)hane-i saadete geldi. İçeri girince Efendimiz'e "Ya Rasulullah! Yanınıza girince Hatice'nin eksikliğini hissettirdim." dedi. Efendimizde "Evet! O müminlerin annesi evinin de görüp gözeticiydi" buyurdu. Sıcak ve samimi

cevabı alan Havle (R.A) zemini müsait görür ve Efendimize "Peki niye evlenmiyorsunuz?" dedi. Efendimiz "Hatice'den sonra kiminle?" dedi. Havle "Kız istersen kızla, dul istersen dulla." dedi. Efendimiz "Kimdir onlar?" dedi. Havle "Allah'ın kullarından sonra iman edenin ilki Ebu Bekrin kızı Aişe. Diğer de sana iman etmiş ve söylediklerine tabi olmuş dul muhacir Sevde binti Zem'a'dır" dedi. Bu cevaptan sonra Efendimiz memnun oldu ve Havle'ye: "Git benim için onlarla konuş" diyordu.

Havle (R.A) sevincinden adeta uçuyordu. Bu şerefli hizmeti yerine getirmek üzere derhal oradan ayrıldı. Doğruca Zem'a ibni Kays ibni Abdışems'in evine gitti. Sevincinden gözleri parlayan Havle (R.A) Sevde (R.A)'nın yanına vardı.ve "Ey Sevde! Allahın seni ne gibi bir hayır ve berekete erıştirdiğini biliyor musun?" dedi. Sevde (R.A) merakla "Nedir o?" diye sordu. Havle "Rasulullah beni sana dünür olarak gönderdi" diye cevap verdi.

Sevde (R.A) bu habere çok sevindi. Böyle bir teklifi bekliyor gibiydi. Zira Sekran'ın vefatından önce birkaç defa rüyasında bu haberle ilgili şeyler görmüştü. Rüyasını zevci Sekran'a anlatınca o "Sen gerçekten böyle bir rüya gördüysen bu benim öleceğime, senin de Peygamberimizle evleneceğine işarettir" diye anlattı.

Sevde (R.A)'nin aklına hemen bu rüya geldi. Böyle bir şerefe erişebilmek herkese nasip olmazdı. Havle ye teklifi babasına götürmesini istedi. O da hemen kalktı ve Zem'a ibni Kays'ın yanına gitti. Oldukça yaşlanmış bulunan babasına durumu anlattı ve teklifi arz etti. O da tereddütsüz kabul etti. Efendimiz hakkında "Çok şerefli bir eş doğrusu" dedi. Sevde (R.A) sevincinden gönlü pırl pırl uçuyordu. Ancak yine de Havle (R.A)'ye hemen cevap veremedi. Zira beş yetim çocuğu vardı. Onların Resulü Ekrem (SAV) Efendimizi rahatsız etmesinden endişe ediyordu.

Cevabı gecikince rahmet Peygamberi Efendimiz bizzat kendisi Sevde (R.A) yanına geldi. Görüşmede durum anlaşıldı.

Sancaktar Muallim

Muhammet Ali ACAR/ And. 12E

ALTIN NESİL

Efendimiz(S.A.V.),Allah-ü Teala'nın "Ey bürünen kalk, uyar!" emriyle insanları Allah'ın varlığına ve birliğine davet etmeye başladığında çoğunluğu müşrik olan bir toplumun içindeydi. Putlara ibadet hat safhadaydı. Arap toplumu cahiliye bataklığındaydı. İnsanlara köle gibi muamele ediliyor, kız çocukları diri diri toprağa gömülüyor, haramın her türlü işleniyor, hak ve hukuka riayet edilmiyordu. Efendimiz, bu bataklığın içindeki insanlara İslam'ı anlatmakla görevlendirilmişti. Allah'ın yardımıyla bunda muvaffak oldu ve 'ASHAB-I KİRAM' dediğimiz, tarihin altın sayfalarını oluşturan altın bir nesil meydana getirdi. Hem de öyle bir nesil ki kıyamete kadar insanlığı aydınlatacak bir medeniyet meşalesi yakan bir nesil.

Bu altın neslin altın insanlarından bir tanesi de Efendimiz'in sancaktarı, Medine'nin hocası, güzel ahlakın ve İslam yolunda gayretin mümtaz ismi: MUS'AB BİN UMEYR.

MUS'AB

Mekke'nin zengin ailelerinden bir ailenin çocuğu olup güzel giyinen, yakışıklı bir gençti. Anne ve babası onun üzerine titrerdi. Özellikle, Mekke'nin en zenginlerinden sayılan annesi, oğluna güzel elbiseler giydirdi ve güzel kokular sürerdi. Mekkeliler de onu hayranlıkla seyredilerdi. Bir defasında Peygamber (s.a.v.) onun hakkında şöyle buyurmuştur:

"Mekke'de Mus'ab bin Ümeyr'den daha güzel giyinen, daha yakışıklı ve nimetler içinde yüzen başka bir genç görmedim."

Mus'ab bin Ümeyr, bir gün Efendimiz'in davetini işitti. Allah'ın Resulü gelmiş, insanları tek olan Allah'a imana ve Resulüne itaate çağırırmaktaydı. Hemen Efendimiz'i buldu ve Daru'l-Erkam'da Efen dimiz'in dizinin dibine çöktü. Efendimiz mutlu bakışlarıyla elini Mus'ab'ın omzuna attı. Mus'ab artık değişmişti, kalbi iman nuruyla dolmuştu.

İSLAM'IN GÖZDESİ MUS'AB

Hayatı tamamen değişmişti. İpek elbiseler gitmiş, yerine sadeleri gelmişti. Kibir gitmiş yerine tevazu gelmişti. Kısacası İslamiyet bir anda hayatını kaplamış, şirk üzerine kurulu hayatı, tevhit üzerine kurulan bir hayata dönüşmüştü.

Allah ve Resulü isteyince böyle refah ve bolluk içindeki hayatı bırakıyorlar ve Allah'a dönüyorlardı. Mus'ab bin Umeyr gizlice Efendimiz'le görüşmeye başladı. Namaz kıldığını gören bir kimse onu annesine şikâyet etti. Annesi çok sert, zalim ve despot bir kadındı. Oğlunu dininden dönmesi için tehdit etti. Dininden taviz vermeyince oğlunu hapsedti, kırbaçlattırdı. Efendimiz'den hicret izni çıkınca da hapisten kaçıp Habeşistan'a hicret etti. Efendimiz onu Sa'd bin Ebi Vakkas ve Eyyüb el-Ensari ile kardeş ilan etti. Daha sonra Habeşistan'dan Mekke'ye geri döndü.

MEDİNE'NİN HOCASI

Akabe Biati'ndan sonra bir grup Medineli Müslüman, Efendimiz'den kendilerine ve Medine'deki insanlara İslam dinini anlatacak bir hoca istemiş, Efendimiz de onlara Mus'ab bin Umeyr'i göndermiştir. Medine'ye ilk hicret eden sahabe de o olmuştur.

Tam bir yıl sonra 70 kişiyle Mekke'ye döndü ve

Efendimize şu müjdeli haberi verdi: 'İslam'ın girmediği ve konuşulmadığı bir ev kalmadı.' Efendimiz ve Ashab-ı Kiram çok sevindiler. Allah'a şükrettiler.

ŞEHADETYOLUNDA

Bedir ve Uhud savaşlarında Efendimiz İslam sancağını Mus'ab (R.A.)'a teslim etmiştir. Uhud savaşında sancak onun elindeydi. Efendimiz'in Uhud Tepesi'nde görevlendirdiği 50 okçu ganimet maksadıyla görev yerlerini terk ettiler. Bunu fırsat bilen müşrikler tepenin arkasından dolaşarak Müslümanlara saldırınca Efendimiz zor durumda kaldı. Bir grup sahabe Efendimiz'in etrafında etten bir duvar oluşturdular. Mus'ab bin Ümeyr de bunların arasındaydı ve sancak hala onun elindeydi. Savaş devam ederken önce sağ eli kesildi. Sancağı sol eline aldı. O da kesilince pazularıyla göğsüne dayayarak sancağı tutmaya çalışıyordu. Göğsüne saplanan mızrakla şehit olunca sancağı Ali(R.A.) aldı.

Savaşın sonra Efendimiz Mus'ab'ın naaşının başında oturup şu ayeti okudu: "Mü'minler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice yiğitler vardır. İşte onlardan kimi sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de şehitliği beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde sözlerini değiştirmemişlerdir." (Ahzab, 23)

Mus'ab'ı kefenlemek için bez bile bulamadılar. Ona ait küçük bir elbise bulundu. O da kısaydı ve başını örtüklerinde ayakları açık kalıyordu. Efendimiz ayaklarının otları örtülmesini emretti. Arkasında iman etmelerine vesile olduğu koca bir ümmetten başka bir şey bırakamayarak Rabbine kavuştu.

Mus'ab bin Ümeyr'de tüm insanlığın özellikle de bugünün gençleri olan bizlerin çıkarması gereken çok ders var. Gençliğinin baharında malını, makamını, şöhretini, yakışıklılığını, her türlü geçici nimeti bir kenara itip, "Kelime-i Tevhid" davası için vaktini kullanabilmek, beynini yormak, imkânlarını seferber etmek Mus'ab tan bize en büyük derstir.

ÖRNEK İNSANDAN ÖRNEKLER

Musab bin Ümeyr Medine'de bir bahçe kenarında insanlara İslamiyet'i anlatıyordu. Evs kabilesi reislerinden Üseyd de oraya gelip: "Yalan şeylerle insanları kandırma,

hemen buradan git!" diyerek Musab'ı oradan kovmaya kalktı. Mus'ab da: "Biraz otur ve dinle; beğenirsen kabul edersin, beğenmezsen engel olursun." dedi.

Üseyd de 'tamam' deyip oturdu ve Musab'ı dinlemeye başladı. Musab ona İslamiyet'i anlattı. Ona Kuran-ı Kerim okudu. Üseyd'in kalbi yumuşadı. Kuran'ın güzelliğine Musab'ın samimiyeti eklenince sert taşlar kum olmaz mı? Öyle de oldu. Üseyd 'Lailaheillallah' deyip Müslüman oldu.

Hemen kavmine gidip İslam'ı tebliğ etti. Topluca iman ettiler.

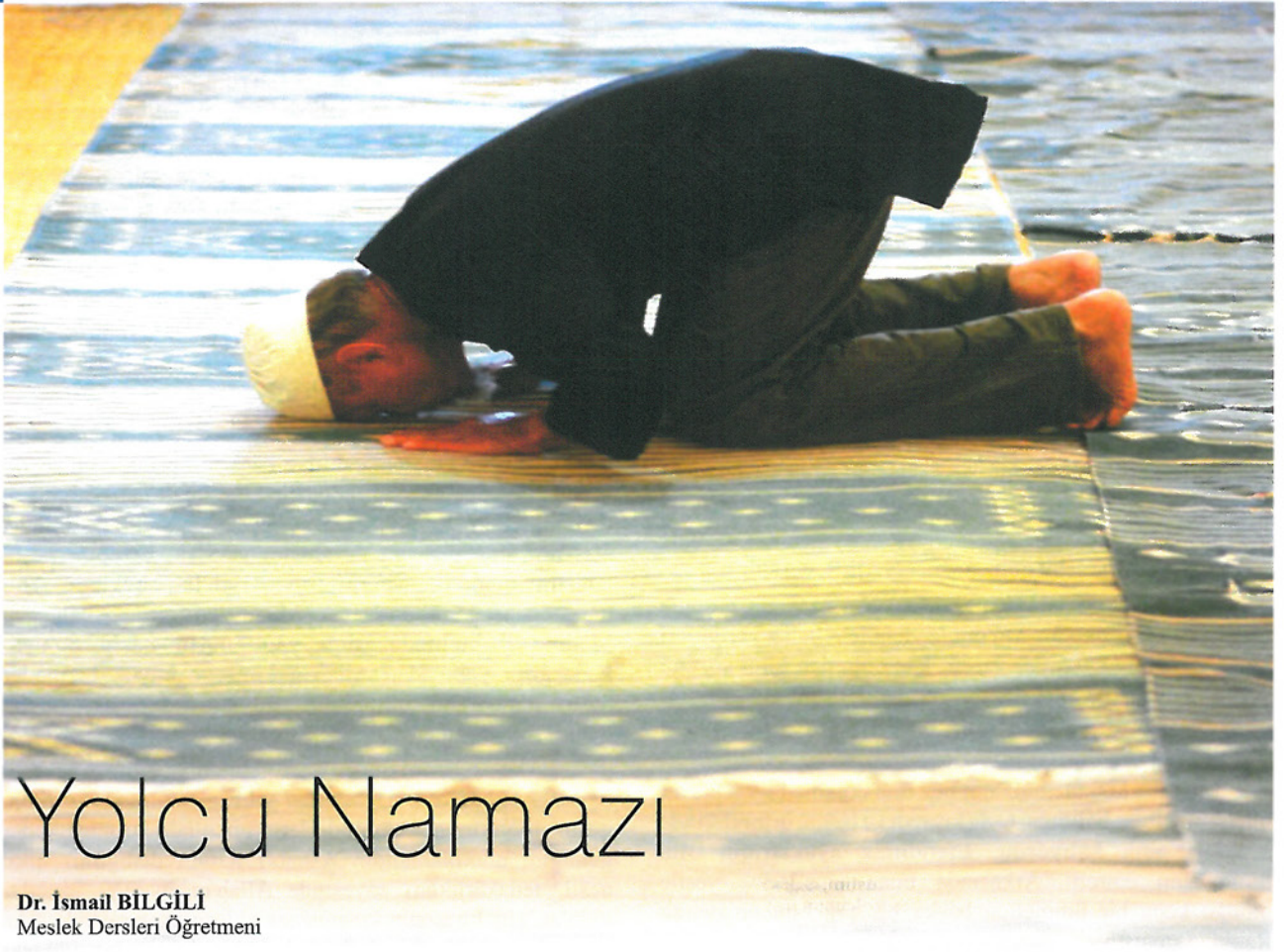
BU ASRIN MUS'AB'I

1. Mus'absız Medine'lere, Mus'ab adayları olarak kendini görebilmelidir. Oradaki cahiliye dönemi özelliklerini söküp yerine Asr-ı Saadet'i ihya eden bir muallim de ben olabilirim, diyebilmelidir. Efendimiz ona, "Medine'ye git" dediğinde, efendim ama maaşım ne zaman yatacak, ücretimi peşin isterim demedi. Mükâfatını Allah'tan bekledi. Hiç mazeretsiz, gönüllü olarak Medine'ye gitti. Allah ona Medine'yi, bu fedakârlığı yaptığından nasip etmişti. Fedakârlık yapmadan Allah'ın kimseye büyük hizmetler nasip etmediğini bilmelidir: Büyük fedakârlık, büyük hizmet, büyük adam...

2. Davası her şeyinden önce gelmelidir. Küfrün baskısı, ne türlü olursa onu davasından yıldırmamalıdır. Bu dinin, geçmişin yıldırmadığı önderlerin omzunda bu güne kadar geldiğini unutmamalıdır. Ashab-ı Kiram dediğimiz altın nesil, fedakârlıkları sayesinde Allah'ın övdüğü insanlar oldular. "Hiç kimsenin kınamasına aldırmamak şartıyla sana biat ediyoruz Ya Rasulallah" dedikleri için onları gökteki yıldızlara benzettiğini unutmamalıdır. Mus'ab bunu da başardı. "Önce davam, sonra dünyam." diyebilmelidir.

3. İslam'ı anlatan insan alçak gönüllü, sevecen olmalıdır. İnsanları anlattıklarına çekmelidir. Davranışları ile insanı büyülemelidir. Tebessümü ile kalplerdeki kin ve öfkeyi eritmelidir. Eğer Mus'ab Medine'de sert mizaçlı, itici biri olsaydı şüphesiz ki gayesine muvaffak olamazdı. Tatlı dilli olduğu için insanlar onu sevip, anlattıklarını dinledi, iman nuruyla aydınlandı. Üstat Sezai Karakoç'un ifadesiyle "İslam'ı öyle yaşa ki, seni öldürmeye gelen sende dirilsin."

Yolcu Namazı

Dr. İsmail BİLGİLİ
Meslek Dersleri Öğretmeni

İslam Fıkhnın genel özelliklerinden biri de kolaylık ilkesidir. Cenabı Hak gönderdiği hükümlerde kolaylığı esas almış, dinin yaşanmasında hiçbir zorluk kılmamıştır. Kullarına karşı daima merhametli olan Yüce Rabbimiz, meşakkat ve sıkıntıya sebep olacak yolculukta yükümlülüğü azaltan hafifletici hükümler getirmiştir. Mükelleften hafifletilen bu hükümlerden, yolculuk esnasında farz olan Ramazan orucunu tutmayıp kazaya bırakılmasının mubah sayılması, mestler üzerine mesh müddetinin yirmi dört saatten yetmiş iki saate çıkarılması, cuma namazının farz oluşu ile bayram namazlarının vacipliğinin düşürülmesi, kurban kesme mecburiyetinin kaldırılması ve beş vakit namazın farzlarının kısaltılmasını sayabiliriz.

İslam fıkhnına göre yolcu yani misafir, mukim olmayan ya da sürekli ikamet ettiği yerden yolculuk müddeti bir mesafeyi gitmeyi kararlaştırıp ikamet ettiği yerleşim alanını, belediye sınırlarını geçen kişiye denir. Misafirin yolculuk, sefer esnasında tabi olduğu hükümlere seferilik hükümleri denir. Seferilikte dört rekâtlık farzların iki rekât kısaltılarak kılınmasına da yolcu namazı denir. Seferilik hükümleri, ikamet edilen yerden ayrılıp şehrin binaları arkada kalınca başlar.

Yolculuk için gerekli olan mesafe, kısa günlerde sabahdan öğleye kadar günde altı saatlik orta bir yürüyüşle üç günlük yoldur. Bu yol yaklaşık onsekiz saatlik bir zamana denk gelmektedir. Günümüz vasıtalarıyla bu mesafe daha kısa zamanda alınsa bile yine seferilik hükümleri geçerlidir. Zira seferilikte esas olan geçen zaman değil kat edilecek mesafedir. Üç günlük mesafe, günde otuz kilometre yol alınarak hesap edildiğinde yaklaşık doksan kilometre etmektedir. Mesafenin kilometre cinsinden hesap edilmesi seferilik hükümlerinin anlaşılmasının ve uygulanmasının kolaylığı açısından. Mesafenin kilometre olarak uygulanmasında Hz.

Peygamber (s.a.v)'in şu hadisi şerifi delildir; “Ey Mekke halkı! Mekke ile Uşfân arasından daha az olan mesafede namazlarınızı kısaltmayınız.” Mekke ile Uşfan arası da dört berîd, o da yaklaşık doksan kilometredir.

Yolculukta namazların kısaltılarak kılınması ayeti kerime ve hadisi şeriflerle sabittir. Yolculukta namazların kısaltılması yolcunun tercihi bırakılmamıştır. Hanefi mezhebine göre yolculuk esnasında öğle, ikindi ve yatsının dört rekâtlık farzlarını iki rekât olarak kılmak vacip derecesinde azimet hükmüdür. Azimet hükmü, insanların özürlerine bağlı olmaksızın ilk başta konulan aslî hükmüdür. Ruhsat ise insanların özürlerine binaen sonradan geçici olarak konulan ikinci hükmüdür. Azimet olması, beş vakit namazın Miraç gecesinde -akşamın farzı hariç- iki rekât olarak farz kılınmasından kaynaklanmaktadır. Öğle, ikindi ve yatsı namazlarının iki rekâtlık farzları ise hicretten sonra mukim için dörde çıkarılmış, yolcular için yine iki rekât farz olarak bırakılmıştır. Ayrıca Hz. Peygamber (s.a.v)'in buyurduğu gibi bu Allah'ın ikramıdır, kabul edilmesi gerekir. Azimet asıl olmakla birlikte mükellefe kolaylık ve yumuşaklık sağlanmış da olmaktadır.

Yolcu, öğle, ikindi ve yatsı namazlarının farzlarını, imama uymaksızın dört rekât kıldığında, farz olan iki rekâta iki rekât nafîle ilave etmiş ve ikinci rekât sonundaki vacip olan selamı geciktirmiş olacağından hoş olmayan bir davranışta bulunmuş olur. Ayrıca, yolcu farzları dört rekât kılarsa da ikinci rekâta oturmazsa farz olan son oturuşu terk ettiğinden farzı eda etmemiş kıldığı rekâtlar nafîleye dönüşmüş olur. Şu hususa da dikkat edilmelidir. Yolcu olan imam, ikamet halindeki cemaate namaz kıldıracağına namaza başlamadan önce kendisinin yolcu olduğunu ve ikinci rekât sonunda selam vereceğini, cemaatten mukim olanların da namazlarını kıraatsız tamamlamalarını ikaz etmesi gerekir. Yolcu olan imam öğle, ikindi ve yatsının farzlarını dört rekât kıldığında son iki rekâtı nafîle

hükümünde olur. Bu durumda mukim cemaat imama uyarak dört rekât kılsa, son iki rekâtlarında nafîle kılana uymuş olacağından farz eda edilmemiş, kılınan rekâtlar nafîleye dönüşmüş olur. Çünkü farz kılan cemaat, nafîle kılan imama uyamaz. Yalnız yolcu olan imam namazı dört rekât kıldırırken mukim cemaat imamdan ayrılmayı kasteder de şeklen uymuş gibi kalan iki rekâtı imamla birlikte tamamladıklarında namaz geçerli olur.

Yolcu, yolculuk esnasında ve on beş günden az kalmaya niyet ettiği yerde namazlarını seferi olarak kılar. On beş günden fazla kalmaya niyet ettiği yerde ise namazlarını tam kılar. Ne kadar kalacağı belli olmadığında sürekli seferi sayılır.

Sürekli ikamet yeri olan vatan, asli vatandır. On beş günden fazla kalma niyetiyle ikamet edilen yere ikamet vatani, on beş günden daha az kalmak amacıyla gidilen yere de süknâ vatani denir. Seferilik hükümleri, yolculuk sırasında ve süknâ vatanında iken uygulanır. Asli vatan sadece kişinin doğduğu veya büyüdüğü yer değil, sürekli veya daimi kalmak amacıyla yerleştiği yerdir. Doğduğu veya büyüdüğü yeri terk edip başka bir yere yerleşen kişinin asli vatani değişmiş olur. On beş günden az bir zaman kalmak amacıyla doğduğu yere döndüğünde yine seferi kabul edilir. Zira Hz. Peygamber (s.a.v) Mekke'de doğup büyüdüğü halde Medine'ye hicret ettikten sonra hac ibadeti için gittiği Mekke'de kaldığı on gün boyunca namazlarını kısaltarak kılmış, Mina'da insanlara imam olarak iki rekât kıldırmıştır. Arafat'ta da namazları iki rekât kıldırıktan sonra şöyle buyurmuş; "Ey Mekkeliler, siz namazlarınızı tamamlayınız, çünkü biz yolcu insanlarız."

Sürekli kalmak üzere yerleştiği yerden öğrencilik, işçilik, askerlik veya geçici görev gibi sebeple ayrılan kişi, asli vatanına isterse üç günlüğüne dönsün seferiliği sona ermiş olur. Anne babasıyla birlikte kalan bir öğrencinin asli vatani da ailesinin kaldığı yerdir. Öğrenim gördüğü yer ise ya vatani ikamet veya vatani süknâ durumundadır. Bir kimse ailesini nakletmeden başka bir yerde evlendiğinde asli vatani ikiye çıkmış olur. Hangisine gitse mukim sayılır. Hz. Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur; "Kim bir belde evlenirse oranın halkından olur."

Yolcu, bütün namazlarında kıraati hafif tutar. Bununla birlikte geçici ikamet ettiği yerdeki durumu dikkate alarak sabah ve öğle namazının kıraatini diğer namazlardan biraz uzun yapması da iyidir. Yolculuk sırasında konaklama yerinde güvenlik ve rahatlık ortamı varsa yolcunun, özellikle farzlara bağlı müekked sünnetleri kılmaması gerekir. Hz. Peygamber (s.a.v) ve ashâbı, Hayber Gazvesi dönüşünde, konaklama yerinde sabah namazına kalkılamaması üzerine, güneş yükseldikten sonra önce iki rekât sünneti kılmışlar, sonra da Hz. Peygamber (s.a.v) farzı kıldırıştır. Yolculuk esnasında korku, zaman darlığı gibi zorluklar varsa farzlara bağlı sünnetler terk edilir. Genişlik anında sünnetleri kılan kişiye zor durumlarda sünnetleri terk etse bile sevabı verilir.

Hz. Peygamber (s.a.v)'in yolculuğa çıkarken ve yolculuktan dönünce iki rekât nafîle namaz kıldığı rivayet edilmektedir. Yolculuğa çıkmadan önce evde kıldığı namazla, Allah'tan yolculuğunu kolaylaştırmasını diler, yolculuktan döndükten sonra mescitte kıldığı namazla da sağ salim ailesine ve dostlarına kavuştuğu için Allah'a şükrederdi. Sevgili Peygamberimizin her anı ibadete çevirip sevaba vesile davranışlar sergilediği gibi bizim de ister yolculuk ister ikamet halinde olsun Yüce Rabbimizin üzerimizdeki sayılamayacak derecedeki nimetleri hatırlayıp, hayatımızı kolaylaştırdığı için dil ve bedenimizle şükretmemiz gerekir.

KAYNAKLAR

- Darekutnî, Sünen, 1/387; Beyhakî, es-Sünenü'l-Kübra, 3/137
Bir berid 22179 metre, dört berid de 88716 metredir. Serahsi, Mebsut, 1/415
"Yeryüzünde sefere çıktığınızda, kâfirlerin size zarar vermesinden korkarsanız namazları kısaltmanızda bir sakınca yoktur." Nisa, 4/101. Enes bin Malik'ten şöyle rivayet edilmiştir; "Hz. Peygamber (s.a.v) yolculuğa çıktığında (akşam namazı hariç) namazı iki rekât kılar." Müslim, Salâtü'l-Müsâfirin, 1. Hz. Ömer'den şöyle rivayet edilmiştir; "Yolcunun namazı, Peygamberimizin diliyle iki rekâttır ve tamdır." İbn Mâce, İkâmetu's-Salavât, 73
Serahsi, Mebsut, 1/421; Mehmet Zihni Efendi, Nimeti İslam, 433-4
Hz. Ayşe (r.anha)'dan şöyle rivayet edilmiştir; "Namaz ikamet ve seferde -akşam namazı hariç- iki rekât olarak farz kılındı. Sonra sefer namazı olduğu gibi bırakıldı, ikametdeki artırdı." Müslim, Salâtü'l-Müsâfirin, 1.
"Bu Allah'ın size bir ikramıdır. O'nun sadakasını kabul edin." Müslim, Salâtü'l-Müsâfirin, 1; İbn Mâce, İkâmetu's-Salavât, 73
İbni Abidin, Reddu'l-Muhtâr ale'd-Dürri'l-Muhtâr (Tercüme: Ahmed Davudoğlu), 3/263; Mehmet Zihni Efendi, Nimeti İslam, 434
Serahsi, Mebsut, 1/421, 423; İbni Abidin, Reddu'l-Muhtâr, 3/265
İbni Abidin, Reddu'l-Muhtâr, 3/268
Yolcunun on beş günden az kalmaya niyetlendiğinde seferi sayılması, kadınların temizlik süresine kıyas edilmiştir. Temizlik süresi, hayız sebebiyle kadının üzerinden düşen namaz ve orucun edasına dönmeyi gerektirir. İkamet yerinde bulunmak da yolculuk sebebiyle kişinin üzerinden düşen bazı hükümlerin yapılmasına geri dönmeyi gerektirir. (Serahsi, Mebsut, 1/417; Hamdi Döndüren, Delileriyle İslam ilmi, İstanbul 2006, s.467)
On beş gün müddet İbn Abbas ve İbn Ömer'in de takdirleridir. Onlar; "Bir beldeye varıp on beş gün kalmayı düşündüğünde namazları orada tam kıl. Oradan ne zaman ayrılacağını bilmiyorsan namazlarını kısaltarak kıl" demişlerdir. Bu gibi konularda sahabe sözü hadis gibi değerlendirilir. Çünkü dini takdirlerde şahsî kanaati kullanma imkânı yoktur. (Mehmet Zihni Efendi, Nimeti İslam, 435)
"Hz. Peygamber (s.a.v) Tebük'te yirmi gece kalmış ve namazları kısaltmıştır." Ahmed bin Hanbel, Müsned, 3/295; Ebû Davud, Salâtü's-Sefer, 11.
Müslim, Salâtü'l-Müsâfirin, 1,2
Ebû Davud, Salâtü's-Sefer, 10
Hz. Osman Arafat'ta namazı dört rekât kılmıştı. Abdullah ibn Mesud şöyle dedi; "Ben Arafat'ta, Hz. Peygamber (s.a.v), Ebu Bekir ve Ömer ile birlikte namazı iki rekât kıldım. Sonra siz gelince yollar ayrıldı. Dört rekâtı aldığım nasibim, iki rekâtı aldığım nasibim kadar olsaydı." İbn Mesud'un bu sözü Hz. Osman'a ulaştı. O; "Ben Mekke'de evlendim. Hz. Peygamber (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu işittim," dedi; "Kim bir belde evlenirse oranın halkından olur." Ahmed bin Hanbel, Müsned, 1/62.
"Hz. Peygamber (s.a.v)'in yolculukta sabah namazında Kafirün ve İhlâs surelerini okuduğu rivayet edilmiştir. Hâlbuki O (s.a.v) sabah namazında kıraati uzatırdı." Müslim, Salâtü'l-Müsâfirin, 98; Ebû Davud, Tatavvu', 3; Nesâî, İftitah, 39
Ahmed bin Hanbel, Müsned, 4/444; Ebû Davud, Salât, 11; Nesâî, Mevâkit, 54-5
Hz. Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur; "Bir kimseyi hastalık veya yolculuk meşgul eder, amel eksiliği olursa kendisine sağlıklı ve mukim iken yaptığı amellerin benzeri yazılır." Buhârî, Cihad, 56; Ebû Davud, Cenâiz, 26
Müslim, Salâtü'l-Müsâfirin, 12; Müsâkât, 21

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'e MEKTUP

Ayşe GÜLSEVER/ 12/B

Selam sana ey NEBİ!
Selam sana ey HABİB!
Selam sana ey RASUL!

Binlerce salat ve selam, sana olsun ey Fatıma'nın babası! Selam sana ey alemlerin son peygamberi Hz. MUHAMMED MUSTAFA (s.a.v.)!

Sana aşığım, nur cemalini görmeyi o kadar isterdim ki... Buna layık olmadığımı biliyorum ve layık olmaya çalışıyorum. Hani bir gencin sana aşık olduğunu ve senin nur cemaline hasret kaldığını duymuştun ve sahabelere beni o gencin evine götürün demiştin. O gencin hasretini gidermeye ve nur cemalini göstermeye gidiyordun. Kapıya geldin ve kapıyı çaldığın zaman o genç "KİM O" dediği zaman sen "Benim, Allah'ın Rasulu" dediğin zaman, o genç o kadar heyecanlıydı ki heyecandan daha kapıyı açmadan kapının önünde ruhunu teslim etmişti. YA Rasulallah bir gün bizim de kapımızı çalacak mısın? Kapı çalınca o genç ruhunu teslim etmişti, ya biz ne yapacağız? Seni ve senin nur cemalini görmeden ölmek istemiyoruz YA RASULALLAH! Dünyada nur cemalini görmesek bile ahirette görmeyi Yüce RABBİM nasip etsin. Kevser havuzundan bize de içir. Derdime derman ol. Acaba senin gül yüzünü görebilecek miyim? Rüyamda olsun bari o gül yüzünü görebilecek miyim? Hani senin bir hadis-i şerifin vardı: "İnsan sevdiğiyle beraberdir." İnşallah ben de seninle Cennette birlikte olurum. Allah insanları sevdikleri ile beraber kılsın inşallah.

Ya Rasulallah bir gün benim kapımı çalarsan, ben de o zaman senin yoluna koşarken canımı verebilecek miyim? Senin uğrunda ölebilecek miyim YA RASULALLAH? Canımı senin yolunda teslim edebilecek miyim? Canlar kurban senin yoluna. Anam, babam ve her şeyim senin yoluna feda olsun. Ne olur nur yüzünü göster, göster de ereyim muradına. YA RESULALLAH, duana muhtacım. Mekke ve Medine'ye gidebileyim. Senin mübarek hayatın orada geçti. Çünkü senin mübarek kabrin orada. Çünkü Hz. Hatice ve senin mübarek çocuklarının kabirleri orada. Orada senin mübarek kabrine kapanıp için için ağlamak istiyorum. Ya Rasulallah, duana muhtacım. Aşığım sana, hasretim sana. Bitsin bu hasret, bitsin Ya Rasulallah!

Eğer gelersen Ya Rasulallah mübarek hanımın Hz. Hatice'yi, mübarek çocuklarını, mübarek hanımlarını,

Hz. Hamza'yı ve bütün sahabeleri de getirir misin?

Onları da o kadar özledim ki onlara o kadar hasretim ki anlatamam. Bakıyorum her kapım çaldığında yüreğim yerinden çıkacakmış gibi oluyor. Gün geçtikçe bitiyorum. Gel umutlarımı yıkma. Gel efendim, gel bu gece, gir gönlüme. Sana geldim, seni sevdim Ya Rasulallah...

Doyamıyorum sana. Kim doydum ki ben doydum. Doyulmuyor kokuna. Doyulmuyor nur yüzüne, biz doyuyoruz, sen doyur.

YARASULALLAH!!!

Sen Rasulsün cennet tadı var tadında. O tattan bize de tattır. Sana doyulmuyor, doyur bizi ya Habib. Gel Ya Rasullallah. Seni o kadar özledim ki anlatamam. Hasretine dayanamıyorum. Bitsin bu hasret.

Bitsin bu hasret, gül yüzünü göster. Rüya bari gül yüzünü göster. Göster yüzünü EY SEVGİLİLER SEVGİLİSİ...

Rabbim affeder ve affetmeyi sever. İnşallah beni de yani bizleri de affeder. Cennette nur cemalini görmeyi nasip eder. Senin de nur cemalini görmeyi rüyada bari göstermeyi nasip eder.

Kelimeler yetmez seni anlatmaya, kelimeler nasıl seni anlatmaya yetmiyorsa ben de yazmaya doyamıyorum. Çünkü ne ben ne de kelimeler sana doyamıyoruz.

Sana Aşığım Göster Gül Yüzünü

Sana Hasretim Göster Nur Yüzünü

Semalar bile senin adını anlatmaya doymuyor. Ben mi doydum? Dayanamıyorum GEL YA RASULALLAH...

Bitsin artık dünya sürgünüm...

Al beni yanına YA RASULALLAH

Bas beni bağrına YA HABİBALLAH

Al beni yanına YA RASULALLAH...

İstemem ben yalan dünyayı

Al beni yanına al YA RASULALLAH

Hadi al yanına YA RASULALLAH

Sürünmek istemiyorum

Bir an önce kavuşmak istiyorum

Al beni al EY SEVGİLİLER SEVGİLİSİ

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in Şaka Anlayışı

Ahmet Cihad DEMİRLEK/ And 12/E

Siz bilir miydiniz Rasûlullah'ın nasıl şakalar yaptığını, onun şaka anlayışının nasıl olduğunu? Acaba günümüzdeki şakalar gibi insanların durumlarıyla, fiziki hal ve görünüşleriyle alay ederek, yalan söyleyerek karşısındakini rencide eden şakalar mı yapardı? Zaten Allah-ü Teala "Hümeze" suresi birinci ayeti kerimesinde bu şaka anlayışı hakkında şöyle buyurmuştur: "Yüze karşı eğlenmeyi kendine adet edinenlerin vay haline!" Bu ayet alay ederek şaka yapmanın yanlış olduğunu açıklıyor. Rasûlullah'ın 63 yıllık hayatında böyle şakalar yaptığını kesinlikle göremezsiniz.

Rasûlullah'ın yaptığı bütün şakalarda doğruluk, incelik, yalan söylememe, şaka yaptığı kişiye karşı kırıcı olmama gibi incelikler vardır. Rasûlullah (s.a.v) hayatında kimseye ağır şakalar yapmamıştır. En önemlisi, şaka yapıyoruz, eğleniyoruz diye asla yalan söylememiştir. Bir hadisinde "Şaka da olsa yalan söylemeyiniz." buyurmuşlardır. Eğer yalan söyleyip, ayet-i kerimedeki tavrı takınsaydı, insanların İslam'a ısınması ve yaklaşması güç olurdu. Ayrıca "Sıdk" sıfatına aykırı hareket etmiş olurdu. Hasan Basri Hazretleri rivayet ediyor:

—Bir gün yaşlı bir kadın Peygamberimize gelerek

—Ya Rasûlullah cennete girmem için bana dua eder misiniz? dedi. Peygamber Efendimiz: "Yaşlı kadınlar cennete giremez." diyerek ona takıldı. Bunun üzerine yaşlı kadın, ağlayarak oradan ayrıldı. Peygamber Efendimiz sahabelere: "Gidin ona söyleyin, sen cennete yaşlı olarak giremezsin." deyin. Cenab-ı Hak: "Biz onları yepyeni bir yaratılışla yarattık da eşlerine sevgi ile düşkün hep aynı yaşta genç kız yaptık." buyurmuyor mu? diyerek açıklamalarda bulunmuştur. İşte Peygamber Efendimiz'in şaka anlayışı böyledir. Allah (c.c) bize, onun şaka anlayışını anlayarak şefaatine nail olmayı nasip eylesin. Allah'ın rahmeti, bereketi ve selamı üzerinize olsun...

KAYNAKÇA

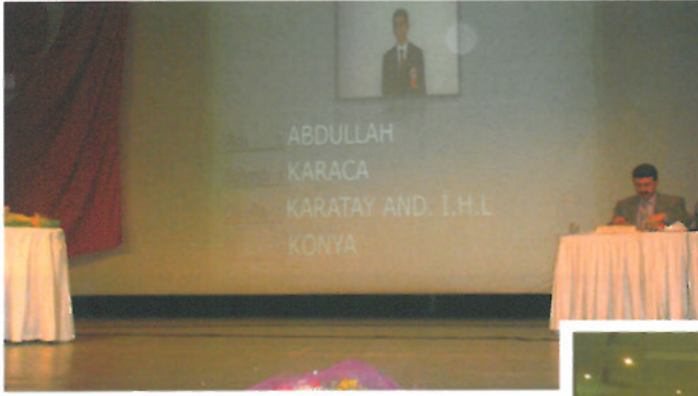
Hümeze suresi, 1.ayet

Kütüb-i sitte, 15.cilt, S.209

Tirmizi, eş-şemail el-muhammediye, s.117-118, Gazzali, ihya, 3, 184

Vakıa suresi, 38.ayet

Hafızlık Türkiye Finaline Katılan Öğrencimiz

Eski mezunlarımıza okulumuzda verilen iftar yemeğinden...

Ömer Döngeloğlu'nun öğrencilerimizle yaptığı söyleşiden...

Din Öğretimi Genel Müdürlüğünce İlimizdeki Meslek Dersleri ve Din Kültürü Öğretmenlerine okulumuzda akademisyenler tarafından verilen seminerden...

Ruhun Nakkaşları

Abdulmuttalip ÇALIŞKAN/ 11-L

Bizler vizyon ve misyonumuzla toplumun model olarak gördüğü bireyler olmalıyız. İmam Hatipli olduğumuzu dil ile değil, hâl ile ispat etmeliyiz. İmam Hatipli olduğumuzun bilincinde olmak, "bilmek" ile "ermek" arasındaki fark gibidir...

İmam Hatipli olmak her şeyden önce kulluk bilincidir. Mütemadiyen ve düzenli bir şekilde çalışıp ülkemizin model bir ülke olması, insanlarımızın dürüst, ahlaklı olması için gayret göstermeli ve Allah ve Peygamber sevdalıları bir İmam Hatipli olmalıyız.

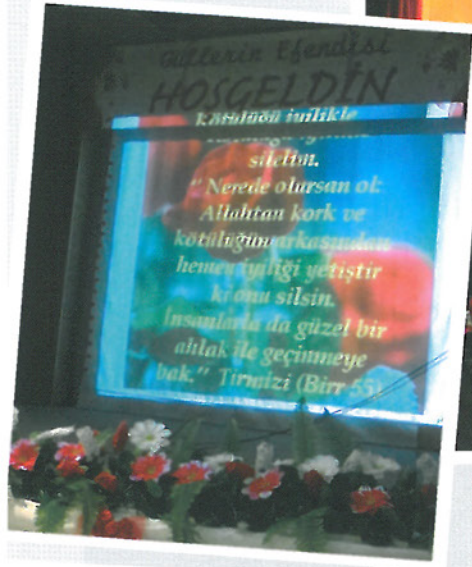
Gül ve Diken

Fatma Nur ERTAVUKÇU/ 12-E

İmam Hatip Lisesi öğrencileri, Kur'an-ı Kerim'in gösterdiği yola uyarak Allah'a layık kul ve Peygamber Efendimiz'e layık ümmet olabilme şuuruyla sağlam kök salmış olan, gövdesinde hiçbir eğriliği barındırmayan ve üzerinde taşıdığı sorumluluğun farkında olan birer gül fidanıdır...

İmam Hatip Lisesi çeşit çeşit tomurcukların serpilip açıldığı bir bahçedir. Bu bahçedeki tomurcukları ilimle sulayan bahçıvanlar sanki bu tomurcukları toprakta değil de gönüllerde büyütüyorlar.

TİMAV Tarafından düzenlenen "İmam Hatip Bilinci" konulu kompozisyon yarışmasında mansiyon kazanan iki öğrencimiz ve yazarlarından bölümler

Kutlu Doğum Haftası okulumuzda çeşitli etkinliklerle coşkulu bir şekilde kutlandı.

Okulumuzda ney kursu alan öğrencilerimizin mini konserinden...

Prof. Dr. Ahmet Sevgi* ile Edebiyat Üzerine Bir Söyleşi

Dr. Erol GÜNDÜZ - A Osman YAMAN - E. Safiye SEVEN
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenleri

S. Selcen BÜYÜKALKAN 12-G
Neslihan BAYRAKÇI 12-F
Büşra TEKİN 12-E

Hocam, bizler sizi çok az tanıyoruz, biraz kendinizi tanıtır mısınız?

1953 yılında Mersin'in Mut kazasına bağlı Sakız köyünde doğdum. İlkokulu köyümde, orta tahsilimi Adana İHL'de, yüksek tahsilimi de Fırat Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde tamamladım. 1983 yılında Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne öğretim görevlisi olarak tayin edildim. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eski Türk Edebiyatı Ana Bilim Dalı'nda yüksek lisans ve doktora yaptım. 1988'de Yardımcı Doçent, 1994'te Doçent, 2002'de de Profesör oldum. Halen Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde öğretim üyesi olarak çalışmaktayım. Yayımlanmış 13 kitabım, bilimsel yahut popüler nitelikte 600'ü aşkın makalem var. İsterseniz buna 2 oğlum ve 3 torunum var diye de ekleyelim...

Hazır bir edebiyat hocası bulmuşken "Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde okumamızın hayatımıza ne gibi katkıları olur?" diye sorsak...

Maddî anlamda hayatınıza ne katar bilmem; ama Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü hakkını vererek bitirmenin ilim ve kültür bakımından kişilere çok şey kazandıracağını söyleyebilirim. Tâ Orhun Abideleri'nden başlayarak günümüze kadar Türk edipleri ne yazmış ne söylemiş hatta nasıl yazmış nasıl söylemiş, bütün bunları öğrenecektir Türk Dili ve Edebiyatı mezunları... 1000 yıllık bir kültürü okuyup anlamanın anahtarına sahip olmak her hâlde hafife alınacak bir birikim değildir.

Sizin bu bölümü seçmenizde neler etkili oldu?

Dilerseniz bu sorunuza bir hatıramı naklederek cevap vermeye çalışayım:

Lise birinci sınıfta kompozisyon dersimize Mustafa Tehneldere adında bir hoca girmişti. Ve yazılı imtihanlarda hep zayıf almıştım. Hoca, yarıyılın son haftasında beni sözlüye kaldırdı ve yarım ağızla "beyaz" dedi. Ben sorunun devamı nasıl gelecek diye beklerken hoca birden "Konuşsana be çocuğum" diye gürlemesin mi? Ben ne söyleyeceğimi toparlayamadan doğaçlama konuya girdim:

"Beyaz beyazdır, beyaz olmasa beyaz demezlerdi. Kim beyaza siyah derse..." 'yanılmış olur' diyecektim ki arkalardan bir arkadaşımız "alnını karışalım" demesin mi? Hoca kızdı, bağırды çağırды ve yine zayıf verdi.

İkinci yarıyıl kompozisyon hocamız değişti. İsmi - maalesef- şimdi hatırlayamadım Adapazarlı bir edebiyat öğretmeni girdi kompozisyon dersimize. Yeni hocamız, ikinci yarıyılın ilk imtihanını yaptı. Sınıfta notlarımız okunuyor. Ben acaba yine zayıf mı aldım diye tir tir titriyorum. Sıra bana geldi. Hoca: "Ahmet Sevgi kim?" dedi. Ayağa kalkıp "Benim efendim" dedim. Şöyle bir yüzüme baktı. Teneffüste beni gör, dedi. Notumu okumadı. Her halde yine zayıf aldım, diye iyice telaşlandım. Teneffüs zili çaldı. Öğretmenimizin yanına gittim. Hocamız: "Doğru söyle, bu kompozisyonu sen kendin mi yazdın" dedi. "Evet efendim." Karşıdaki sandalyeyi göstererek "otur" dedi ve konuşmaya başladı:

"Kompozisyonunu çok beğendim. Çok çalışırsan ileride iyi bir yazar olabilirsin. Tabii, çok okuman lâzım. Ara sıra yazdıklarını getir, sana yardımcı olurum..."

Hocamızın bu teşvik edici ifadeleri benim için bir

* Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi.

dönüm noktası oldu. O güne kadar hep “avukat” olmayı düşünürken birden “yazar” olmaya karar verdim. Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü’nü seçmemde her halde anlattığım bu olayın büyük etkisi oldu.

Bildiğimiz kadarıyla siz de İHL mezunusunuz, İHL mezunlarının bu bölümü seçmede avantajları ne olur? İHL mezunları Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü’nde okuduğu yıllarda onlarla diğer öğrenciler arasında ne gibi farklar görüyordunuz?

Birinci sınıfın ilk haftalarında, özellikle “Osmanlı Türkçesine Giriş” dersinde İHL çıkışlı öğrencilerin, eski yazıyı bildikleri için diğer öğrencilerden bir adım önde olduklarını, bunun da onlara özgüven sağladığını görüyordum. Ancak şunu da belirtmeliyim ki İHL mezunu öğrencilerin “nasıl olsa biz bu işi biliyoruz” havasına girerek işi ağırdan almaları sonucu, ders yılı sonunda, “elif”i ilk defa üniversite sıralarında görenlerin onlardan daha ileride olduklarına da çok defa şahit olmuşuzdur.

Bugünkü gençlerin edebiyata bakışını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bugünkü gençlerin edebiyata bakmadığını söylesem bilmem haksızlık etmiş olur muyum? Yaklaşık otuz yıldır üniversitede hocayım. Üniversiteye gelen öğrencilerin edebiyata olan ilgilerinde her yıl gözle görülür bir gerileme olduğuna şahit oluyoruz. Kanaatimce bu gerilemenin temelinde “test”e ağırlık verilmesi yatmaktadır. Yani okuyup bir senteze ulaşma yeteneği değil de, mevcutlar içerisinde doğruyu bulabilme becerisi kazandırılmaya çalışıldığı için öğrenciler “okuma, yazma, düşünme” gibi fikrî egzersizlere uzak duruyorlar. Bu da onların edebiyata yabancı kalmaları sonucunu doğuruyor.

Sizin akademik çalışmalar dışında şimdiye kadar gazetelerde köşe yazarlığı yaptığınız ve bunu devam ettirdiğinizi biliyoruz, sizi yazmaya iten sebep nedir, yazmayla ilgili bizlere ne tavsiye edersiniz?

Üniversite hocası öncelikle akademik çalışma yapacak, öğrenci yetiştirecek. Doğru, ama bence öğretim üyelerinin topluma karşı da sorumlulukları vardır. Başta ihtisas alanları olmak üzere, değişik konularda halkı aydınlatmak onlar için ikinci bir görevdir diye düşünüyorum.

Konuya bu açıdan baktığım için asistanlığımdan beri değişik gazete ve dergilerde fikrî ve edebî yazılar yazdım.

Size yazmayla ilgili ne tavsiye edebilirim?.. Öncelikle günlük tutmanızı tavsiye ederim. Tabii, okumadan yazmak mümkün değil. Çok okuyacağız ve zaman zaman yazma çalışmaları yapacağız.

Hocam, sizin şiir de yazdığınızı duyduk. Özellikle dörtlükleriniz meşhurluş. Birkaç örnek lutfeder misiniz?

İnşallah son yazdıklarımın birkaç tane hatırlayabilirim:

İnsan ve Ahlâk

İnsan bazen yücelir, başı göğe değer,
Bazen de öyle alçalır ki görsen eğer,
Bir an insanlığından utanarak dersin:
Güzel ahlâkmış insanı yücelten meğer.

Gözyaşı

Ağlayarak ayak bastım bu fânî dünyaya
Sırtımdaki yükün ağırlığını sezerek.
Bin yıl sürse de yolculuğum dâr-ı ukbâya
Gözyaşım akacak hep dervişâne gezerek.

Nişanın İki Taş

Şöhretin yayılsa, duyulsa bütün âleme şânın,
Başın göğe değse, meşhûru olan cümle cihânın,
Değil mi ki aslın toprak, yine ona döneceksin.
İki taşın olacak -o da olursa- âhir nişânın.

Fanî Dünyâ

Dünyâ bir gelindir, kimimiz baktık geçtik,
Kimimiz de kanıp, abayı yaktık geçtik.
Öyle veya böyle biz bu fânî cihandan
Azgın bir nehir misâli hep aktık geçtik.

Ağzınıza sağlık, çok teşekkür ederiz hocam, bize zaman ayırdınız...

Ben de teşekkür eder tahsil hayatınızda başarılar dilerim.

Öykü
Ay Işığı

Fatmanur AYDOĞAN/ And. 12C

Günün doğumuna bir buçuk saat kala, uzun zamandır ışıktan ısınmış masa lambasından yayılan sıcak, parlak ışık odayı dolduruyordu. Önünde açılmış kitaba boş boş bakan genç bayan, elinde çevirdiği kaleme odaklanmıştı. Gözü kitabında olmasına rağmen zihni, bir metronom gibi çevirdiği kalemde takılı kalmıştı. Ahşap masayla aynı tonları paylaşmış, koyu kabarık saçları, yüzüne düşmese hipnoz halinden kurtulamayacaktı. Bir an ne düşündüğünü hatırlamaya çalıştı. Kalem tekrar çevirmeye uğraşırken, kurduğu düşü hatırladı. Islak zemine uzanmış, ufkunu kesen karanlık kubbeye gözlerini dikmişti. Derinden gelen gürültülü ses ve ıslak zeminde hissettiği titreme çok gerçekçiydi. Hayali kendisinin kurduğu kesindi... Gözleri de açıktı, ki kalemin dönüşlerini dahi sayabilmişti. Uyanık olduğundan bu denli emin olmasa, fazlasıyla gerçekçi bir rüya gördüğüne inanacaktı. Ahşap sandalyesinde oturan vücudunu masadan geriye iterken emektar sandalye ufak bir inilti kopardı.

Aslı, ayağa kalkınca, saatlerce masada oturmanın acısının ayaklarından çıkacağını fark etti. Bir hayli ufak odasında zoru zoruna sığdırılmış masadan yatağına geçmesi pek vaktini almıyordu. Yatağı pencerenin önünde duruyordu. Geceleri buradan gelen soğuk hava Aslı'nın baş ağrıların esas sebebi olsa da yatağının yerini değiştirme şansı yoktu... Yorgunu sıyırıp içine girdi. Bedeni yorgunluktan isyan etse de dimağı hala cin gibiydi. Sağa sola dönüşlerle pekiştirilmiş birkaç denemeden sonra uyuyamayacağına karar verdi ve doğruldu. Başını perdeden aşırıp evin önünü seyretmeye başladı. Kaldırım taşlarıyla evinin arasında kalan bir metrelik aralıkta, evi gölgeleyen ağaçları seyretmek ona huzur veriyordu. Lambası, mahallenin haylaz çocukları tarafından patlatılmış sokak, sabahın bu kör vaktinde ay ışığıyla aydınlanıyordu. Hafif hafif esen sabah yeli ağaç yapraklarını tatlı tatlı sallıyor, herkesi ay ışığıyla gölgelerin dansına şahit ettiriyordu. Yaprakların gölgesi eski asfaltı dalgalandırırken içine bir sevinç düştü. Yerde, gölgesiyle adeta süzülen martı sürülerine benzeyen ağaç yaprakları, içinde sönmüş volkanizmayı harekete geçirdi. Dışarı çıkmalı, o yaprakların dansına şahit olmalıydı... Ayın güzelliğine hayran kalmalıydı... Ufak bir tereddütten sonra kendini odadan dışarı attı.

Kaldığı pansiyonun yedi odası vardı. Birinci katta olduğu için bir kez daha şükretti. Gecenin bu şer karanlığında cömertliğiyle sahanlığın her yanını dolduran ay ışığına minnettar kaldı. Günün en uykulu vaktinde ışığı yakıp ev ahalisini uyandırmak, yapacağı en aptalca şey olurdu. Ev ahalisi... Bu pansiyona geleli beş ay olmuştu. Nebahat Hanım ne merhametli kadındı... Evinden uzak, yaban memlekete okumaya gelen öğrencilere evini açmıştı.

O olmasa şimdi belki de yurt köşelerinde sürünüyor olacaktı. Nebahat Hanım evine gelen herkese evladı gibi bakardı. Aslında evdekilerin ona Nebahat Anne demesinin sebebi buydu. Aslı da kısa sürede onlardan biri olmuştu.

Bu kente geldiği ilk iki gün bir arkadaşında kalmıştı. Babası, "Ya temelli kalacak adamakıllı bir yer bulursun ya da evine dönersin." restini çekince son çare yurtlara bakınmaya başlamıştı. Ancak, elindeki parayla olsa olsa asker koğuşundan hallice yurtlarda kalabilirdi. Son baktığı yurdun çıkışında kara kara düşünürken, pazardan dönen Nebahat Hanım, kızcağızın halinden anlamıştı da yanına almıştı. Şimdi bu loş sahanlık, bu kutu gibi oda, bu kalabalık ev onun yuvası olmuştu. Okumaya gittiğinden beri ona dargın olan babasının yerini almıştı Cevdet Bey... Nebahat Hanım ve eşi Cevdet Bey'in hiç çocukları olmamıştı. Belki de bu yüzdendi evlerini öğrencilere açmaları...

Aslı'nın dalıp giden düşüncelerini, pencerenin önünden geçen araba kesmişti. Farları, perdesiz camdan gözlerine uzanmıştı. Daldığı hayalden uyanıp dış kapıya ilerledi. Olabildiğince sessiz hareket ediyordu. Eliyle tutarak, yavaş yavaş araladı sokak kapısını. Ay, tam karşındaydı. Batma başlayan ayın güzelliğine kendini kaptırıp gayri ihtiyari kapıyı örttü. Kapının kapanmasıyla yüzüne rüzgarın çarpması bir oldu. İrkildi, içi ürperdi. Dönüp kapıyı kontrol etti ama nafiye, dışarıda kalmıştı. O telaşla sağına soluna bakınırken odasının önüne ilişti bakışları. Yapraklar, bir film setindeymiş gibi tatlı tatlı sallanıyordu. Dolunay spot ışığı, yıldızlar ise lambalarıydı... Asfalt sahnesi, onun filmiydi... Başrolde kendisi vardı... Ağacın gölgesinin düştüğü yere yürüdü. Onlarla dans etmek istiyordu. Sırtüstü yere uzandı. Islak zemindeki serinlik ince pijamasından bedenine işliyordu. Nemi sırtında hissetti. Çok yorgundu... Gözleri kapanmamaya direniyordu. Kulağına gelen çaresiz korna sesinin, beyninin yorgunluktan yaptığı bir yanıltmaca olduğunu biliyordu. Göz kapakları, gök kubbeye arasına girmek istiyordu. Son mecalini kullanarak gözlerini açma çabaları kâr etmezken, beyni isyan eder gibi korna sesinin gücünü artırıyordu. Sanki dolunay ona doğru yaklaşıyordu... Gözleri karardığında içi huzur doluydu...

Şükran Hanım, elindeki çay bardağını yere düşürdü. Mutfaktan tüm eve bir feryat yayıldı... Elinden, yere saçılan cam kırıklarının üstüne düşen gazetede şu yazılar dikkat çekiyordu;

"Eskişehir'de bir üniversite öğrencisi sabah saat 04.30 sularında kamyon altında kalarak feci bir şekilde can verdi. Uzun uzun kornaya basıp önüne geçen A.G.'yi uyarmaya çalıştığını söyleyen F.Ç.'nin tek farının arızalı olduğu açıklandı. Soruşturma devam ederken A.G'nin ailesinin olaydan haberdar olmadığı anlaşıldı..."

ÇIKMAZ SOKAK

vakit geldi mi kaçarcasına
gitmek istersin uçarcasına
küçük bir sözle sadece
elveda...
demesi zor bilirsin
tüm sevdiklerini bırakıp da gidemezsin
ne söylense de nafiye dinlemezsin

aklın gitmeye meyyal
gidip de kavuşmaya
kalbin kalmaya sevdalı
kalıpta üzmemeye
bir çıkmaz sokağa
daha girdin hayatta

işte geldi ayrılık
veda zamanı artık
bitti artık her şey
gitme vakti geldi
son tren kalkıyor
biniyor son yolcular
ve ayrılık gelip çatıyor.

Elif KELEŞ 11-B

YAĞMUR

Ağır ağır esen rüzgârla birlikte yağan inci taneleri
Buğulu camlar altında parlayan yıldızlar
Zifiri karanlıkta gözlerimi kapayınca
Duyduğum tek ses yağmur taneleri

Sanki toprağın altında gibiyim
Gözlerimden akan yaşlara hâkim olamıyorum
Sanki ben artık yaşamıyorum
Duyduğum tek ses yağmur taneleri

Git gide ağırlaşıyorum
Üzerime üzerime geliyor duvarlar
Boğuluyorum geçmek bilmeyen dakikalar arasında
Her anı saniye saniye yaşıyorum
Bağırarak istiyorum ama bağıramıyorum
Duyduğum tek ses yağmur taneleri

Dışarıda ne bir yüz, ne çocuk sesi ne de ötüşen kuşlar
Sadece o ses, yağmur taneleri
Bitmek bilmeyen karanlık ve o ses
Yağmur taneleri.

Zeynep DURAN/ 11-B

Dr. Metin OKTAY ile Anadilimiz Türkçemiz Üzerine Bir Söyleşi

Esra OKTAY
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Kevser EROL 10-B
Zeynep KARATAŞ 10-B

Dilin insan ve toplum hayatındaki önemini anadilimiz Türkçemiz çerçevesinde değerlendir misiniz?

Dil gerek insanlar açısından gerekse toplumlar açısından hayatı bir önem arz etmektedir. Genel olarak dil insanlar arasında iletişim kurma, anlatma ve anlaşma aracı olarak kabul edilir. Bu önemli işlevlerinin yanında insanın düşünce gücünün gelişmesinde ve şekillenmesinde dilin daha önemli bir role sahip olduğunu düşünmekteyim.

Dilin toplum açısından taşıdığı öneme değinecek olursak ilk önce dilin nesiller arasında irtibatı sağlamada önemli bir işlevi yerine getirdiğini belirtmeliyiz. Geçmişle gelecek arasındaki bağlantıyı sağlayan sağlam bir köprüye benzetebiliriz dili. Bu köprü sayesinde geçmişin bilgisi, birikimi, tecrübesi genel anlamda kültürü günümüze taşınır. Dikkat ederseniz burada dilin kültür taşıyıcılığı ön plana çıkmış olmakta. Dil ile toplum arasındaki ilişkiden bahsedildiğinde benim zihnimde hemen iki kelime canlanmaktadır. Bu kelimeler “hazine” ve “hafıza”dır. Dil toplumların ortak hazinesi ve aynı zamanda da ortak hafızasıdır. Hafızası olmayan veya yaşadıklarını unutan, geçmişle ilgili hiçbir şey hatırlamayan insanı zihninizde canlandırdığınız zaman “ortak hazine ve ortak hafıza” kavramlarının derinliği

kendiliğinden ortaya çıkar.

Anadilimiz Türkçemizin bizler için ne ifade ettiği, bizler için taşıdığı değeri Mustafa Kemal Atatürk'ün “Türk dili, Türk milletinin kalbidir, zihnidir.” sözleriyle vurgulamak isterim.

Radyo ve televizyonlarda kullanılan Türkçeyi, cep telefonu ve internet ortamında yapılan yazışmalarda tercih edilen dili, iş yeri ve ürün adlarının seçimi dikkate alarak günümüzde Türkçenin içinde bulunduğu durum hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Türkçemizin şu an itibarıyla bulunduğu durumdan memnun olduğumu söyleyebilirim. Bu memnuniyetime şaşırabilirsiniz. Bunda da elbette haklısınız. Çünkü etrafınıza baktığınızda Türkçenin kuşatıldığını, gerek içten gerekse dıştan çeşitli saldırılara maruz kaldığına tanık olmaktadır. Kitle iletişim araçlarında kullanılan Türkçe, bilgisayar ve cep telefonları aracılığıyla yapılan sohbetlerin dili, alışveriş yaptığınız işyerlerinin ve kullandığınız ürünlerin adları sizi bu düşüncelerinizi doğrular nitelikte. Ama unutulmamalıdır ki Türkçe dünyanın en eski ve en köklü dillerinden biridir. Tarihin derinliklerine pamuk ipliğiyle değil çelik halatlarla bağlıdır. Az önce sıraladığımız hususlar Türkçenin varlık

sorunu tartışılabilir hâle getirmez. “Yel kayadan ancak toz alır.” misali bu gibi olumsuzlukların Türkçemizi etkileyeceği düşüncesinde değilim. Bu cümlelerimi lütfen konuyu önemsemediğim ya da bu kullanımları tasvip ettiğim şeklinde algılamayın. İşyerlerine ve ürünlerine yabancı isimler verenlerin kültür dünyalarını sığ bulmaktayım. Hiçbir işyeri veya ürün sadece yabancı isim almakla sektöründe ne marka olabilir ne de kaliteli. Dış ticareti mazeret olarak gösterenleri de gerçekçi bulmuyorum Konya’da hizmet veren küçük ölçekli işletmelerin yabancı isimli olmalarının hiçbir mantıklı izahı olamaz. Özellikle İngilizcenin yaygınlaşması evrensel bir sorun. Birçok ülke bu sorunu aşmak için çözüm arayışı içindeler. Fransa yasalar çıkardı. Zamanla bizde de makul önlemler alınacaktır.

Türkçenin geleceği konusunda iyimser olduğunuzu söylediniz. Sizce Türkçenin varlığı hangi şartlar altında tehlikeye düşer?

Türkçenin geleceğini bana göre şairlerimiz, yazarlarımız yani edebiyatçılarımız belirleyeceklerdir. Onlar ne zaman ki bozuk ve yozlaşmış bir Türkçeyle eserlerini kaleme alırlar asıl o zaman Türkçe için karanlık günler başlar. Şimdilik böyle bir durum söz konusu değil. Edebiyatçılarımızın büyük bir kısmı Türkçeyi oldukça güzel kullanıyorlar. Dil bilincine sahipler. Dilimiz canlı yapısı sayesinde her geçen gün daha işlenmiş olarak varlığını bütün görkemiyle sürdürecektir.

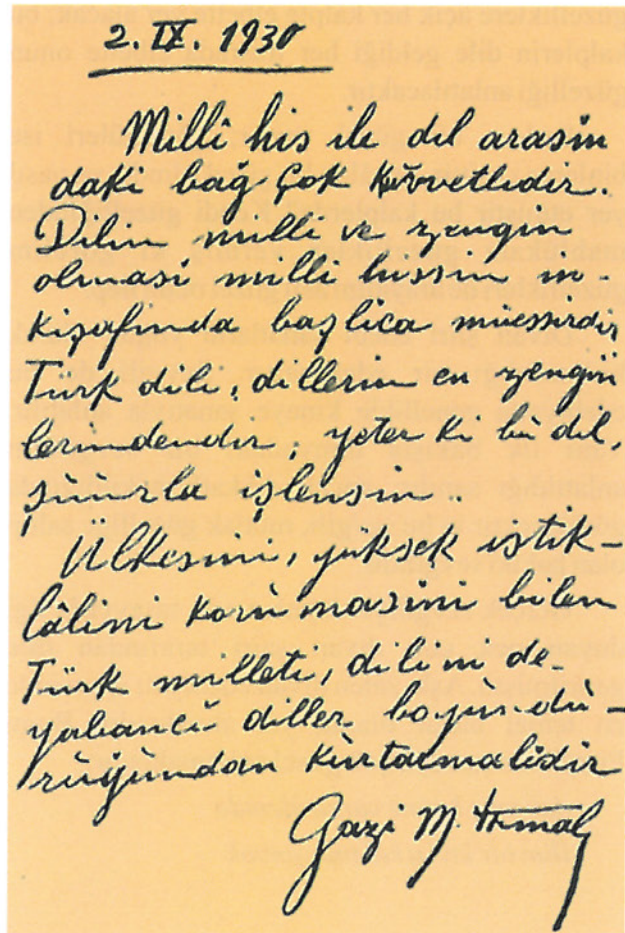
Son olarak size şunu sormak istiyoruz. Dilimizi korumaya ve yaşatmaya yönelik olarak gençlere neler tavsiye edersiniz?

Eminim ki benim bu hususta söyleyeceklerimi edebiyat öğretmenlerinizden sürekli işitmişsinizdir. Öncelikle okumak. Türk edebiyatının seçkin simalarını sınıflamadan okumak. Belli bir dönemden sonra da yazmak. Anılarınızı, yaşadıklarınızı, duygularınızı, hissettiklerinizi çekinmeden kâğıda aktarmaya çalışın.

Bir müddet sonra kaleminizin akıcılığına kendiniz bile şaşıracaksınız. Böylelikle kelime hazineniz artacak, artan kelime dünyanızla birlikte ufkunuz genişleyecektir. İnsanın kelime serveti oranınca evreni anladığını ve anlamlandırdığını unutmayın.

Bu söyleşi için bize ve dergimize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Türkçe gibi önemli bir konuya derginizde yer verdiğiniz için ben de sizlere teşekkür ederim.

Divan Şiirinde Aşk ve Sevgili

Dr. Erol GÜNDÜZ

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Bazı istisnalar dışında divan şairleri hep aynı güzele âşıktır. “Bu nasıl olur, böyle bir şey mümkün mü?” diye düşünmekte haklısınız. Sevgilinin kim olduğunu bilerseniz, siz de bu fikre hak vereceksiniz. Sevgili, bütün zamanlara hükmeden ve dileyen herkesin kalbinde yer almayı hak eden bir güzelse elbette mümkün. Hele bu sevgili kusursuz bir güzelliğe sahip ve güzelliğinin farkında olunmasını istiyorsa, gönlü güzelliklere açık her kalpte elbette yer alacak, bu kalplerin dile geldiği her mısradan elbette onun güzelliği anlatılacaktır.

Sadece bir güzel vardır; görüntüleri ise binlerce çeşittir. O hâlde bu güzel kimdir ve nasıl yer etmiştir bu kalplerde? Kendi güzelliğinden mahlûkata güzellikler vermiş ki görelim güzellikleri de arayalım asıl güzel olanı hep.

Divan şiiri edebî sanatların yoğun olarak kullanıldığı bir edebiyattır. Sevgili de bu edebiyatta genellikle kinaye sanatıyla anlatılır. Yani ilk bakışta dünyadaki bir sevgilinin anlatıldığı sanılır; ancak dikkatli bakıldığında görülecektir ki bu sevgili, mutlak güzelliğe sahip olan hakikî sevgilidir.

Gerçek sevgiliye duyulan aşk, tasavvufa ilgi duyan pek çok divan şairi tarafından dile getirilmiştir. Aşk, zaten divan edebiyatı içerisinde en temel unsur olarak yer almaktadır. Bunu Fuzûlî'nin şu beyti çok güzel anlatmaktadır:

*Aşk imiş her ne varsa âlemde
İlim bir kıyl u kal imiş ancak*

Divan şairleri, âlemde en önemli şeyin aşk olduğu düşüncesinde fikir birliği etmiş, şiirlerinde en çok aşkı anlatmış, aşkı soluklamışlardır. Elbette bu şairler kainatın sırrını tam kavramış, âlemi yaratanı keşfetmiş, âlemin geçici güzelliklerle kurulu olduğunu fehmetmiş ve bu âlemdeki güzelliklerin asıl sahibi olan gerçek güzele alâka duymuş, ona âşık olmuş, onu anlatmışlardır.

Aşkı anlatan şiirlerden hem mecâzî, hem ilâhî aşk anlamının çıkarılabiliyor olması da mânîdardır. Yunus'un: “Yaratılanı severiz yaratandan ötürü” anlayışıyla da izah edilebilecek bu sırrın bir diğer yorumu da Mevlânâ'nın; “Âşıklık ne suretle olursa olsun bizim için hakikat rehberidir.” sözüyle mecâzî aşkı, hakikî aşkın köprüsü olarak görmesidir.

Mecâzî aşktan hakikî aşka geçiş düşüncesi, Fuzûlî'nin Leyla vü Mecnun mesnevisinde en güzel şekilde dile getirilmiştir. Önce Leyla'ya âşık olan Mecnun, daha sonra hakikî aşkı bulunca Leyla'yı görür; ama tanımaz. Bunu Âşık Paşa şu sözlerle anlatır:

*Can ü başın terkin ur Âşık bugün Mecnûn gibi
'İşkla her kim irer Mevlâ'ya Leylâ'dan geçer*

Yunus daha açık ifadeyle şöyle der:
*Yürü Leylâ ki ben Mevlâ'yı buldum
Leylâ Leylâ derken Allah'ı buldum*

Yine Yunus:

Aşkın aldı benden beni

Bana seni gerek seni

diyerek Allah aşkı ile dolu olduğunu, kendisine onun aşkının gerekli olduğunu dile getirir.

Divan şiirinde âşıklık hâli sarhoşluk olarak anlatılır. Şair ilâhî aşkla sarhoştur. Bağdatlı Ruhî, bu durumun doğru anlaşılması için şu beyti söylemiştir:

Sanman bizi kim şîre-i engûr ile mestiz

Biz ehl-i harâbâtınız mest-i elestiz

Divan şairlerinin, dünyevî bir güzeli anlatıyormuş gibi görünen şiirlerinde dikkati çeken şudur: Bütün şairlerin anlattıkları güzel, hep aynı özelliklere sahiptir ve kusursuzdur. Boyu servi, kirpikleri ok, kaşları yay, yüzü ay gibidir. Şairlerin hep aynı güzelden dem vurması bir olan sevgiliye işaretidir. Âşık olunan güzel, kusursuz bir güzeldir. Kusursuzluk da Mutlak Varlık'a aittir.

Gülşenî bir beytinde kendini çöllere düşüren şeyin Allah aşkı olduğunu söyleyerek divan şairlerinin âşık olduğu sevgilinin kim olduğunu bir nevi açığa vurmuştur:

N'ola Mecnun-veş sahrâ-yı nûr u 'ışk olsam ben

Beni de gezdiren hep hây hûy-ı 'ışk-ı Mevlâdur

Nesîmî, insanın dünyada her neye bakarsa baksın onda Allah'ı görebileceğini söyleyerek buradaki her şeyin onun güzelliğinin bir yansıması olduğunu anlatır:

Her neye kim bakar isen sen anda Allah'ı gör

Kancaru kim azm kılсан seme vechullâhı gör

Yine Nesîmî:

"Gönlüme hiç senden özge nesne layık görmedim" diyerek gönlündeki tek sevgilinin Allah olduğunu söylemiştir.

Şairlerin aşk derdi çekmekten memnun oluşları, sevgiliye kavuşma yolunda her türlü cefaya katlanmaya razı olmaları da onların ancak bu sıkıntılara değecek bir sevgiliye âşık olduklarını göstermektedir. Fuzûlî'nin şu beyitleri bu duyguyu en güzel şekilde dile getirmektedir:

'Aşk derdiyle hoşem el çek 'ilâcımdan tabîb

Kılma dermân ki helâkim zehri dermânındadır

Ya Râb belâ-yı aşk ile kıl âşinâ beni

Bir dem belâ-yı aşktan etme cüdâ beni

Şairlerimizin kalpleri hep bu sevgi ile doluydu ve onun güzelliği, tüm güzelliklerin en güzeliydi. Şiirlerinde başka güzelliklerden, başka güzelliklerden bahsetseler de biliyorlardı bu güzelliğin nereden yansıdığını.

Ne zamanki şairlerimiz başka diyarlara döndü yüzünü, aklını başka düşüncelere esir etti; işte o zaman kalplerine başka sevgililer girdi, başka güzeller süsledi hülyâlarını ve dizeler başka sevgileri anlatır oldu. Artık şiirler hep aynı sevgiliyi anlatmıyordu. Kalbi kaymıştı âşğın; görmez olmuştu gözleri, güzellerin arkasındaki gerçek güzeli. Nedim başka güzellere âşık olmuştu, onların güzelliklerini anlatıyordu dizelerinde, başkaydı artık güzelin tarifi, oysa önceki tarifler hep aynıydı, benzemiyordu bu tarif edilen sevgili asla ona. Göremiyordu, Allahu âlem, şair artık güzellerin güzelini. Yoktur şu dizelerde nerden baksan o sevgili, başkadır artık anlatılan sevgili ve yanılmıştır Nedim. Sarı saçlı, mavi gözlü sevgililer vardır dizelerde ve tenseldir aşklar:

Hurşid pençesin mi takınmış cebine

Ol zülf-i zer(sarısaç)den dökülen tarler mıdır

Değil çeşm-i kebud (mavigöz) ol ebruvanın zir-i takında

İki avare kumrudır ki gelmiş aşıyan tutmuş

Bus-i la'lin şöyle sir-ab-ı zülal eyler beni

Kim gören ab-ı hayat içmiş hayal eder beni

Edipler, toplumun aynasıdır. İnsanımız yönünü kime dönmüş, kalbinde kime sevgi beslemişse edebî eserlere de elbet bu yansımıştır. Kalbimizdeki sevgili değişince şiirlerimizdeki güzelin tasviri de başkalaşmış, basitleşmiştir. İskender Pala, bu durumu şu sözleriyle anlatıyor: "Bir yük oldu ömür, kovunca güzeli hayatımızdan. Gel artık kardeşim, dönelim kendi dünyamıza, gülümseyelim ve "GÜZEL"i yeniden görelim."

Kaynakça:

AK, Coşkun, *Bağdatlı Ruhî Divanı*, Karşılaştırmalı Metin, Uludağ Üniv. Yay., Bursa 2001.

AKYÜZ, Kenan vd., *Fuzûlî Divanı*, Akçağ Yay., Ankara 1990.

AYAN, Hüseyin, *Nesîmî Divanının Tenkitli Metni*, C.1-2, Ankara, TDK Yay., 2002.

FUZÜLÎ, *Leylâ vü Mecnûn*, haz. Hüseyin Ayan, Dergâh Yay. İst. 1981.

MACİT, Muhsin, *Nedim Divanı*, Ankara, Akçağ Yay., Ankara 1997.

PALA, İskender, *Kitâb-ı Aşk*, Alfa Yay., İstanbul 2009.

TATÇI, Mustafa, *Yunus Emre Divanı*, KB. Yay., Ankara 1990.

Anlatmak,

Ben
Beni anlatmak isterim
Size;
Ve bilinen bütün zamirlere.
Afili tümcelerle.
Can yakan,
Yürek burkan ibarelerle
Sözün bütün sanatlarını kullanarak
Sevinçlerimi
Bütün hüznümü
Duygu anaforu içinde
Hayallerimi hapsedip
Gönlüme yalan söylediğim günleri anlatmak...

Evvel zaman kadar önce,
Arpa boyu kadar kısa
Masalsı beni...
Promete bendim,
Yüreklere ateş düşürdüm demek.
Rüyaları prangalayıp,
Mantığımı talan eylediğim anları anlatmak...

Ateşe attım benliğimi,
Masal bu ya
Nemrutluk bende
Sivrisinek payım
Kemirmede duygularımı
Kor ateş gibi yüreğimi
Avucumda sıkıp
Sus,
Sus dediğim zamanları anlatmak...

Düşünmek

Düşünüyorum,
Ellerim şakağımda.
Çakılmış gözlerim,
Bilinmezin büyük boşluğuna.
Sıfırdan,
Taa, kalu beladan başladım hayata,
Ulaştığım yarınlar,
Koca bir ömür.
Bilmediğim son
Yarın,
Gelir mi?
Az sonra,
Ya sonra?
Bilinmezin büyük boşluğu.
Ve
Boşlukta iki hakikat.
Ecel ve Ahiret.
İnkar
Felaket.
İtikat
Selamet.
Ama mazi,
Bildiğim,
Hal,
Dedim ya!
Düşünüyorum.
Atı,
Ümidim inşallah...

Muallim-i Evvel

Betül ÇETİN/ And. 12C

Dünyaya gelir gelmez ilk onun kucağı ve kokusuyla tanıştım. Beni ilk besleyen, öpen oydu. Gözlerim ilk onun gözlerine değdi, onun gözlerine bakarak açtım gözlerimi. Gülmeme ağlamama, her hareketime sevgi akan gözleriyle o tanık oldu, o sevindi. Konuşmasam da beni hep o anladı. Bazen anne olarak, bazen çocuk gibi benimle oynadı. Hastalansam başımda sabahladı günlerce. Yaptığım her işte, yanı başımda hep o yer aldı. Mutluluğumu ve hüznümü ilk onunla paylaştım. Şefkati ilk onda tattım; aşkı, sevgiyi, merhameti, cömertliği onda tanıdım. Hayattaki idolüm hep o oldu. Bazen onun kıyafetlerini giydim, parfümünü sıktım... İlk oynadığım oyunda "anne" oldum. İlklerimi hep onunla yaşadım. Hayata ilk onunla alıştım. En leziz yemekleri onun ellerinden yedim. İlk kelimem "anne" oldu.

"Baba" ikinci kelimem. Her an yanımda olmasa da varlığının bana güç verdiği babam. Olmazsa olmazım, yokluğunda eksik kaldığım "babam". Sevgisini gösteremese de, sevgisini bilmek yeter her zaman bana. Küçükken kucağına almaktan çekinirken bile gösteremediği şefkati gözlerinden anlarım. Öyle ki hissettirmese de beni benden çok düşünür. Kızı olsam bile bana "aslanım" derdi. Düşsem bile asla duygusal davranmaz katıdır; bir o kadar da kendime güvenle kalkmamı ve ağlamamamı söyler. Her hareketiyle beni hayata hazırlar. Annemin duygularımı beslemesi, bana şefkati sevgiyi öğretmesi; babamınsa beni mantığı ve tüm yürekliliğiyle hayata hazırlaması bana güven verir. Bir süre sonra beni güvenceye aldığını, bana yaşatarak öğretir.

Gözlerinden sakınarak büyütürler seni. Her derdinde koşar, onlara sığınırın. Küçüklük geçer de kendi işini kendin yapar hale gelince isyana ve onları "istemesen de" cahil aklınla kırmaya ve dünyanın en kötüsü sanmaya başlarsın. Hayatta onlardan başka artık arkadaşların vardır, Annenden babandan ziyade önceliği onlara tanırın. Odana kapanıp saatlerce müzik dinlemeye, akıl almaz kitaplar okumaya başlarsın. Onları terk edersin aslında farkında olmadan. İkinci plana atarsın. Bütün bunlar olurken gerçekten büyürsün. Bu sefer hayatı tanıyorum sandığında aslında hiç tanımadığını anlar, doğduğun kucağa dönersin. Yaşadıkların sana kötü bir anı ve pişmanlık olarak kalır. Üniversiteyi kazanıp başka şehirlere gitme hayallerine gülersin. En güzel yer evim dersin, yavaş yavaş olgunlaşırsın. En kötü günlerinin acısını çıkarmak ister gibi özlersin anneni ve babanı. Onların yanında kavganın tadının bile tatlı olduğunu, onların yanındaki güvenin paha biçilemez olduğunu, huzurun onlarla sağlandığını her an yaşayarak öğrenirsin. Onların fedakârlıklarına şaşırırsın, olgunluklarına hayran kalırsın. Sonra sonra kıymetlerini anlarsın.

Ben... Büyüdüm. Hem de anne olacak kadar. Şimdi anlıyorum artık ben de.

Benim Hiç ‘Sen’im Olmamış Meğer

Kevser EROL/10B

Varlığın yokluğun arasında kalmayacağım artık, sadece olmayacaksın. Sensiz kalma ihtimali olmayacak aleyhine kurulmuş cümlelerimin sonunda. Belki birkaç satır arasında unutulacaksın bir müddet sonra. İçimden olmayacak, boş bir kâğıdın gölgesine sığmayacak sana sitemlerim. "Konuş konuş konuş" derdin, haykırabilir miyim şimdi korkaklığımı? Bıraktığın bu mavi düşleriyle avunan yalnızlığı, artık sahiplenilmeyecek olmanın burukluğunu yaşarken, haykırabilir miyim dersin, susar mıyım, gülüp geçer miyim yoksa...?

Aslında alıştırmalıyım kendimi hiç dönmeyecekmişsin, dönülmeyecek bir yerdeymişsin gibi farz etmeli, unutmamalı! Seni hiç tanımamış gibi yaşamımı sürdürmeliyim. Var olduğum her yer aşk(ın) şehri olmalı artık. Yeniden sevmenin sevillebilmenin yeri, her yer; zamanı, yaşanan ve gelecek tüm zamanlar olmalı, benim için.

Evet, sayfalardan koparıp bir bir savurmalıyım seni, yaşanmış tüm zamanlara ve uzaklaşan her adımıyla hapsedmeliyim bu anılar sokağına. Kopan takvim yaprakları sensiz geçen günleri saymamalı, ben de yokluğunun güncesini tutmayı artık bırakmalıyım. Her yeni güne seni getirmedi diye isyan etmemeliyim. Kabullenebilmeli, hazmedebilmeli, aldırmamalı hatta sana hak verebilmeliyim. Bu satırlarla büyümeye başlamalıyım, sırf seni ve çocuklaşan bir aşkı kolayca unutabilmek için. Zira yoksun. Sanki aşk denen o hoyrat şarkıyı mırıldanmış ve sonra yarım bırakmışız gibi. Artık yeni bir şarkı söylemenin vakti, yaşanmışlığına, bitmişliğime hiç aldırmadan.

Sanki benim hiç sen'im olmamış gibi...

Mutlu ve Son

Pamuk prenses öldü,
Prensin umurunda değil.
Rapunzel'in saçları uzamıyor,
Kule çok uzun...
Gepetto hasretinden
Ölüvermiş bir balığın karnında.
Kurdun karnı tok
Kırmızı başlıklı kız yok...
Keloğlan çıkamadı
Bu sefer zindandan.
Cadı yemiş,
Hansel ile Grathel'i

Âsâlar kırıldı,
Kazanlar kaynadı.
İyiler öldü,
Kötüler kazandı...

"mutlu" ve "son" kelimeleri,
Birleşmiyor zihinlerde,
Biz hâlâ niye uğraşıyoruz sevgili...

Kevser EROL/10B

Küp Şeker

Zeliha KOYUNCU/ And.12-D

Küp şeker gibiydim bir zamanlar. Sert görünen ve pırlanta gibi parlayan bir benlikti benimkisi.

Zaman, dünyaya gelen hiçbir şeyi sağlam bırakmadığı, insanların benliklerini değiştirdiği gibi beni de olduğum gibi bırakmadı, değiştirdi. Hayatın içine tek başına itilen ben de ufacık bardağın içindeki kan kıvılcığı sıcak su da eriyen bir şeker gibi dağılıp kayboldum. Önce paramparça oldu benliğim. Hayatın zorluklarıyla karşılaştıkça sağa sola savrulmaya başladım.

Hayat, insanlara farklı şekillerde darbe vuruyor. Bu darbeleri yiyen insanların değiştikleri gibi ben de bu kıvılcık hayattan yediğim darbelerle değiştim. Ufacık parçalarda yeni insancıklarımı oluşturdum. Bu insancıkları sevseler de sevmeseler de bunların bütünüyüm ben.

İnsancıkların bazıları hayatın ahengine karşı yenik düşüp yüzeyde kayboldu. Onlar benim hiçbir zorluğa karşı gelmeyen, haksızlıklara karşı sesini çıkaramayan, geleceği hakkında hep umutsuz düşünen, olayları hep kendi köşesinden sessizce seyreden insancıklarım.

Bazısı ise kendisini zorla yüzeyde tutanlar. Kendisini hayatın darbelerine karşı zorla koruyanlar. “Bırakmayacağım ipin ucunu, gücüm yettiğince var olduğumu göstereceğim.” diyenler. Haksızlıklara karşı kendini sonuna kadar savunanlar. Sesini her daim duyurabilen insancıklarım.

Korkak, çekingen, sessiz, zorluklara karşı yok olmayı seçen insancıklar da benim parçam. “Ben buradayım, asla yok olmayacağım, sesimi her zaman duyuracağım.” diyen insancıklar da...

Beğenseler de beğenmeseler de ben küp şekerim. Zamana inat, hayata inat, insanlara inat erimeye direneceğim. Biliyorum eritecek beni de zaman; ama ben ona direnmekle “ben” olacağım.

Eridikçe tadımı katacağım ben de hayata...

BUZ GİBİ ÖLÜM

Soğuk suyla yıkar, beyaz bir elbise giydirirler bedenime, Ürkütücü soğuk bir rüzgâr eser musalladan ta yüreğime, Toprak kazılır ve bedenim kucaklardan iner kara toprağa, Önce feryatlar duyulur, sonra bırakırlar beni de uzağa.

Gizli kapıyı kullanmış ve çıkmıştır ruhum artık bedenimden, Sualler sorulur, daha ben hazır değilken bana en derinden, İsyan ederim ama nafile, beni erkenden terk eden cana, Bir nasihattir toprak altındaki bedenim, inan her insana.

Zeliha KOYUNCU/ And.12-D

Etkinliklerimiz

12 Mart İstiklal Marşı'nın kabulü tiyatrosundan...

Özel günlerde yapılan pano çalışmalarından...

Şiir yarışmalarımızdan...

Cumhuriyet Bayramı kutlamalarından...

Kutlu Doğum tiyatrosundan...

DİL BAYRAMI ETKİNLİKLERİ

ANADİLİM DİLİM DİLİM

SÖYLEŞİ : Dr. Sertan DERMAN (İ.Ö. D.Ö. E.Ö. YENİMEK EĞİTİM A.Ö.Ö.)

KONUŞMACI : Dr. Sertan DERMAN (İ.Ö. D.Ö. E.Ö. YENİMEK EĞİTİM A.Ö.Ö.)

MODERATÖR : Hümeysa SELEŞ, Fadimenur ÇALIMLI, Esra TAŞKIN, E. Zehra PAKÖZ, Leyla KARAKUŞ

HAZIRLAYAN : Emine Hanım YENİAY, Emine ÖZŞAHİN, Sümeyye DÖVEN, Merve YAYUZ, Esra ŞİMŞEK, Sümeyye ÇİVİCİ, Fatma SARIKAYA, Mükimle YILMAZ, Merve ERDOĞAN, Zübeyde KÖROĞLU, Saliha CEZAYIRLI, Ceren ACAR

ÖĞRETMENLER : Başan Yayın Dili, İyerci Adları, Şarkı Sözleri

HAZIRLAYAN : Sümeyye KILIÇ, Hilal AÇAR

ÖĞRETMENLER : 10/B SINIFI "BAYRAKSIZ OLAMAM"

SUNUCULAR : Sümeyye ERDEMİR, Sümeyye DÖVEN

YER : Konferans Salonu

TARİH : 24.05.2010

SAAT : 10:00

DÜZENLEYEN : Esra OKTAY, Erol GÜNDÜZ 10-E SINIFI

Dil Bayramı etkinliklerimizden...

Okulumuzu ziyaret eden Hollandalı eğitimciler

Genç Dergi editörünün öğrencilerimizle yaptığı söyleşiden...

"Su" konulu konferansdan...

Doğanın Dansı

F.Büşra YILDIZ/ And. 9/C

Masum bir çocuğun gözlerindeki gülümseyiş, kırgın bir kalbin yeniden titreyişi, bahçedeki kayısı ağacının tomurcuklarının bugün açılacak yarın açılır diye sabırsız bekleyişi, her sabah evimizin balkon kapısını coşkuyla açışımız, okula gittiğim yolun kenarındaki çiçekleri sayma telaşım...

Yeryüzünde tek olan dirilişin oyunudur NEVRUZ. Bu oyun için gülümsemektir, durgun bir sessizliği kuş cıvıltılarıyla uyandırmak, renklerin karışımıyla düşün o umut iksirini asla kaybetmemektir. Ney sesini dünyaya duyurmak ve bir bahar romanı yazmaktır NEVRUZ.

"Nevruz" konulu kompozisyon yarışmasında okulumuzda 1. olan öğrencimiz ve yazısından bir bölüm

Öğrenci ve Öğretmenlerimiz konferans dinlerken...

Uygulamalı fizik dersi

Kur'an, Tarih ve Toplum

Abdurrahman KARAAĞAÇ

Tarih Öğretmeni

Nasıl ki insan, gayesiz ve serseri bir varlık değilse, konusu insan olan "tarih" de anlamsız ve boş bir ilim değildir.

Kur'an; insanlığın tarihine genişçe yer verir ve tarihsel olayları belli bir üslup ve mantık kurgusu içinde sunar. Olaylar rasgele ve amaçsız bir bilgi yığını halinde değil, tam tersine aynı amaçları gözetten bir dizi yorumla birlikte aktarılmaktadır. Bu yorumlar bir araya getirildiği zaman bir toplumun kaderini biçimlendiren faktörler ortaya çıkar.

Kur'an kıssaları, bize elimizin altındaki bir yığın tarih malzemesine nasıl yaklaşacağımızı, bunları hangi ölçüye göre değerlendireceğimizi gösteren önemli ipuçları sunmaktadır.

Kur'an'da tarihsel sürecin, uluslar ve toplumlar konusunda tarafsız olmadığı gerçeği üzerinde önemle durulmaktadır. Bu konuda oldukça açık bir şekilde: "Allah kendisinden korkanlardan (takva sahiplerinden) ve iyilik yapanlardan yanadır." (nahl,128) denmektedir. Yani tarihsel süreç tarafsız değildir. Aynı zamanda tarihsel süreç seçmeci özelliğe sahiptir. Ahlaki bakımdan ve amelce bozuk olanlarla, ahlaki ve manevi değerleri üstün olanları birbirinden ayırır. İşte ayet: "Gökten bir su indirdi de dereler kendi ölçüsünce çağlayıp aktı. Sel üstüne çıkan köpüğü yüklenip götürdü. Süs yahut eşya yapmak için ateşte yakıp erittikleri madenlerde de bunun gibi bir köpük (posa) vardır. Allah hak ile batılı böyle bir benzetme ile anlatır. Köpük yok olup gider. İnsanlara yararlı olan ise yeryüzünde kalır. İşte Allah (c.c.) (kapalı şeyleri anlatmak için) böyle meseleler verir." (ra'd,17). "Andolsun ki biz Tevrat'tan sonra da Zebur'da 'yeryüzünde mutlaka salih kullarım varis olacaktır' hükmünü koymuşuzdur." (Enbiya,105)

Sizi tarihe ışık tutan ayetlerle baş başa bırakıyorum. (elbette ki şunu belirtmeden geçemeyeceğim; Kur'an bir tarih kitabı değildir. O ilahi bir kelimadır.)

Kıssalar ve hisseler:

"İşte o ülkelerin tarihi haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz" (A'raf,101)

"Zulmederlerken helak ettiğimiz nice ülkeler var: artık damları çökmüş, yıkıntı halinde, kuyuları terk edilmiş ve sarayları bomboştur." "Hiç yeryüzünde gezmiyorlar mı ki; düşünecek kalpleri işitecek kulakları olsun? Zira gözler kör olmaz fakat göğüslerdeki kalpler kör olur." (Hac, 45-46)

"Andolsun ki peygamberlerin kıssalarında akıl sahipleri için ibretler vardır." (Yusuf, 101)

"Şimdi yurtlarında gezip dolaştıkları kendilerinden önceki nice nesilleri yok etmiş olmamız onları doğru yola sevkmez mi? Bunlarda şüphesiz ayetler (ibretler) vardır. Dinlemezler mi?" (Secde, 26)

"Haksızlık edenler, hangi dönüşe (hangi akibete) döndürüleceklerini yakında bileceklerdir." (Şuara, 227)

Tarih, geçmişi geçmişte kalmak için öğrenmek değil; bu günü daha iyi anlamak ve geleceğe dönük olarak onu kullanmaktır.

Tarihçi ile olgular arasında, kesintisiz bir etkileşim süreci; bugün ile geçmiş arasında bitmez bir diyalog... İşte 'tarih nedir?' sorusunun cevabı...

Tarih toplumsal değişimlerle ilgilenir. Kur'an'da toplumsal değişim şu yasa ile ifade edilir:

"Bir toplum kendi özünde olanları değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez." (Rad, 11)

Kur'an'ın tarihsel mirasa bakışı şu ayette apaçık ortaya konulur: "Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerine sizin kazandıklarınız ise size aittir. Siz onların yaptıklarından sorulmazsınız." (Bakara, 134,141)

Kur'an, küfrün devam edeceğini ama zulmün devamlı olamayacağını; neticede zalimlerin muvaffak olamayacaklarını ayetlerle delillendirir:

"Biz bir ülkeyi yok etmek istediğimizde oranın mütefinine (servet ve nimetle şımarmış elebaşlarına) emrederiz. (Razıya göre onları çoğaltırız). Onlar orada taşkınlık ederler. Artık o ülke yok olmayı hak eder. Biz de orayı tamamen yok ederiz." (İsra,16)

Allah mazlumların yardımcısıdır:

"Biz de istiyoruz ki; yeryüzünde ezilip horlananlara lütufta bulunalım, onları önderler yapalım ve mirasçılar kılalım. Ve istiyoruz ki; onları yeryüzünde iktidar sahipleri olarak yerleşik yapalım. Firavun'a ve Haman'a onların ordularına da korkmakta oldukları şeyleri gösterelim." (Kasas, 5,6)

Kur'an'sız ve tarihsiz kalmayınız.

KAYNAKLAR

Abdullah Yıldız; Tarih Bilinci, s. 20-21, Denge Yay., İstanbul.
Mazharuddin Siddiki; Kur'an'da Tarih Kavramı, s.13, Pınar Yay., İstanbul.
Edward Hallet Carr, Tarih Nedir, İletişim Yay., s.37, İstanbul 1993.

Her Şey Vatan İçin

Safa Merve TURBİL
12-C

Varlığımın en güçlü hissi, kükreyen benliğimin en büyük damlası, dizginleyemediğim ruhumun en büyük çabası... Vatan, Vatanım! Bir Mehmed' in ağzından duymuştum daha doğmadan: "Her şey Vatan için"... Belli ki Vatan anamın karnıydı, belli ki nefes aldığım canımdı. Bence Vatan, yiğitlerin özgürce nefes almamı sağlayan armağanıydı. Tutundum yiğidimin özgürce meydanlarda nefes alışına. İlk önce Ötüken'e götürdü beni bu yolculuk. Orhun ve Selenga Irmaklarının kıyılarında gezindim bir süre. Sonra Kingan Dağlarından, Maveräünnehir'e, Dede Korkut diyarına uğradım. Bu topraklar altında yatan yiğitler rehber oldu bana. Ve hep bir ağızdan "Her şey vatan için" diye haykırdılar...

Kaşgar da soluk aldım. Divan-ı Lugatit Türk'le ruhumu besledim. Dilini dilime yelken ettim özgürlük yolunda. Malazgirt'e uğradım, orada Sultan Alparslan'ı gördüm, beyaz kaftanıyla karşımda duruyordu. Ona "Bu hazırlık nedir?" dedim. "Vatan için" dedi. Atladım kanatlı atına, uçurdu beni "Güneş ülkesine." Özgürlük sevdası vatan eyledi Anadolu'yu. Gezime biraz ara verdim ve gördüğüm yerleri düşünmeye başladım. Dedelerimi düşündüm, Türk'ün dünyaya yenilmez olduğunu gösterenleri, Temir Dağı'nı eriten özgürlük ateşini, esaret bendini yıkan Kürşatları...

Ertuğrul Gazi'nin obasına misafir oldum. Osman Gazi'nin rüyasını gördüm. Sevinç gözyaşları ile suladım ulu çınarı. Surların önünde o kutlu padişahı gördüm; telaşlı, heyecanlı ve kararlı bir biçimde haykırıyordu: "Ya İstanbul beni alacak ya da ben İstanbul'u!" Gömdü Bizans'ı Haliç'in soğuk sularına yirmi bir yaşında Peygamber'in müjdelediği genç. Duyurdu mehteran nağmelerini tüm Avrupa'ya.

Devam ettim yolculuğuma, Sarıkamış'tayım, kar altındaydı her şey, doksan bin askerle birlikte üşüyorum. İlikleri donduran bu soğukta: "Neden buradasınız?" dedim. "Vatan için!" dedi titreyen dudaklar. Yolum Çanakkale'ye düştü, cephelerden birinde gözümü yaşartan bir manzara ile karşılaştım. İki asker bir lokma ekmeği bölüşüyordu, mavi göklerin kızıl süsü sonsuza dek dalgalansın diye. Sonra öğrendim ki bunlardan biri Memo diğeri Mehmed'ti. Dursun ile Temel de oradaydı. Ezineli Yahya Çavuş, Kınalı Hasan hepsi oradaydı. O kızılca kıyametin içinde olmalarının tek gayesi "Ya istiklal ya ölüm"dü.

Seyit Onbaşı'nın kaldırdığı top, kınalı kuzulara analarının yaktığı kınalar, Elif'in çektiği kağının gıcirtısı hepsi ama hepsi "Vatan için"di. Sonra Seddülbahir, Conkbayırı ve Anafartalar'ı gezdim. Karşıma bir yiğit çıktı. Bir yiğit ki:

"Sarışın bir kurda benziyordu,
Yürüdü uçurumun başına kadar,
Eğildi, durdu,
Bıraksalar ince, uzun bacakları üstünde yaylanarak,
Ve karanlıkta akan bir yıldız gibi kayarak,
Kocatepe'den Afyon Ovası'na atlayacaktı."

Bir yiğit ki mavi gözlerindeki bağımsızlık ateşiyle arslan gibi kükrüyordu: "Söz konusu vatan ise gerisi teferruattır..."

Havza, Amasya Erzurum, Sivas ve Ankara el verdi bu kükreyişe, bu kükreyiş devirdi medeniyet canavarını Sakarya'da ve İnönü'de.

Bağımsızlığın mekânı Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde özgürlüğün türküsü söyleniyordu artık Akif'in dilinden sonsuzluğu selamlayarak:

"Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilal!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helal
Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlal:
Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet:
Hakkıdır, hakka tapan, milletimin istiklal!"

Gezdim, gördüm atalarımızın kanları ile sulanan mübarek toprakları, zamanları... Ve şimdi millet olarak hep birlikte diyoruz ki "Dörtmala gelip Uzak Asya'dan Akdeniz'e bir kısrağ başı gibi uzanan bu memleket bizim." Ve Edirne'den Kars'a diyoruz ki:

Her Şey Vatan İçin

Bu yazısıyla öğrencimiz, TBMM'nin kuruluşunun 90. yılı kutlama etkinlikleri çerçevesinde 81 ilde 81 farklı konuda düzenlenen kompozisyon yarışmasında okulumuzda 1., Konya'da 2. olmuştur.

Hadi Önce Biraz Hata Yapalım

Ayhan YÜCEL
Tarih Öğretmeni

Toplum olarak yaygınca yaptığımız bir uygulamamız vardır. İki kişi bir araya geldiğimizde olağan bir şekilde devlet işlerinden, spordan, siyasetten, çevremizdekilerin tutum ve faaliyetlerinden özellikle de tarihi şahsiyetler ve olaylardan sık sık bahsederiz. İşte tam bu noktada davetim size. Hadi gelin birlikte bir güzel bile bile hata yapalım. —Bu arada dersine girdiğim öğrencilerim bilirler: Tarih defterlerini bırakın tarih kitaplarının ilk sayfalarına bile “Hiçbir hatanın mazereti yoktur” diye yazdırırım -Evet, hata yapalım, hem de ne hatalar yapalım.

Hata yapalım ya da hata yapıyorsak şimdi bunun farkına varıp bunu bile bile devam ettirelim. Gelin biraz gerilere gidelim. Fazla uzağa değil, 1453 yılına. II. Mehmet dönemine tahta geçecek şehzadenin devletin bekası için kardeşinin öldürülmesine izin veren padişahın zamanına. Şaşırmayalım lütfen bu tarihi belgelerle sabit. Evet, bu padişah Osmanlı Devleti'ni yönetiyordu. Gemileri denizden değil, karadan yürütüyordu. Düşünün denizden gitmesi için üretilen o gemileri, karadan çeken zavallı askerlerin ıstıraplarını.

Gelelim 1520'lere. Yaklaşık 46 yıl Osmanlı'nın tahtında kalan ve ömrü savaşlarda geçen padişah Sultan Süleyman'ın devrine. Adam ömrünün en son gününde bile savaş meydanında idi. Öldürme emri veriyordu. Yani kanları oluk oluk akıttırıyordu.

Osmanlı Devleti'nin son yılları. Bu arada I. Dünya Savaşı'nın da ilk yılları. Çanakkale Cephesi muharebeleri. Orda bir komutan: “Ben size savaşmayı değil ölmeyi emrediyorum” diyor. Bu emri alanlar arasında belgelere göre 15-16 yaşlarında çocuklar bile var. Bu komutan yani Mustafa Kemal gün gelecek I. Dünya Savaşı son bulunca açlık ve sefalet içindeki Anadolu halkını “İstiklal Harbi”nin içine sürükleyecek. Hem de kadını ve erkeğiyle birlikte. Yani yine binlerce ölüm olacak. Ancak bu komutan yeni bir devlet kuracak.

Derin derin düşünmeyelim lütfen. Gelin, hata yapmanın “dayanılmaz hafifliği”ni yaşamaya keyifle devam edelim. II. Dünya Savaşı'nda insanların on binlercesinin aynı anda öldüğü vahşeti hatırlayalım. Bu günlerde Türkiye savaş dışındadır. Ama İsmet İnönü ise askerlik şartlarını taşıyan tüm erkekleri silâh altına almıştır. Yani ailelerde hasret ve korku artık en çok hissedilen şey olmuştur. Bu da yetmez gibi temel besin maddelerinin de çoğuna devlet el koymuştur. Dahası el konulan buğdayların çoğu depolarda çimlenince tonlarca buğday denize dökülmüştür. Ama aynı yıllarda buğday kıtlığı Türkiye'de zaten var olan bir şeydir.

Bu kadar hata yapmak bana göre yeterli. Eğer daha fazlasını istiyorsanız durun ve düşünün. Bu günden başlayarak geriye doğru yaşantınızı gözden geçirin. Göreceksiniz ki zaten farkına varamamış olsak da bunu bol bol yapıyormuşuz.

Gelin Şimdi de Hatamızı Anlayalım

İsteksiz davranmayalım, mecbur geleceksiniz. Çünkü hatasını kabul etmek insanı insan yapan en güzel erdemlerden biridir. Hata yaptığımızın belgesi Tarih I dersinde ilk ünitenin konuları arasında gizli. O konu da "Tarihsellik" denilen bir kavramda saklı. O kavram derki: "Bir olay ya da olgu incelenirken ve ya değerlendirilirken o günün ve onu oluşturan şartlar göz önünde bulundurulmalıdır". Şimdi hatalarımızla yüzleşmeye hazır mısınız? Ben hazırım. Çünkü "Söylenmezse kişiye hatası hüner zannedermiş" sözünden hareketle, ben hüner bildiğimin aslında hata olduğunu öğrenmeye hazırım. Şimdi bir bir hatalarımıza geri dönelim.

1453'te o güne kadar yapılamayanı yapan genç padişah gemileri karadan Haliç'e indirerek bir çağı açıp bir çağı kapatıyordu. Gemileri çeken şanlı askerler ise hem "Peygamberinin övgüsüne mazhar oluyor hem de tarihe adını yazdınıyordu". Eğer "Devlet bekası için" kardeş kardeşi katletmezse daha sonra kardeşler arasında taht kavgasının çıkmasıyla on binlerce insanın taht kavgası yüzünden öleceği kesindi. Bu fermana en yakın olanı "Cem Sultan ile II. Bayezid arasındaki taht kavgaları gibi". Bu padişaha şimdi tek pencereden bakmanın ya da o günü şartlarını bilmeden konuşmanın hata olduğunu görebildik mi? Fatih Sultan Mehmet Han'ı değil biz, bütün dünya "büyük yönetici" olarak kabul etmiştir.

Gidelim 1520'lere. Yaklaşık 46 yıl Osmanlı'nın tahtında kalan ve ömrü savaşlarda geçen padişah Sultan Süleyman'ın devrine. Bugün ABD Temsilciler Meclisi'nin duvarındaki dünyaya ün salmış kanun koyuculardan 23 tanesinin mermerden yapılmış kabartma portresi mevcuttur. Birisi de işte Avrupa'nın "Muhteşem" dediği Kanuni Sultan Süleyman'ın portresidir. O Muhteşem Süleyman ki kanun ve nizama o kadar dikkat ederdi ki öldüğünde bir ceylan derisinden bir bohça ile gömülmeyi bile vasiyet etmiştir. Israrlara rağmen bohça mezara konulmaz fakat açıldığında görülür ki deri bohçanın içi fetvalarla doludur. Adaleti uygularken dayandığı ve gücünü aldığı tüm kanunların fetvalarını yanında istemiştir. Yani kanunun ve nizamın belgeleri. İşte öyle bir padişah ki tek kuralı adalet. Adaletin hâkim olduğu yerlerin ve ülkelerin durumunu varın siz düşünün. Evet, işte Muhteşem Süleyman hayatının son gününde bile adaleti sağlama ve yayma için mücadele ediyordu.

"Ben size savaşmayı değil ölmeyi emrediyorum" emrini vermeseydi eğer; 1950'lerde İngiliz sömürgesinden sembolik olarak kurtulmuş bağımsız bir ülke olurduk şimdi. Ama sınırları daha küçük daha bir siyasi bağımlılık yaşayan ülkelerden birisi hem de. Sırf biz daha büyük sınırlara sahip ve daha bağımsız bir ülke

olalım diye 15-16 yaşındaki fidanlar Kayseri, İstanbul gibi şehirlerin liselerinde üniversitelerinde kitaplarını bırakarak ellerine silah alıp cepheye koştular. İşte bu yokluk içinde dahi, Mustafa Kemal "İstiklal Harbi" denilen savaşta Anadolu halkını şaha kaldırdı. Sadece Anadolu mu? Hayır. Nice milletler bizim "İstiklal Harbi"mizi örnek alarak bağımsızlıkları için savaşmışlar ve bizim gibi başarılı oldular.

Kadınlarımızda en az erkeklerimiz kadar bağımsızlık davasına emek harcamıştır. İşte O dahi kumandan kadınlarımıza minnet borcumuz olarak Avrupa ülkelerinde dahi olmayan nice haklarını verdi. Böylece kadınlarımız yani analarımız layık olduğu yere kavuştular. İşte O dahi kumandan yeni kurulan ülkenin başına geçerek bu gün ki adeta cennet parçası olan ülkemizin temellerini attı. Mustafa Kemal bugün sadece bizim değil Asya ve Afrika'daki birçok ülkenin de bağımsızlık meşalesi ve sembolüdür. Dünya kabul etmişken, isterse biz bu gerçeği inkar edelim.

Evet, artık derin derin düşünelim lütfen. Gelin, artık hata yapmayalım. Hata yapmanın "dayanılmaz hafifliği"ni yaşamayalım. II. Dünya Savaşı'nın zor günlerinde Türkiye bu savaşın dışındadır. İşte İsmet İnönü tüm şartları zorlayarak temel besin maddelerine ve buğdaya el koydurmuştur. Ama Türkiye'yi savaş dışı bırakarak asla aileleri babasız koymamıştır. Çimlenin buğday denize dökülmüş ama insanlarımız savaş için yollara dökülmemiştir. Vatandaşlarımız bizim başlatmadığımız bir savaş için kara toprağa girmemiştir. Aynı yıllarda dünyadaki tüm liderler diktatörlüğe özenip ülkelerini savaşa sokarken İsmet İnönü de belki onlara karşı diktatörlüğe özendi ve İngiltere, ABD ve Rusların istekleri hatta tehditlerine karşı duran İsmet İnönü asla ülkemizi savaşa sokmadı.

Artık hata yapmayalım. Hata yapmaktansa "Tarihsellik" yapalım. O günün şartlarını o olayın mahiyetini tastamam kavramadan araştırmadan bir şeyleri sırf söylemek için söylemeyelim. Sırf biliyormuş görünme kaygısıyla bilmediğimiz olaylar ve tam tanımadığımız şahsiyetler hakkında ileri geri konuşmayalım. Üstelik dinimiz ve geleneklerimiz bu şekilde konuşmalardan bizi men eder. Ne güzeldir "Ya hayır söyle ya da sus" hadis-i şerifin manası. Yine geleneklerimizden süzülen "Söz gümüşse sükut altındır" sözü, sanırım bize bu konuda tam anlamıyla kılavuzluk edebilir.

Biraz düşünelim; herkes bizim gibi olayların oluş şartlarını ve mahiyetini bilmeden, şahısların hayatını araştırmadan konuşursa ne olur. O konuşmayı dinleyen bir kişi de bu konuşmaya dayanarak farklı hükümler verecek olursa... İşte bu felaketin fitilini ateşleme gibi bir şey olur. Zaten toplumumuzun bir yarısı değil midir kulaktan dolma bilgilerle konuşmak. Okumayıp sadece duyduklarımızla zannettiklerimizle bir konu hakkında hüküm vermek çok çirkindir. Okumak gibi erdemli bir işi yaparak bilgilenmek her halde hazların en güzeli olsa gerektir. Üstelik "OKU" diye emir kipinde ayetlerle başlayıp yayılan bir dinin ümmeti iken.

Bunca sözden sonra şimdi sanırım şunu diyebiliriz: "Tastamam biliyorsan söyle alim sansınlar, kulaktan dolma biliyorsan sus da adam sansınlar..."

Tarihten Sayfalar

OSMANLI ESNAFI

Şerife KOYUNCUOĞLU And.12/D

Osmanlı illerinde dükkâncılık ve satıcılık usulü kadar güzel usul hiçbir yerde bulunamaz. Sivas pazarında teşhir edilen sim mamulâtı gözden geçirmek üzere gittiğimiz zaman bu adalet nazarımızda bütün bütün tecelli etti. Pazara gelen müşteri ayaküstü durup, teşhir edilen malları gözden geçirir. Tüccar veya dükkâncı ise diz çökmüş veya bağdaş kurmuş bir halde bulunur. Eğer müşteri itibara değer kimselerden ise, dükkâncının yanına çıkar oturur.

Bir tacir, müşteriye adeta konuksever bir ev sahibi gibi muamele eder. Müşteriye evvela bir kahve, sonra bir sigara ikram eder. Hal ve mevkie münasip konuşmaya girişir. Kahve ve sigara içildikten sonra konu yavaş yavaş alışveriş meselesine çevrilir. Eğer birdenbire bu meseleye girişilirse hürmetsizlik ve terbiyesizlik sayılır. Dükkâncı müşteriye neden sonra ne satın aldığını gayet nazik bir ifade ile sorar. Alınacak şeyin nevi ve cinsine göre konuşulmasını müteakip, müşterinin soruşu üzerine satıcı yine nezaketen: "Zatı alileri her ne münasip görürseniz, onu veriniz, hiç vermeseniz de hediye makamında kabul buyurursanız bence büyük bir şereftir" der.

İşte Türklerin nezaketi böyledir. Ve böyle nezaketli alışveriş hiçbir yerde görülmez

Kaynak: İngiliz "Senceri" gazetesinde Eylül 1983'de yayınlanan makale...

EHLİ BEYT'E SAYGI

Şerife KOYUNCUOĞLU And.12/D

Abdülhamit Han'ın gerçekleştirdiği en büyük projelerden biri olan Anadolu topraklarını Ortadoğu üzerinden Haremeyn'e bağlayacak hicaz demir yolu inşaatının bitimine yakın, raylar Medine'ye yaklaştığında bu veli sultanın:

"Mümkün olan bütün aletlerin üzerine keçe sarınız ki, fazla gürültü olmasın Ehl'i Beyt'in ve burada yatanların ruhları rahatsız olmasın." diye emir verdiğini. Bu emir gereğince Medine'den kilometrelerce önce tren raylarına keçe döşendiğini ve yine Ravza-i Tahire'nin

mehabetini hâledar olmaması için trenlerin istin keserek şehre çok düşük bir hızla girdiğini biliyor muydunuz?

Kaynak: İbrahim REFİK Tarih Şuuruna Doğru

NAMIK KEMAL'İN TEŞHİSİ

Ayşenur KAYNAK And.9-B

Namık Kemal bir gün Sahaflar Çarşısından geçerken ahbablarından biri yolunu çevirmiş ve:

-Namık Kemal, sen kitaplarında, makalelerinde, konuşmalarında hep imparatorluk ha battı ha batacak dersin. Onun ne battığı, ne yıkıldığı ve ne de öldüğü var. Yaşayıp gidiyor işte. Senin bu telaşına sebep ne kuzum? deyince, Şair Namık Kemal şöyle cevap verir:

-Ah benim dostum, demiş. Sen bu koca imparatorluğun ölümünü Oduncu Ahmet Ağa'nın ölümüne mi benzetirsin? Birkaç saat içinde ölsün, cenaze namazı kılınsın ve defnedilsin öyle mi? Beş yüz senelik bir ömrü olan bu imparatorluğun hastalığı elli, ölümü elli, cenaze namazının kılınması ise elli yıl sürer. Sen 150 yıl sonra bu imparatorluğu ortada bulamazsın.

Kaynak: Tahsin Ünal, Osmanlı'da Fazilet Mücadelesi, s.196

TEK GÖZ BANA YETER

Ayşenur KAYNAK And.9-B

Orhan Gazi, İzmit'in fethine giderken, silah arkadaşı Gazi Ali Bey'i de Hereke'nin fethine memur etmişti. Ali Bey, Hereke kalesi yakınlarına gelince kuvvetine bakmadan derhal hücumla geçti. Hereke tam alınacağı sırada kaleden atılan bir ok Ali Bey'in gözüne saplandı. Ali Bey, eliyle oku gözünden çıkarırken, yanında bulunan arkadaşları çok telaşlandılar. Bunu gören Ali Bey şöyle dedi:

-Bre yiğit arkadaşlarım ne telaş edersiniz. Bir başta bir göz yeter. İki gözüm olup hep arkaya bakmaktansa, tek gözlü olup ileriye bakmak daha iyidir.

Kaynak: Tahsin Ünal, Osmanlı'da Fazilet Mücadelesi, s.21

Tarihten Sayfalar

OSMANLI TOKADI

Ayşenur KAYNAK And.9-B

Osmanlı Devleti zamanında ordu çeşitli birliklerden oluşmuş. O birliklerden biri de Tokatçı grubu idi. Bunlar gayet iri yapılı, iri elli kişilerdi, Salonlarda mermerden yapılı olan büyükçe kolonları tokatlayarak ellerini daha da geliştirirlerdi.

Savaş sırasında ordunun en arkasında bulunur, savaşın sonlarına doğru hızla savaş alanına girer ve bitkin durumda olan düşman askerlerini tek tokat darbesiyle yerle bir ederlerdi. Tokat yiyen beyin kanaması geçirir ve ölürdü.

FATİH SULTAN MEHMED'e ÖĞÜT

Ayşenur KAYNAK And.9-B

Osmanlı hükümdarlarından II. Murat, oğlu Mehmed'e şu öğütleri söyler: "Bu dünyada üç türlü insan vardır. Birincisi:

*Akıl ve fikirleri yerinde, geleceği çok gören ve düşünen, hiçbir olumsuzluğu olmayan kimselerdir. İkincisi:

*Yolların doğru veya eğri olup olmadığını bilmekten uzak kimselerdir. Ama bu duruma kendi istekleri ile değil, çevresinin etkisi ile düşmüşlerdir. Nasihat edildiğinde, kafaları alır ve kabul eder. Söz dinlerler. Çoğu zaman duyup işittiklerine uyarak yaşarlar. Üçüncüsü:

*Ne kendileri bir şeyden haberdardırılar ne de yapılan ikazlara, nasihatlere kulak asarlar. Sadece kendi istek ve arzularına uyar ve her şeyi bildiklerini sanırlar. Bunlar, diğerlerinden daha tehlikeli ve alçaktırlar.

Ey oğul, yüce Allah, eğer seni ilk sırada yaratmışsa, çok sevinirim. İkinciler gibi isen nasihatlere kulak vermeni tavsiye ederim. Sakın üçüncü gruba dâhil olmayasın."

NEYERNE İÇER?

Ayşenur KAYNAK And.9-B

Nasreddin Hoca, bir köyde vaaz veriyormuş. Vaazdan önce Hoca'nın karnı da pek açmış, ancak köylü aç mısın tok musun diye sormamış. Hoca vaazda Hz. İsa'nın göğün

dördüncü katında olduğunu söylemiş. Vaazdan sonra, bir köylü Hoca'ya yanaşmış:

-Hz.İsa orada ne yer, ne içer ? deyince Hoca:

-Bre adam, köyünüze geldim, ne yiyip içtiğimi sormazsın da gökteki Allah'ın peygamberini sorarsın!

DOĞRULUK

Ayşenur KAYNAK And.9-B

Yavuz Sultan Selim, Mısır Seferine giderken, bir tüccardan borç para almıştı. Sefer dönüşünde tüccarın ne yazık ki ölmüş olduğunu öğrendi. Zamanın Defterdarı Yavuz'a gelip:

-Mademki alacaklı ölmüştür, bu borç alınan para hazineye irad kaydedilsin."dedi. Ayrıca Maliye Nazırı, ölen kişinin mallarının da hazineye geçirilmesini arzu etmekteydi. Yavuz, Maliye Nazırı'nın bu isteğini kabul etmediği gibi, yazdığı takririn altına el yazısıyla şunları yazdı:

-Ölüye rahmet, malına bereket, çocuklarına afiyet, gammaza da lanet!

Kaynak: Lütü Paşa Tarihi, s.12.

BİR İBRET: ÖLÜMÜ UNUTMA!

Fatma ÇİL And.10-A

Hz. Ömer, adaletli, hayırsever ve dindar bir kişi idi. Bu yüzdendir ki kimsenin hakkını yememeye çalışır ve daima öbür dünyayı düşünürdü. Hz. Ömer, yanına bir adam tutmuş ve bu adam her gün karşısına geçip:

- "Ya Ömer, öteki dünyanın varlığını, ölümü unutma!" diyordu.

Bir gün adamı karşısına alan Hz. Ömer, şöyle dedi:

- "Bak, işte sakalıma aklar düştü. Artık ölümü onlar hatırlatıyorlar bana. Unutmuyorum ölümü.

Kaynak: Ali Erten, Dini Hikayeler, s.55.

Tarihten Sayfalar

KARDEŞLİK HAKKI

Fatma ÇİL And.10-A

Fatih bir gün saraydan çıkmış atına bineceği sırada bir derviş kendisinden para ister. Padişah bir altın verir. Derviş bir altını az bulunca sitem eder ve aralarında şöyle bir konuşma cereyan eder:

-Padişahım ben senin kardeşin olayım da bir altın veresin, bu insafa sığar mı?"

-Nereden benim kardeşim oluyorsun?"

-Adem'in evlatları değil miyiz?"

- "Hele şu altını al git. Eğer öteki kardeşlerimiz duyacak olurlarsa hissene bu kadar da düşmez!"

SENİ KANUNA ŞİKÂyet EDERİZ

Emine Rana KARAMAN And.11-B

Kul hakkına özen gösteren Sultan Süleyman, bu konuya duyduğu titizlik nedeniyle "Kanuni" lakabını almıştır. Budin Seferi'nden dönen ordu, yolların darlığı sebebiyle tarlalardan geçmek zorunda kalmıştı. Bu sırada bir köylü elindekini padişahın atının geçtiği yere fırlatınca at ürkmüş, köylü de yakalanarak padişahın huzuruna getirilmişti. Sultan Süleyman, köylüye:

- Derdin nedir de böyle yaptın? diye sorunca köylü:

- Biz fakir köylüleriz. Askerlerinizden bazıları bizim yeni ektiğimiz tarlalardan geçtiler. Ya bu zararı ödersiniz ya da sizi şikâyet ederim, demiş.

Bunun üzerine Kanuni, köylüye:

-Peki bizi kime şikâyet edeceksiniz? diye sormuş. Köylü:

-Siz Kanuni değil misiniz? Sizi kanuna şikâyet ederiz, deyince Sultan Süleyman çok memnun olmuş ve hemen köylülerin zararlarını hesaplattırıp zararı ödemiştir.

ADAMA GÖRE ADAM

Emine Rana KARAMAN And.11-B

İncilli Çavuş, Osmanlı Devleti'nin elçisi olarak Patagonya Kralına gönderildiğinde, elbiselerinin bazı yerlerinde yama varmış. Kral

bunları görünce dayanamayıp:

-Bana senden başka gönderecek adam bulamadılar mı? diye sorunca İncilli Çavuş:

- Osmanlılar, adama göre adam gönderirler, cevabını vermiş.

Beni de sana göndermelerinin hikmeti bu olsa gerek.

OSMANLI'DA UYARI LEVHALARI

Emine Rana KARAMAN And.11-B

-Kutlamalarda havaya ok atmak tehlikeli ve yasaktır.

-At sırtında iken haberci güvercinle konuşmak yasaktır.

-Dikkat! Fayton çıkabilir.

-Seyir halindeyken foytoncuyla konuşmak yasaktır.

-Kanat takıp uçmak yasaktır. (Galata Kulesi Müdürlüğü)

-18 yaşından küçük veletlere tütün ve mamülleri satışı zinhar yasaktır.

-Develer sağdan gidiniz. (Kervan Yolları Umum Müdürlüğü)

-Saray kapısıdır, park yapmayınız.

-Lütfen mendillerinizi çöpe atınız. (Üsküdar Belediyesi)

-Surlardan sarkmak tehlikeli ve yasaktır. (Fatih Belediyesi)

-Orta Asya'dan gelip Niğbolu Savaşı için gazaya çıkan akıncılar, hareket saatiniz gelmiştir. Atlarınızın başına..!

-Çamurlu nalla avluya girmeyiniz. (Topkapı Sarayı Avlu İdaresi)

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ MECLİSİ'NDEKİ OSMANLI PADİŞAHI

Zeynep AROĞLU 10-E 8705

ABD Temsilciler Meclisi'nin duvarında dünyaya ün salmış kanun koyuculardan 23 tanesinin mermerden yapılmış kabartma portresi mevcuttur. Bunlardan biri de ünlü heykeltıraş Joseph Kiselevski tarafından yapılan Kanuni Sultan Süleyman portresidir.

Tarih ^{mizahi}ten Sayfalar

TARİHTEN FIKRA GİBİ CEVAPLAR

Sevgi TOZLU And 9-B

Bir filozofa sormuşlar:

-Şansa inanır mısınız?

-Evet, inanırım” demiş ve eklemiş:

-Nefret ettiğim insanların başarılarını yoksa ne ile açıklayabilirim.

Kulaklarının büyüklüğü ile ünlü olan

Galile'ye hasımlarından bir gün biri sorar:

-Efendim kulaklarınız bir insan için biraz büyük değil mi sizce de?

-Evet, doğru, demiş ve eklemiş:

-Ama seninkiler de bir eşek için fazlasıyla küçük değil mi?

BU DA TARİHİN İLGİNÇ YANLARI

Fatma CİVİL 9-C 9135

En uzun yaşayan Osmanlı Padişahı 78 yaşında ölen Orhan Gazi'dir.

En genç ölen Osmanlı Padişahı ise 18 yaşında öldürülen Genç Osman'dır.

Osmanlı tahta çıktığında Mehmet Reşat 65 yaşındadır.

Genç Osman tahta çıktığında ise 7 yaşındadır.

Kanuni Sultan Süleyman 45 yıl, 11 ay, 7 gün ile tahtta en uzun kalan padişah'tır.

Osmanlı padişahı III. Murat'ın toplam 135 evladı vardır.

BU DA OSMANLICASI...

Emine Rana KARAMAN And.11-B

Görev çubuğu	: degnekü'l-vazife
Çift tıklama	: tikirtü'l-tekerrür
Administrator	: sahibü'l-edevat
Hardware	: edevatü'l-civanmert
Anti spyware	: müdafaaü'l-hafiye
Denetim masası	: sehba-i saltanat
Hata raporu	: malumatü'l-kabahat
Mail server	: divanü'l-mektubat
My documents	: hazine-i evrak
Internet	: allame-i ulu'l-arz
Kasa	: kaide
Enter	: duhul
Msn	: elçi
Cd rom	: pervaneü'l-temasa
Messenger	: havadisçi
Google	: kaşifü'l-ali
Software	: edevatü'l-yumuşak

Dinmeyen **Kan** Doğu Türkistan **Uygur Türkleri Yalnız Değil!**

Neslihan KOMAN, 10-F

Doğu Türkistan ağlarken yine kan
Sel oldu, gözlerden boşanıp akan
Aslında için için kaynamakta yıllardır Doğu
Türkistan

Bardağı taşırdı son olaylar oldu zalim Çine
asistan

Uyanmayacaktı dünya taşmasaydı son zülüm
bardağı

DOĞU TÜRKİSTAN;Orta Asya'nın dinmeyen
tek volkanik dağı..

Dinmeyen acımız, bitmeyen kavgamız,
duyulmayan feryadımızdır Doğu Türkistan Uygur
Türklerine her yer Gazze her gün ölümdür. Birçok
kişinin bildiği birçoğunun da habersiz olduğu bir
olaydır bu. 1.3 milyarlık nüfusu olan Çin Halk
Cumhuriyeti 60 yıldır bir avuç Uygur Türküne yaptığı
işkenceden bıkmamış ve halkını da onlara karşı
kışkırtmıştır. Son olaylarda ise işi iyice çığırından
çıkartmıştır. Bugüne kadar kızıl Çin in katlettiği Türk
sayısı 35 MİLYONU geçmiş ve bu katliamlarda akla
hayale sığmayacak işkenceler uygulanmıştır. İşte
Çinlilerin Uygur Türklerine uyguladıkları
işkencelerden sadece ama sadece bazıları;

*İnsanların ağızına beton dökmek ve öylece
ölüme terk etmek.

*İnsanların ağızına hortumla basınçlı su vererek
boğmak.

*İnsanların tırnaklarının altına çivi çakmak.

*İnsanların burun ve kulaklarını keserek
ağızlarına tıkamak.

*İnsanların ağızına elektrik kablosu sokarak
elektrik vermek.

*İnsanları bir araya toplayıp, birini döverek
diğerlerine seyrettirmek.

*İnsanları kollarından tavana asarak bazen
dövmek bazen de vahşi köpeklerin insafına bırakmak.

*İnsanları hareketsiz hâle getirip, parmak
uçlarını kemikleriyle beraber patlatmak.

Bunlar okunduğunda bile insanın kanını
donduran Çin işkencelerinden bazıları ve bu
işkencelerin uygulanma adresi soydaşlarımız Uygur
Türkleri... Belki okuduğunuzda "gerçek mi
bunlar"?diyebilirsiniz ama bütün bu işkencelerin
fotoğrafları internette olduğu gibi yüzlerce de şahidi

vardır. Peki ne zaman bitecek bu işkenceler? Ne zaman
birileri çıkıp Türk kardeşlerimize yapılan akıl almaz
işkencelere dur diyecek? Dünyanın gözü kör hadi,
bizim de mi kör? Dünyanın vicdanı sağır, bizim de mi
sağır? Göz yummaya devam mı edeceğiz atalarımızın
geldiği Orta Asya'da kalan soyumuzun kan
ağlamasına?... Onlar bu durumdayken nasıl huzur
olur içimizde, nasıl övünürüz tarihimize sahip
çıkıyoruz diye...?

Soydaşlarımız sadece bu tür işkencelere tabi
tutulmakla kalmayıp, soyları devam etmesin diye
kadınlar kısırlaştırılmakta, dinlerini yaşayamamışlar
diye camiler kapatılıp, ramazan ayında oruç tutmak
yasaklanarak kontrol için 30 gün boyunca her öğlen
toplu yemekler verilmekte, Türkçeden uzaklaştırmak
için Türkçe yazıların yayınlanmasına izin
verilmemektedir.

Uygur Türkleri bu durumdayken; çağımızda
Türkiye'de bile bir Hristiyan'ın ölmesiyle dünya
ayağa kalkıyorken neden Doğu Türkistan'da kan
ağlayan Uygur Türklerinden Türklerin bile haberi
olmuyor? Filistin sorunu bütün İslam dünyasının
meselesi olmuşken, neden geçmez Doğu Türkistan'ın
İslam aleminde hiç ismi?Sözde insan haklarına değer
veren Avrupa ülkeleri unuttu belki Uygur Türklerini,
onlara uygulanan işkenceye göz yumdu, ya biz...?
Bizde mi unutacağız soydaşlarımızı, bizde mi
kaderlerine terk edip: "Ne hâlleri varsa görsünler"
diyeceğiz? Belki bunları okurken içinizden bir şeyler
kopmamıştır, bunları duyduktan sonrada almaya
devam edeceksiniz Çin mallarını; ama unutmayın
onlar da TÜRK. Bizim Ergenekon'dan çıkıp Türklüğü
dünyaya duyuran Atalarımız onların da ataları ve
onların da hakkı kutlamak Nevruz Bayramını...

Belki gelip yaralarınıza merhem süremiyoruz
ama yalnız değilsiniz Uygur Türkleri. Dualarımız
sizinle, Allah yardımcınız olsun. Bizlere, size yardım
edebilmek için güç, size yapılan bu işkence ve
zulümlere dayanmak için sabır versin...

Saraylarda süremem

Dağlarda sürdüğümü

Dünyalara değişmem

Şu öksüz TÜRK LÜĞÜMÜ

NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE...

Yurt Sevgisinde ve Yurt Yönetiminde COĞRAFYA

Orhan DEĞER / Coğrafya Öğretmeni

Coğrafya ilmi, sadece genel kültür kazandıran, aydınların, dünya olaylar sistematığını daha kolay algılanmasını sağlayan kültürel bir bilim alanı olmakla kalmaz. Bu fonksiyonları yanında, natüralist felsefenin doğmasında esas rolü coğrafi seyahatlerinin oynadığı dikkate alınır, vatan sevgisinde Coğrafyanın ne kadar mühim olduğu daha kolay anlaşılır. Ülkemizi gençlerimize romantik bir dille değil, gerçekçi görüşlerle öğretirsek, gençlerimiz ülkemizi o ölçüde seveceklerdir. Çünkü sevmek veya sevdirmek, tanımak veya tanıtmakla başlar. Bu duygunun kaynağı, o ülkenin tarihi, coğrafyası sanatı, dili, edebiyatı ve diğer kültürel değerleridir. Milli değerlerin oluşması, bir milletin varlığına; milletin varlığı ve devamlılığı ise, bir yurdun varlığına bağlıdır.

Vatan, coğrafyanın kendisidir. Vatan sevgisinin kaynağı coğrafya, millet sevgisinin

kaynağı da, millete ait olan ortak dil, tarih, sanat, edebiyat gibi kültürel değerlerdir. Yurdumuzu bir bütün olarak bu değerleriyle birlikte yetiştirmekte olan genç kuşaklara tanıtmazsak, onlardan vatan için ileriye dönük bir takım fedakârlıklar bekleyemeyiz. Çünkü birey, vatanını seviyorsa, onun uğruna fedakârlıklara katlanır. O halde bizim en önemli görevlerimizden biri, her yönüyle yurdumuzu tanıtmak ve sevdirmektir; çünkü vatan sevgisinin gelişip kökleşmesi, yurdumuzu yeterince tanımaya bağlıdır.

Yurt yönetiminde coğrafya oldukça önemlidir. Devlet yöneticilerinin başarılı olmaları, ülkelerini iyi tanımalarına bağlıdır. Yöneticilerin görevi, sorunların çözümünü bulmaktır. Özellikle ekonomik ve sosyal sorunlar büyük ölçüde çevre şartları ile ilgilidir. Nitekim bir bölgede sulama sorunu, erozyon

ve erozyonun önlenmesi, ormanların azlığı, tarımsal üretimde verimin düşüklüğü, bölgeden bölgeye göç, sanayi veya sosyal amaçlı yatırım talepleri gibi birçok sorun, çevrenin doğal ve beşeri şartları ile yakından ilgilidir. Bunlara çözüm bulunması bölgenin doğal ve beşeri kaynaklarından ayrı düşünülemez.

Bir ülkenin yönetim bölgelerinin sosyal ve ekonomik kalkınması, yatırımlarda öncelik sorunu ve yatırımlara model tespiti gibi birçok karar, köklü bir coğrafi bilgiyi gerektirir. Yatırımlar ancak coğrafi esaslara bağlı kalındığında başarılı sonuçlar verilebilir.

Devletin dış politikasına yön verecek yöneticilerin sadece ülkelerinin coğrafyasını bilmeleri yeterli değildir. Buna ek olarak dünya coğrafyasını da iyi bilmeleri gerekir. Köklü dış ticaret ilişkileri kurmak ancak bu şekilde gerçekleşir.

Okul Başarısızlığı

Naciye SARI / Okul Rehber Öğretmeni

Okul başarısızlığı eğitsel süreçte çocuk ve gençlerin sosyal ve psikolojik durumlarını olumsuz etkileyen, aile içi iletişim problemlerine neden olabilen önemli bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Okul başarısı, öğrencinin devam ettiği sınıf ve okul düzeyinde derslere göre belirlenen sonuçlara ulaşabilmesi olarak tanımlanabilirken; başarısızlık, bireyin hedeflenenin altında başarı göstermesi ve bu durumu hedeflenen ölçüye ulaştıramaması olarak değerlendirilmektedir. Bir öğrencinin başarısız olarak değerlendirilebilmesi için bilgi ve beceri edinmede yaşitlarına göre oldukça geri olduğunun gözlemlenmesi gerekir.

Okul başarısızlığının birçok nedeni olmakla birlikte olgunun temelinde öğrencilerin ders çalışma sorumluluğunu hissederek okul dışı saatlerini düzenleyememeleri, verimli ve etkili çalışma alışkanlıklarını kazanamamaları yatmaktadır. Nedenler incelendiğinde okul, aile ve birey kaynaklı faktörlerle karşılaşılır. Çocuğun ya da gencin karşı karşıya kaldığı bu faktörler önemli oranda başarısız olmalarına, güçlüklerle belli bir düzeye kadar okuyabilmelerine ya da eğitimlerini devam ettirememelerine neden olmaktadır. Okul başarısızlığını oluşturabilecek tek bir neden olabileceği gibi birden fazla faktör de etkili olabilir.

Okul başarısızlığında bireysel faktörler incelendiğinde; öğrencinin bazı kalıtsal ve bireysel özellikleriyle karşılaşılır. Özellikle zekâ yetersizliklerine bağlı öğrenme güçlükleri, fiziksel engeller önemli faktörler olarak karşımıza çıkar. Yine çocuk ya da gencin yaşadığı özgüven eksikliği

akademik başarının düşük olmasında önemli bir etmendir. Kendisinden beklenen gelişim görevlerini yerine getiremeyen birey mutsuz olur, özgüvenini kaybeder ve ileride de başarısız olacağına ilişkin önyargılar geliştirir.

12-17 yaşları arasında yaşanan ergenlik döneminde yoğunluk kazanan fiziksel, duygusal, zihinsel gelişim ve değişimler; ilgi alanlarının değişmesi ve çeşitlilik göstermesi, dikkat dağınıklığı, yaşanan duygusal gerginlikler, ailede ve sosyal ilişkilerde yaşanan iletişim problemleri okul başarısızlığı üzerinde önemli rol oynamaktadır. Okul başarısızlığında benlik algısının önemi de büyüktür. Başarılı öğrencilerin başarısız öğrencilere göre kendilerine, okul, ders ve öğretmenlerine yönelik olumlu bir bakış açısına sahip oldukları; başarısız öğrencilerin ise kendilerini tam ve doğru olarak değerlendiremedikleri, hedef belirlemede ve belirlenen hedefe ulaşmak için gereken çabayı göstermede ve zamanı verimli kullanmada sıkıntılar yaşadıkları gözlemlenmektedir.

Başarısız öğrencilerin kendilerine ve hedeflerine yönelik tutumları da çoğunlukla olumsuz olmakta, başarılı olabileceklerine inanmamaktadırlar. Bu durum, öğrencinin kendisini değersiz hissetmesine ve motivasyonunu kaybetmesine neden olmaktadır.

Temel derslere ilişkin ön bilgileri yetersiz olan öğrenciler, başarısız olma kaygısını daha çok yaşamakta ve eksiklerini giderememeleri istenilen düzeyi yakalama şanslarını azaltmaktadır. Okul başarısızlığı yaşayan öğrencilerin önemli bir çoğunluğunun zamanı iyi planlama, doğru kullanma,

verimli ve etkili ders çalışma yöntemlerini uygulama becerilerinden de yoksun oldukları görülmektedir.

Okul başarısızlığı yaşayan öğrencilerle yapılan görüşmelerde bu öğrencilerimizin anlamadığı ya da bilemediği konularda soru sormaktan çekinen, utanan, özgüveni düşük, aşırı heyecanlı ve yüksek sınav kaygısı yaşayan bireyler oldukları tespit edilmektedir. Yüksek sınav kaygısı akademik başarıyı olumsuz etkileyen önemli bir olgudur. Yoğun sınav kaygısı yaşayan öğrenciler, sınav sonucunun kendi değerlerini yansıtacağı gibi yanlış bir inancıya sahiptirler. Oysa sınav kaygısını yoğun yaşayan öğrencilerin başarısızlıkları, sınav becerilerindeki eksikliklerden ve daha önce vurguladığımız gibi yanlış ders çalışma alışkanlıklarından kaynaklanmaktadır.

Öğrencilerin başladıkları işi bitirme ve düzenli ders çalışma alışkanlığını edinmiş olmaları başarının yüksek olmasında önemli bir yere sahiptir. Yine; bilgisayar, internet, TV, cep telefonu vb. bilgi iletişim araçlarının amacı dışında, yanlış kullanımları da okul başarısızlığında önemli etkisi olan ve giderek artan ciddi tehlike sinyalleri veren olgulardır.

Aile kaynaklı başarısızlık nedenlerini incelediğimizde, aile tutumları dikkatleri üzerine çeken önemli bir faktör olarak karşımıza çıkar. Bireyin öğrenmeye, okula, ders çalışmaya, hedef ve amaç belirlemeye yönelik olumlu tutumları kazanmasında ailenin tutumu, değerleri ve öğrenciye verdiği destek son derece önemlidir. Anne babadan ya da aile büyüklerinden birinin ve ya birkaçının okula ve eğitime yönelik olumsuz, yargılayıcı tutum ve davranışları öğrencilerin okula ve derslere karşı negatif duygular geliştirmelerine neden olmaktadır. Yine; ailenin yaşadığı ekonomik sıkıntılar, gencin okul dışında kalan zaman

da çalışmak zorunda kalması, temel ihtiyaçlarının ve isteklerinin karşılanamaması gibi nedenler de başarısızlıkta önemli etkenlerdendir.

Akademik başarı ya da başarısızlık konusunda özellikle ergenlik döneminin yaşandığı lise yıllarında arkadaşlık ilişkileri çok önemli bir faktördür. Arkadaş gurubu tarafından kabul görmek, gençler için önemli bir sosyal ihtiyaçtır. Arkadaşlarla ortak kararlar almak, arkadaş gurubuna bağlı olarak alan ve ders seçimleri yapmak, okula ve ders çalışmaya yönelik olumsuz tutumlar geliştirmek, başarısızlığı tetikleyen olgulardandır. Başarısızlık nedenlerini belirlemeye yönelik yapılan çalışmalar ve okul gözlemleri; kız ve erkek öğrencilerde cinsiyet ve yaş farkı olmaksızın başarılı öğrencilerin kendilerine başarılı arkadaşlar seçtiklerini, başarısız öğrencilerin de başarısız öğrencilerle arkadaşlık kurduklarını göstermektedir.

Olumsuz öğretmen tutumları, ders programlarının ve müfredatlarının öğrenci düzeylerine uygun olmaması, ezbere dayalı eğitim sistemleri, olumsuz ve otoriter

yaklaşımlar, bilgi ve deneyim eksiklikleri, yaşanan mesleki tükenmişlik duyguları, öğrencilerle yeterli iletişimin kurulamaması, fiziksel koşullarda yaşanan sıkıntılar, sosyal etkinlik ve aktivitelerin yetersizlikleri, okul ilgi ve sevgisinin azlığı, okul fobisi ve okula uyum sorunları öğrenci başarısızlığına neden olan okul kaynaklı faktörler arasında sayılabilir.

Ebeveyn olarak, çocuklarımızın başarısı ve sağlıklı gelişimi için yapmamız gereken işlerden bazılarını şöyle sıralayabiliriz: Çocuklarımıza, bebekliklerinden itibaren gelişim dönemi özelliklerine ve yaşlarına uygun olarak sorumluluk duygusu kazandırmak, olumlu modeller sunmak, sağlıklı iletişim ve sosyal becerileri öğretmek, zamanı kullanma, verimli ve etkili ders çalışma alışkanlığını kazandırmak, onlarda özgüven ve benlik saygısını geliştirmek, onları olumsuz arkadaşlık ilişkilerinden ve risk faktörlerinden uzak tutmak, onların ders ve okul takiplerini düzenli yapmak, ders çalışma ortamlarını düzenlemek, aile fertleri ile nitelikli ve sağlıklı zaman paylaşımını ve aile içi huzuru sağlamak, devamsızlık takibini yapmak, uyku ve beslenme düzenlerini oluşturmak ve korumak, ilgi ve yetenekleri doğrultusunda çalışmalarını desteklemek, sportif ve kültürel etkinliklerle ders dışı dinlenmelerini sağlamak, HER BİRİNİN ÖZEL VE BİRİCİK OLDUKLARINI HİSSETTİRMEK, BİRBİRİNDEN FARKLI VE RENKLİ ZENGİNLİKLERE SAHİP OLDUKLARINI KABULETMEK.

Unutulmamalıdır ki; eğitim ve ilim öğrenmekten maksat, öğrenilen bilginin kişiye rehber olması, öğrenilen kazanımlarla bireyin insan olmak yolunda hızla yol alabilmesidir. Ruha mal edilmeyen, davranışa dönüştürülemeyen, sosyal yaşamda kullanılamayan bilgiler sahibine ağır bir yük olmaktan ileriye gidememektedir.

Kendine güvenen ve değer veren, hayatının ve varlığının sorumluluğunu üstlenen, insanlara ve çevresine sevgi ve gülümseme ile bakabilen sağlıklı bireyler yetiştirmek her birimizin en önemli görevidir.

Yarınımızın umudu ve onuru olan gençlerimizin hayatlarına sahip çıkabilmemiz temennisiyle...

Eğitim ve Öğretime Yolculuk

Lütfiye SÖZER / And. 10 B

Eğitim insanlığın var oluşuyla başlamıştır. Zira Hz. Adem'in öğretmeni aynı zamanda onun yaratıcısı olan Allah(c.c)'tir. Bundan dolayı sadece bilim adamları değil, İslam âlimleri de bu konu üzerinde fazlaca durmuşlardır. O vakit eğitim ve öğretim mefhumlarının kelime manalarına inmekte fayda vardır. Eğitim; eğitmek terbiye manasına gelmektedir. Terbiye ise "yetiştirme, iyi ahlak, nezaket, görgü, alıştırma ve talim gibi manaları ifade etmektedir. Kısacası eğitim, insana birtakım alışkanlıklar kazandırmak ve o alışkanlıkları kazanan şahsın davranışlarında bunları açıkça görebilmektir. Öğretim ise; "Bir ilim, iş veya sanat için gerekli bilgileri öğretme işi, tedrisat manasına gelmektedir. Bu kelime tedrisat ise "ders verme" işini ifade etmektedir. Buradan anlaşılan, eğitim işinin daha ziyade davranışlara, öğretim işinin ise; zihne yönelik bir faaliyet olduğunu görmekteyiz.

Bütün bunların sonucunda öğretimin bilgiye, yeteneğe ve kabiliyete; eğitimin ise öğretmenin davranış ve karakterine bağlı bir iş olduğunu görmekteyiz. Biz öğrenciler belli yaşlarda kendini öğretmen şahsında bulmaya çalışır, ona hayatımızın başrollerini verir, onun gibi konuşmaya, onun gibi davranmaya çalışır, jest ve mimik hareketlerinde dahi onu taklit etmeye gayret sarf ederiz. Bundan eğitimin öğretimden daha önemli olduğunu anlamaktayız.

Bunlardan sonra: "Nasıl bir eğitim ve öğretim?" sorusu karşımıza çıkmaktadır. Hz. Ali'nin "Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesiyim." sözünden anlaşılacağı üzere eğitimin önemli bir uğraş olduğunu görmekteyiz.

Eğitimde hedef insana kendini tanıtmak olmalıdır, yani eğitim, insan merkezli olmalıdır. İnsan ilk önce ne olduğunu, niçin var olduğunu, neler yapması gerektiğini ve sonunda nereye varacağını öğrenmelidir. Kendini tanımayan insan, başkasını tanıyamaz, kâinatı tanıyamaz. Yunus Emre'nin "İlim, ilim bilmektir, ilim, kendini bilmektir" sözü bu konuda oldukça manidardır.

Eğitimde ailenin önemli bir yeri vardır; ama bununla birlikte okul da etkilidir. Öğrenci okulda milletin genel eğitim anlayışına göre düzenlenmiş ders ve programlara uygun eğitim ve öğretim görmekte ve öğrenmiş olduğu bilgileri pratiğe dökme imkânına sahip olmaktadır.

Eğitim işi süreklilik isteyen bir iştir. Sürekli değişiklik yapılması eğitimde istikrarsızlığa neden olmaktadır. Eğitim kurumları ve eğitim sistemi günlük hesaplarımızın malzemesi yapılmamalıdır. Öğrenci, dün iyi dediğine bugün kötü; dün güzel dediğine, bugün çirkin dememelidir. Bu onun öğretimine, okuluna ve belki zamanla başkalarına olan güven ve bağlılık duygusunun zayıflamasına sebep olmaktadır.

Bilim, belirledikleriyle yetinmez. Araştırmalar durmaksızın sürer. Bilim ilerler ve gelişir. Dolayısıyla bilimdeki ilerleme ve yeni gelişmelerden elbette ki eğitim ve öğretim kurumları da haberdar olmalı ve yeni bilgi ve bulguları öğrencilere aktarmalıdır. Bu, sistemi değiştirmekle değil geliştirmekle olur.

İnsanı eğiten sadece aile, okul ve bilgi veren kitaplar değildir. Kâinat, başlı başına bir eğitimidir. Dünyayı düşünen, dünyada meydana gelen olayları dikkatle takip eden, güneşi, yıldızları ve uzayda meydana gelen olayları ibretle düşünen ve bunlardan gerekli olan bilgiyi algılayan insan birçok kitap okumuş gibi istifade eder. İşte buna kâinat okulu diyoruz. Dünyaya gelen herkes, kâinat okulundan geçerek ahiret âlemine varıyor.

Eğitim ve öğretim ilk insanla başlayıp ahiret âlemine kadar sürecek olan uzun ve zorlu bir yolculuktur. Yukarıda da belirttiğimiz gibi aileye, öğretmene, okula ve bireyin kendine birçok görevler düşmektedir. Böylesine önemli bir konuyu birkaç sayfaya sığdırmak mümkün değildir. Benim yapmış olduğum yüzeysel bir şekilde konuyla ilgili görüşlerimi sizlerle paylaşmaktır. Bu yolda gayret bizden, muvaffakiyet Allah'tandır.

Mutluluk Uzak Değil...

Hatice Beyza Bayrak / And. 10-B, 391

Mutluluk; dünyanın satın alamayacağı mükemmel bir servet....

Mutluluk bir bebeğin gülüşü kadar masum, uyuyan şehrin تنها sokaklarını kar tanelerinin kucaklaması gibi saf ve temiz, kedi tüyü misali yumuşacık, sobada ısınmış ekmeğin kokusu kadar güzel, bir başağın meltem rüzgârına karşı koyamayıp hafif hafif sallanması kadar nazik ve içten...

Mutluluk bazen kuşların ötüşünde, bazen şişman bir bebeğin incecik, kıpkırmızı, masum dudaklarında...

Aslında mutluluk uzakta, erişilmez bir yerde değil; hep yanı başında mutlu olabilmek için etrafına bakarken daha dikkatli ve pozitif bak. İşte o zaman mutlu olmanın, sahil yürüyüşünde birini düşünürken birinin de seni düşündüğü duygusunu iliklerinde hissetmen kadar mükemmel ve muhteşem olduğunu görürsün.

Mutlu olmayı öğrenip, mutlu olmayı başarırsan diğer insanlara da mutluluğun formüllerini anlat. Bunu yapmanda inan mutlu olman kadar önemli ve kolay...

İnsanlara değer verdiğini göster. "Sen benim için çok önemlisin, çok değerlisin." cümlesini sık sık kullan. Şunu bil ki verilebilecek en güzel hediye işte bu kelimelerdir.

Pişmanlıkların için üzülme; çünkü onları sen yaşadın ve geri dönüşü yok...Yaptıklarına takılıp kalırsan yapacaklarını yapamaz ve bu noktadan sonra her şeyini yitirirsin.

Şunu da sakın unutma; çözülebilecek bir problem varsa, dert etmeye gerek yok; çözülemeyecek bir problem varsa, dert etmenin anlamı yok...

Yaşamının yaşamaya değer olduğunu ve istersen mutlu olabileceğini öğren.

Birisini yanlışlıkla kırarsan özür dile. O zaman asla küçülmez, alçalmazsın. Aksine yükseldikçe yükselir, çocukken hep değmeyi hayal ettiğin bulutlara değersin. Çünkü özür dilediğin kişi kendine değer verildiği için mutlu olur, tabi sende onu görünce...

Özür dilemek seni sen yapar. Bunu sakın aklından çıkarma...

Unutma ki; yıldızlar sadece senin için parlıyor ve hayatından kayan yıldızların gömüldüğü maziye unut.

Ne garip şey şu MUTLULUK ... İnsana türlü duygular yaşatır. Kimi zaman kahkahalar atarken, kimi zaman gözyaşlarına boğulursun...

Dünya koca bir kazan, içinde mühim bir aş pişmekte...Yaptıklarımız, hissettiklerimiz, söylediklerimiz ve hatta düşündüklerimiz her an bu kazana malzeme olarak giriyor.

Bu yüzden evrensel nitelik taşıyan bu aş ne kattığımızı bilerek ve kendimize sorarak katmalı.

Kırgınlıklar, kızgınlıklar, şiddetler mi? Yoksa sevgi, saygı, hoşgörü, ahenk, inanç, misafirperverlik, sevecenlilik, merhamet mi????

Küçük mutluluklar diliyorum sizlere; sıcacık bir çay, sıcak insanlar, trafikte yeşil ışık, küçük, renkli pabuçlar, yağmurlu ve hafif rüzgârlı bir havada kısa bir yürüyüş ve toprak kokusu...

Küçük şeyler diliyorum, büyük mutluluklar için... Siz MUTLULUĞU en çok hak edenlerdensiniz, farkında mısınız???

HEPMUTLU OLUN ...!

İngilizcenin Tarihi

Recep Safa DURAN,
And. 9-C

Batı Cermen dillerine ait, İngiltere kökenli bir dildir. İkinci dil ve resmî dil olarak dünya genelinde, özellikle İngiliz Milletler Topluluğu ülkeleri ve çok sayıda uluslararası örgüt tarafından kullanılmaktadır.

Günümüzde Amerika Birleşik Devletleri'nde, Birleşik Krallık'ta, Avustralya'da, Kanada'da, Güney Asya'nın bir bölümünde, Mısır'da ve Afrika'nın belirli kesimlerinde anadil ya da ikinci dil olarak konuşulmaktadır.

İngiliz dili tarihinin, 5. yüzyıl ortalarında 3 alman kabilesinin Britanya'ya varmasıyla başlamış olduğu söylenir. Tarihçilerin çoğu İngiliz dilinin 'Angles' diye anılan Danimarkalı bir Alman halkının 5. yüzyılda İngiliz adalarını istila edilişi sırasında ortaya çıktığında hemfikirdirler. "England" ve "English" kelimelerinin her ikisi de 'Angles' halkından gelmektedir.

14. yüzyılda İngilizce kendi vatanına, İngiltere'ye ulaştı. 1350–1380 yılları arasında okullardaki aktarımın aracı ve hukuk mahkemelerinin dili haline geldi.

Nasıl Bir Dil?

- Dünya üzerindeki bilim adamlarının üçte ikisi İngilizce okur. Dünyadaki mektupların % 75'i İngilizce yazılır ve elektronik olarak depolanan bilginin % 80'i İngilizce'dir. 40 milyon internet kullanıcısının çoğu İngilizce'ye ihtiyaç duyar. İngilizce öğrenim yapmak dilde yeterlilik sağlar. Ayrıca sizi kariyeriniz için hazırlar.
- İngilizce öğrenim sonucu alınan bir BA (Edebiyat Fakültesi Diploması) birçok kariyer için sağlam bir temeldir; öğretmenlik, teknik yazım, diploması, uluslararası ticaret ve gazetecilikte.
- Modern pop kültürün çoğu, müzikte ya da sinemada iletişim aracı olarak İngilizce'yi kullanır.
- İngilizce, Fransızca ile birlikte, Avrupa Birliği' nin resmi dilidir.

Amerikan İngilizcesi ile İngiliz İngilizcesinde kelime kökleri ve cümle yapısı aynı olsa da kullanım şekilleri zamanla farklılık göstermiştir.

Amerikan İngilizcesi ayrıntılara girmeden, harflere ve hecelere dikkat etmeksizin bir cümleyi tamamlamaya bakar ve kabadır. İngiliz İngilizcesi edebiyatında verdiği mecburi vefa vazifesiyle kurallarını muhafaza ederek dil yapısını ve anlaşılabilirliğini sürdürmektedir. Ayrıntılara önem verir ve kibardır.

Amerikan İngilizcesi ile İngiliz İngilizcesinde aynı kavramlar için kullanılan sözcükler bazen farklılık göstermektedir.

Asli Çelik & Afra Ulus,
And. 9-C

BRITISH ENGLISH	AMERICAN ENGLISH	BRITISH ENGLISH	AMERICAN ENGLISH
Underground	Subway	Queue	Line
Chips	Fries	Aeroplane	Airplane
Football	Soccer	Trousers	Pants
Town centre	Downtown	Flat	Apartment
Tower block	Skyscraper	Hair wash	Shampoo
Torch	Flashlight	Hard lines	Bad luck
Take away	Carry out	Full age	Legal age
Surgery	Doctor's office	Airhostess	Flight attendant
Subject	Citizen	Shopping centre	Shopping mall
Tin	Can	Chemist shop	Drug store
Ring up	Call	Rubbish	Garbage
Return ticket	Round trip ticket	Cinema	Movies
Pavement	Sidewalk	Car	Automobile
Postcode	Zip code	Colour	Color

Funny Stories

Gamze Özdemir,
And. 9C

Worms

It was the first day of Biology for a group of teenagers. The professor had arranged a short demonstration for the class.

He took a worm and dropped it into a glass of water. The worm wriggled about in the water.

Then he took a second worm and dropped it into a glass of alcohol. The worm immediately died.

The professor asked the students if anyone knew what the point of the demonstration was.

A boy raised his hand and said, "You're showing us that if we drink alcohol, we won't have worms."

Doctor

A man goes to the doctor and says, "Doctor, please help me. I hurt all over."

The doctor asked the man to explain more.

The man said, "When I touch my arm it hurts, when I touch my leg it hurts, when I touch my head it hurts. Everywhere I touch it hurts."

The doctor examined the man and said, "Mr Smith, your finger is broken!"

We Will Be Very Rich

Child pushing himself next to his grandfather.

-Grandad, will you close your eyes?

-Why should I close them, child?

-Because mummy and daddy said, if granddaddy just closes his eyes, we will be very reich.

ATA SÖZLERİ

Ağaç yaşken eğilir.
Her felakette bir hayır vardır
Zararın neresinden dönülürse kardır.
Yuvarlanan taş yosun tutmaz.
Yalancının mumu yatsıya kadar yanar.
Tatlı söz yılanı deliğinden çıkarır.
Yuvarlanan taş yosun tutmaz.
Çıkmadık candan ümit kesilmez.
Gözden uzak gönülden uzak olur.
Ateş olmayan yerden duman çıkmaz.

İLÂHÎ

İlim ilim bilmektir ilim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsen ya nice okumaktır
Okumaktan mana ne kişi Hakk'ı bilmektir
Çün okudun bilmezsin ha bir kuru emektir
Okudum bildim deme çok taat kıldım deme
Eri Hak bilmez isen abes yere yelmektir
Dört kitabın manası tamamdır bir elifte
Sen elif dersin hoca manası ne demektir
Yunus Emre der hoca gerekse var bin hacca
Hepisinden iyice bir gönüle girmektir

Yunus Emre

PROVERBS

*You can't teach an old dog new tricks.
Every cloud has a silver lining.
Better lose the saddle than the horse.
A rolling stone gathers no moss.
Cheats never prosper.
Good words are worth much, and cost little.
A rolling stone gathers no moss.
Where there is life there is hope.
Out of sight out of mind.
There is no smoke without fire.*

Mehmet YILDIZ,

And.9/C

M. İsmail ERYILMAZ,

And.9/C

CAROL

Knowledge is to understand to understand who you are.
If you know not who you are what's the use of learning?
The aim in learning is to understand God's truth.
Because without knowledge it is wasted hard labor.
Do not say: I know it all, I am obedient to my God.
If you know not who God is that is sheer idle talk.
Twenty-eight syllables you read from end to end.
You name the first 'alpha' what can it possibly mean?
Yunus Emre says also let me receive what I need.
The best possible thing is to find perfect peace.

Emine UVAT,

And. 9 C

SEVME BİR DAHA

Konuşma
Acıtacaksan eğer
Benim yaralı kalbimi
Sensin acıyı artıran

Bakma
Ağlatacaksan eğer
Benim ıslak gözlerimi
Seni göle çeviren

Dokunma
Kanatacaksan eğer
Benim eski yaralarımı
Artık sevme beni, sevme bir daha

DON'T LOVE ANYMORE

*Don't speak to me
if you're going to hurt
my poor wounded heart
and increase its load of grief.*

*Don't look at me
if you're just going to make me cry
and turn my tender eyes
into watery lakes.*

*Oh, don't touch me
if you're just going to open
those bloody old wounds again
Don't love me anymore!
Don't love me again!*

Ayşegül BİTİM

And.10-A

Okulumuzun Proje Teklifleri

Mehmet ALTUNTAŞ- Tarih Öğretmeni
Murat KAYACAN - İngilizce Öğretmeni

Okulumuz, halihazırda "AB Ülkelerinde Din Öğretimi" adında 2010 teklif çağrısı döneminde, AB Mesleki Eğitim Programı Leonardo da Vinci Hareketlilik faaliyet alanı çerçevesinde, proje sahibi statüsüyle "AB Ülkelerinde Din Öğretimi" başlıklı bir projeye Ulusal Ajans'a başvuruda bulunmuş durumdadır. Projemizin yerel ortakları arasında; S.Ü. İlahiyat Fakültesi, İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Diyanet İşleri Başkanlığı Selçuk Eğitim Merkezi ve Timav bulunmaktadır. Projemizde Almanya'dan Seta ve İngiltere'den Tellus Group yurtdışı alıcı ortak rolünü üstlenmiştir. "AB Ülkelerinde Din Öğretimi" Projemizle iki hareketlilik öngörülmektedir. Projemizin süresi 15 ay olarak belirlenmiştir. Bu Proje ile; AB ülkelerinde öğrencilere verilen din öğretiminin yerinde görmek, doğrudan veya dolaylı olarak verilen din öğretimi ile ilgili kurumların çalışmalarını incelemek ve mesleki din öğretiminde yüksek bir standardı yakalamak amaçlanmaktadır.

Yine okulumuz 14-18 Aralık 2009 tarihinde Hollanda'ya Comenius Projesi Hazırlık Ziyareti gerçekleştirmiş bulunmaktadır. Yaklaşık 10 Avrupa ülkesinin öğretmenlerinin katıldığı ziyarette Avrupa Vatandaşlığı konulu bir proje metni hazırlanmış ve diğer ortaklar gibi okulumuz Comenius proje koordinatörlüğü de proje metnini Ulusal Ajans'a göndermiş bulunmaktadır. İleride oluşacak bir Avrupa Eğitim Müfredatına mütevazı bir katkıda bulunmayı hedeflenmektedir.

Başarılı öğrencilerimize İlimizin tarihi ve turistik yerleri gezdirildi.

Öğrencilerimiz kan bağışında bulundu.

Trafik Haftası'nda bir grup öğretmen ve öğrencimiz Trafik Tescil Şube Müdürlüğünü ziyaret etti.

Velilerimize çeşitli konularda veli bilgilendirme seminerleri düzenlendi.

Aşure gününde öğrencilerimize aşure ikram edildi.

Öss'de Okulumuz Türkiye Birincisi

2009 ÖSS yerleştirme sonuçlarına göre okulumuz, Anadolu İmam Hatip Liseleri arasında ÖSS-SAY-1 ÖSS-SÖZ-1 ÖSS-EA-1 puan türlerinde Türkiye 1.si olmuştur.

Denizli Anadolu İHL'nin okulumuzu ziyareti

Okul Meclis Başkanı Muhammet Esat Yıldırım, oyunu kullanırken...

Ağaç dikme etkinliklerimizden...

Dil Yarışmaları Etkinliklerimiz

İngilizce şiir yarışması

16 Şubat 2010 tarihinde düzenlediğimiz "English Poems" adlı İngilizce şiir okuma etkinliğimizde Münevver Demirci (And10 C) birinci, Sümeyra Gündüz (And 9 A) ikinci ve Hatice Ödevoğlu (And 9-C) üçüncü olmuştur. Yarışmaya katılan tüm öğrencilerimizi tebrik ederiz.

Arapça-İngilizce bilgi yarışması

Konya Anadolu İHL 9. sınıf öğrencileri 22 Ocak 2010 tarihinde iki dilde bilgi yarışması düzenledi. Öğrencilerin organize ettiği yarışmada Arapça öğretmenimiz Mehmet Emin Günel ve İngilizce öğretmenimiz Murat Kayacan'ın hazırladığı Arapça ve İngilizce sorular karşısında heyecanlı dakikalar yaşadılar. Yarışmanın sonunda 9 B sınıfı 90 puan alarak 1., 9 A sınıfı 60 puan alarak 2. ve 9 C sınıfı da 50 puan alarak 3. oldu.

Tongue Twister Yarışması

Konya İmam Hatip Lisesi öğrencilerinin 9. sınıflar arasında düzenlediği 'Tongue Twister' (İngilizce tekerleme söyleme) yarışmasında keyifli dakikalar yaşandı. Anadolu 9-A, 9-B, 9-C ve 9-D sınıflarının katıldığı yarışmada Anadolu 9-A sınıfından Ayşe Gültaş birinci olurken Anadolu 9-B sınıfı öğrencisi Büşra Sert ve Büşra Özer de ikinciliği paylaştı. Anadolu 9-C SINIFINDAN Gamze Özdemir üçüncü olmuştur.

Nagihan CAN - İngilizce Öğretmeni
Murat KAYACAN - İngilizce Öğretmeni

Nurullah GENÇ

9 Eylül 1960'da Erzurum'un Horasan ilçesinde doğdu. 1983 Yılında Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü'nü bitirdi. Aynı üniversitede Yüksek Lisansını tamamladı. Yine aynı üniversiteden Doktor, Doçent ve Profesör unvanlarını aldı. Şu anda Kocaeli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinde Öğretim Görevlisidir.

Kitapları

- * İntizar
- * Başarı Bedel İster
- * Zirveye Götüren Yol: Yönetim
- * Müpteladır Gemiler Benim Denizlerime
- * Yürüyelim Seninle İstanbul'da
- * Aşk Ölümçül Bir Hülyadır
- * Yağmur
- * Rüveyda
- * Gül ve Ben
- * Hüznün Lalesidir Dünya
- * Sensiz Kalan Bu Şehri Yakmayı Çok İstedim
- * Birkaç Deli Güvercin

*"Yağmur" şiiri ile şair,
1990 Türkiye Diyanet Vakfı
N'at-ı Şerif
Büyük Ödülünü almıştır.*

Yağmur

Vareden'in adıyla insanlığa inen Nur
Bir gece yansıyınca kente Sibir dağından
Toprağı kirlerinden arındırır bir yağmur
Kutlu bir zaferdir bu ehabil dudağından
Rahmet vadilerinden boşanır ab-ı hayat
En müstesna doğuşa hamiledir kainat
Yıllardır boz bulanık suları yudumladım
Bir pelikan hüznüyle yürüdüm kumsalları
Yağmur, seni bekleyen bir taş da ben olsaydım
Hasretin alev alev içime bir an düştü
Değiştirdi hayal köşküm, gözümde viran düştü
Sonsuzluk çiçeklerle donandı yüreğimde
Yağmalanmış ruhuma yeni bir devran düştü
İhtiyar cübbesinden kan süzülür Nebi'nin
Gökyüzü dalgaları ipekten kanatlarla
Mehtabını düşlerken o mühür sahibinin
Sarsılır Ebu Kubeys kovulmuş feryatlarla
Evlerin anasına dikilir yeşil bayrak
Yeryüzü avaredir, yapayalnız ve kurak
Zaman, ayaklarımda tükendi adım adım
Heyula, bir ağ gibi ördü rüyalarımı
Çölde seni özleyen bir kuş da ben olsaydım

Yağmur, gülşenimize sensiz, baldıran düştü
Düşmanlık içimizde; dostluklar yaban düştü
Yenilgi,ilmek ilmek düğümlendi tarihe
Her sayfada talihsiz binlerce kurban düştü
Bir güzide mektuptur, çağların ötesinden
Ulaşıyor intizarın yaldızlı sabahına
Yayılr o en büyük muştı, pazartesinden
Beyazlık dokunmuştur gecenin siyahına
Susuzluktan dudağı çatlayan gönüllerin
Sükutu yar, sevinci dualar kadar derin
Çaresiz bir takvimden yalnızlığa gün saydım
Bir cezir yaşadım ki, yaşanmamış mazide
Dokunduğun küçük bir nakış da ben olsaydım
Sensiz kaldırımlara nice güzel can düştü
Yarılan göğsümüzden umutlar bican düştü
Yağmur, kaybettik bütün hazinesini ceddin
En son, avucumuzdan inci ve mercan düştü
Melekler sağnak sağnak gülümser maveradan
Gümüş ibrik taşıyan zümrüt gagalı kuşlar
Mutluluk nağmeleri ışıtırler Hıra'dan
Bir devrim korkusuyla halkaları yokuşlar
Bir bebeğin secdeye uzanırken elleri
Paramparça, ateşler şahının hayalleri
(...)

Yağmur, seni bekleyen bir taş da ben olsaydım
Çölde seni özleyen bir kuş da ben olsaydım
Dokunduğun küçük bir nakış da ben olsaydım
Sana sırlıslıkla bir bakış da ben olsaydım
Uğrunda koparılan bir baş da ben olsaydım
Bahira'dan süzülen bir yaş da ben olsaydım
Okşadığın bir parça kumaş da ben olsaydım
Senin için görülen bir düş de ben olsaydım
Yeryüzünde seni bir görmüş de ben olsaydım
Senin visalinle bir gülmüş de ben olsaydım
Sana hicret eden bir Kureyş de ben olsaydım
Damar damar seninle, hep seninle dolsaydım
Batılı yıkmak için kuşandığın kılıcın
Kabzasında bir dirhem gümüş de ben olsayım.

Hazırlayan:
Nuray ESEROĞLU
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Kuruluşundan Bugüne Okul Müdürlerimiz

YUSUF BOSTANCI
(02.05.1960 - 22.09.1964)

Yusuf Bostancı, okulumuzun 3. müdürüdür. 1336 / 1920 yılında Antakya'da doğdu. İlkokulu Antakya Affan İlkokulunda bitirdi. 1938-1939 öğretim yılında Antakya Lisesinden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Fransız Filolojisi bölümünü tamamladı.

Öğretmenlik görevine 31.01.1949 tarihinde Hatay Dörtöyl Ortaokulunda Fransızca öğretmeni olarak başladı. Kilis, Van, Maraş illerinde öğretmenlik yaptı. Konya İmam Hatip Lisesindeki görevine 02.05.1960 tarihinde başladı. Bu görevini Adana ili Ceyhan ilçesine Fransızca öğretmeni olarak atandığı 22.09.1964 tarihine kadar devam ettirdi. Ceyhan'a tayininden sonra nerelerde çalışıp nereden emekli olduğuna dair bir bilgiye sahip değiliz.

Üç evlat sahibi olan Yusuf Bostancı Hoca iri yapılı biriydi. Konya İmam Hatip Lisesi müdürlüğü görevinde iken her Cuma günü okulun mescidinde Cuma namazından önce Kur'an-ı Kerim'den Yusuf suresini okuturdu.

Okulumuzun emekli müdürlerinden olup Yusuf Bostancı'nın müdürlüğü yıllarında öğrenci olan Bekir Yiğit hocamızın anlattıklarına göre; Arapça derslerine de giren müdürümüz samimi davranışlarıyla öğrencilerinin gönlünde yer etmiştir. Karizmatik, mütevazı, hoşgörülü ve işinin ehli idi.

1963 yılında Konya İmam Hatip Okuluna Devlet Parasız Yatılı sistemi onun zamanında gelmiş, kurulum aşamasında epey bir zahmet çekmiştir. Öğrencileri sokakta bile kontrol ederdi. O yıllarda okulların şeritlerine göre ayrıldığı şapkalarımız vardı. Onun zamanında şapkasız dolaşamazdık. Şapkalarımız her zaman yanımızda olacağı için sokaktaki, pazardaki davranışlarımız da hep düzenli olmak zorunda idi.

Yusuf Bostancı zamanında okulumuz sobalı idi. Okulumuzun hizmetlileri ile okul idaresi arasında geçen soba-kömür-boru diyalogları unutulmaz esprilere sebep olmuştur. Geceleri bile okula gelir yatılıların ısı ve barınma işlerini yerinde denetlerdi.

Muhterem hocamıza, Cenab-ı Hakkın rızasının bir kader olmasını dileriz.

M. AKAGÜNDÜZ GÜRDEMİR
(28.10.1964 - 8.04.1966)

M. Akagündüz Gürdemir, okulumuzun 4. müdürüdür. 28.10.1964 - 8.04.1966 tarihleri arasında okulumuzda görev yapmıştır.

Okulumuzun arşivlerinde kendisiyle ilgili başka herhangi bir bilgi yer almamaktadır.

Okulumuzun emekli müdürlerinden Bekir Yiğit'in öğrenciliği ve mezun olduğu yıllarda müdürlük yaptığı için kendisinden edindiğimiz bilgilere göre; Mehmet Akagündüz Gürdemir, atletik yapıya sahip, hareketli, yerinde duramayan bir kişidir. Meslek dersleri öğretmeni olup genellikle siyer derslerine girerdi. Okulumuzda kısa süre görev yapmış; ama önemli hizmetleri olmuştur.

Ayrıca Okulumuz meslek dersleri öğretmenlerinden Enver Yaman'ın Ortaokul 2. sınıf ta çok az da olsa dersine girmişti.

M. Akagündüz Gürdemir'den sonra Şeref Kişmir okul müdürlüğüne vekâlet etmişlerdir.

Muhterem müdürümüze emeklerinden dolayı Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi idareci, öğretmen ve öğrencileri olarak selamlarımızı arz eder, Allah'ın rahmetinin kendisiyle olmasını niyaz ederiz.

Hazırlayanlar:

Dr. İsmail BİLGİLİ
Meslek Dersleri Öğretmeni

Dr. Erol GÜNDÜZ
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Gümüş Kapının Altın Anahtarları

Nurbanu ACAR, And. 10-A

- Her işi zamanında yapın.
- Burnunuzun dikine gitmeyin.
- Özgür fikirli olun; sabit fikirli olmayın.
- Evet derken de hayır derken de iyi düşünün.
- Ne emreden olun ne de kendisine emredilen.
- Her rüzgâra göre nasıl dümen kıracağınızı bilin.
- Başkalarının hayal ve ideallerine saygı gösterin.
- Vicdanınız rahat mı? Bunu kendinize sık sık sorun.
- Başarısızlığınızın bahanelerini değil, sebeplerini bulun.
- Peşin hükümlerden kaçın. Gerçek sanıların tersi olabilir.
- Neyi bildiğiniz kadar neleri bilmediğinizin de farkında olun.
- Üzülmek konusunda da sevinmek konusunda da acele etmeyin.
- İnsanların söyledikleri kadar söylemedikleriyle de değerlendirin.
- Hatanızı bilin, hatalarınızı bir öğretmen ve tecrübe kaynağı yapın.
- Kusur bulmak yerine, tamir etmenin ve onarmanın yollarını arayın.
- Doğru şartların oluşmasını beklemek yerine doğru şartları siz oluşturun.
- Öfkeli zamanlarınızda karar almaktan ve uygulamaya koymaktan kaçın.
- Olayları ve soruları sadece kendi istek ve ihtiyaçlarınız açısından değerlendirmeyin.
- Söylediklerinizi ve söylemediklerinizi sorgulayın; bunlar sizin, kimliğinizi oluşturur.

Duvar Yazıları

- * X diyor ki; kendimi bildim bileli kendimi bilmiyorum.
- * Bıktım bu rezilliği çekmekten(TV anteni)
- 4.Murat tahta çıkınca ne yapmış?
- Çıkan tahtayı yerine çakmış.
- * Otelimiz de hiç böcek yoktur, hepsini fareler yedi.

- * 3 günlük dünya dediler kaç gündür yaşıyoruz ne ayak?
- Bir ateistin zili nasıl çalar?
- Din Den Dön! Din Den Dön!
- * Uğur Dünder giymiş bugün bol.
- * Sol kulağını kapat, sağduyulu biri ol.

M. Hanife ÖZBAKIR And.10-B

Bunları Biliyor musunuz?

Feyza GÜSSÜN - 11/İ
Ali Rauf GÖK - 10/D

- İncilerin sirkede erdiğini,
- Develerin 3 tane kaşı olduğunu,
- Sığırların 4 tane midesi olduğunu,
- Sadece dişi sivrisineklerin ısırıldığını,
- İnsan beyninin %80 'inin su olduğunu,
- İnsan vücudunda en güçlü kasın dil olduğunu,
- Karıncaların 2 hafta su altında yaşayabildiğini,
- Geçen 3500 yılın 230 yılı barış içinde yaşandığını,
- Yavru köpek balıklarının 3.000 tane dişi olduğunu,
- Kadınların, erkeklere göre iki kat fazla göz kırptığını,
- Kıta isimlerinin hepsinin aynı harfle başlayıp bittiğini,
- İnsanın kalça kemiğinin betondan daha sağlam olduğunu,
- Dünyada en çok kullanılan ismin MUHAMMED olduğunu,
- Bir kilo limonda, bir kilo çilekten daha fazla şeker olduğunu,
- Amerika'da her saat başı 40 kişinin kanserden hayatını kaybettiğini,
- Eski Yunan'da kadınların 13 yaşından itibaren yaşıyor kabul edildiklerini,
- Gülmek için 17, kaşlarımızı çatmak için 42 kasımızın çalışması gerektiğini,
- Monako ulusal orkestrasının, ordusundan daha geniş bir kadroya sahip olduğunu,
- Bir timsahın gözlerinin arasındaki mesafenin ayaklarının büyüklüğüne eşit olduğunu,

Okumak İçin Bazı Sebepler

Feyza GÜSSÜN - 11/İ

- Ruhen yücelip tekâmül etmek için,
- İki dünya saadetini kazanmak için,
- Cahil dosttansa, âlim düşmanı tercih ettiği için,
- Zekâmızın daha işlek, kavrayışımızın daha seri olması için,
- İki ayağı üstünde yürüyen cesetler, leşler olmamak için,
- Okuduklarının başına bir yumruk gibi inip seni uyandırması için,
- Ustalardan ustalığı öğrenmen, hayat boyu öğrenmeye geçmek için,
- İlminin kazandırdığı cesur yüreklilikle iplerini kendi eline alman için,
- Dünyanın bir kitap olduğu; ancak okumayana hiçbir şey vermediği için,
- İlk emrin "OKU !" olması sebebiyle okumanın önemini öğrenmek için,
- Şu iki günlük hayatına yemek içmek dışında daha yüce bir mânâ kazandırmak için,
- Soyut düşünebilmek, bir hadiseyi olmadan önce beyinde olmuş gibi canlandırabilmek için,
- Tahlil yeteneğimizi geliştirebilmek, kitle iletişim araçlardan akıllıca seçim yapabilmek için,
- TV ve internet çağında "sürüye" dönüşen insanlar gibi "bir sürü" insandan "biri" olmamak için,
- Empati kurabilmek, kendinden çıkıp ötekini anlayabilmek, engin bir hoşgörüyü sahip olabilmen için,
- Yaşın ilerlerken aklının ve kalbinin de ilerlemesi, boyun uzarken ufkunun da genişleyip uzaması için,
- Gözler kapalı bostan beygiri gibi ömür boyu karanlık kuyunun gıcırdayan dolabını çevirip durmamak için,
- Yalnızlığın darlığından kurtulmak, yaşayamadığın hayatları yaşamak, enginleşmek, ömrünü uzatmak için,

Hazır Cevaplar

Emine UVAT And. 9/C

Aşka Uçmak

İranlı bir şair:

-Aşka uçarsan kanadın yanar, diyor.

Bu söze cevaben Mevlana Hazretleri:

-Aşka uçmazsan kanat neye yarar?

İstifa mı?

Mahkemede hâkim Necip Fazıl'a hitap ederken;

-Bak dostum, seni bundan böyle huzurumda görmeyeceğim! Tamam mı? der.

Necip Fazıl hayretengiz bir ifadeyle sorar:

-Hakim Bey yoksa istifa mı ediyorsunuz..?

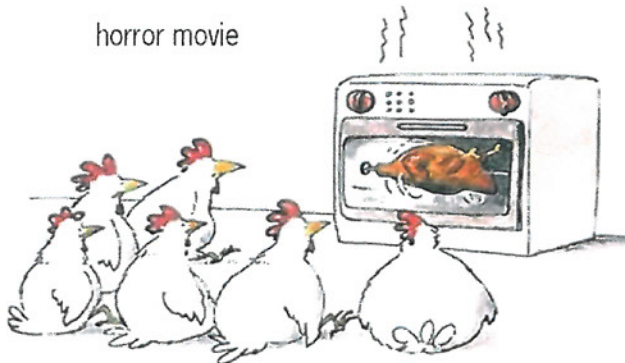
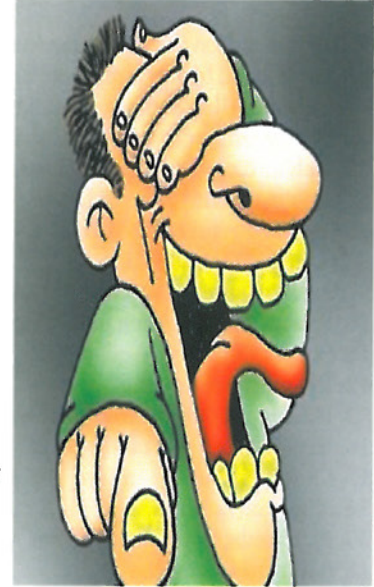
Ne İçin Yemek?

Sokrat pek az yermiş, bir gün filozoflardan biri:

-Canlılara merhameti öğütleyen sensin; buna rağmen kendine hiç acıtmıyor musun? der.

Sokrat:

-Ben yaşamak için yerim, siz ise yemek için yaşarsınız, diye cevap verir.

12A ANADOLU

NO	ADI	SOYADI
62	FATMA ZEHRA	ERBAYRAM
79	ÜMMÜHAN	CANLI
82	ŞAZİYE	NOYAN
89	MESUDE ESRA	ÇALDAĞI
94	MELAHAT	KOCABAŞ
102	FATİMA ZEHRA	GÜNDÜZ
108	SÜMEYYE	İŞCAN
119	RAHİME	BAYRAK
121	NAZLIHAN	ACAR
125	BETÜL	İNAL
127	FATMANUR	SARIÇAT
135	ASİYE	ULUS
138	FATMA	ÇETİNKAYA
151	İLKNUR	ERHİN
152	KADER	AKAR
164	ZAHİDE	AVCU
166	NACİYE	ILGIN
170	SÜMEYYE	YILMAZ
171	TUBA	YILMAZ
173	REYHAN	GİRİŞEN
174	MÜBİN	KESER
175	SÜMEYYE	YILDIRIM
179	RUMEYSA	SAYAN
195	FATMA NUR	ÇOLAK
204	RUKİYE	ÇAVDAR
208	HALİME	ALTUNDEĞER
209	SÜMEYYE	BAŞYİĞİT
213	MERVE	YAŞIN
215	ZEYNEP	ALTINDAĞ
217	ŞERİFE	AYBATTI
224	SÜMEYYE	AKMAN
239	HATİCE	ÖZDEMİR

12B ANADOLU

NO	ADI	SOYADI
64	EMİNE	GÜNAY
67	M. BETÜL	İNCE
74	SİNEM	ATIL
76	HALİME	SAĞLAM
78	HATİCE	SAĞLAM
80	YASEMİN	ÇALTIK
91	AYŞE	DOĞAN
95	HAYRUNİSA	METİN
104	SEMA	YAPICI
105	HAVVA BÜŞRA	YAVUZ
106	BETÜL	GÖKSÜÇÜKUR
107	RABİYE	YILMAZ
110	ARİFENUR	DOLAR
117	TUBA	GÜMÜŞMUT
118	ŞÜKRAN	YILMAZ
126	FATMA	KOÇ
130	FATMA	BALCI
134	BÜŞRA	FİLİKCI
144	ŞERİFE	EREN
148	EMİNE	DEMİR
168	MERVE	DANIŞIK
169	KÜBRA	BULUT
177	ŞERİFE	BULUT
205	BETÜL	ÇEÇEN
210	LÜTFİYE	MARAL
212	ESMA	DAĞLIOĞLU
218	Z. BETÜL	PEKALKAN
223	SALİHANUR	İNAL
237	KÜBRA	BÜBERCİ
244	AYŞE	MORBEL

12C ANADOLU

NO	ADI	SOYADI
61	EMİNE	KAÇAR
63	MERVE	ÇİVİCİ
77	MERYEM	KAĞAN
81	HASİBE	ERTAŞ
84	KÜBRA	KÜÇÜKBİYİK
88	BÜŞRA	ŞAFAK
92	NUR KEVSER	KAMAN
96	ESMA	POLAT
101	MERVE	USLU
120	RUKİYE	İRENCİ

12D ANADOLU

NO	ADI	SOYADI
122	FATMA NUR	KENÇER
128	İLKNUR	ÖZTÜRK
129	FATMANUR	AYDOĞAN
141	EMİNE	YUVAK
172	SEDA	ÖZNUZMLALI
196	F. ZEHRA	KOYUNCU
199	NEŞE	UZUN
201	RABİA	ÖZEMİŞ
202	BÜŞRA	B.BASTIRMACI
203	SALİHA	BAĞCI
207	GÜLSÜM	KARABAY
211	HATİCE ESRA	BAYRAK
214	BETÜL	ÇETİN
219	ALİYE	YAPRAKCI
221	HİLAL	GÖĞÜŞ
222	ZÜLEYHA	TEMEL
225	ELİF NUR	SEYHAN
228	ZEHRA	ÖZEMİŞ
231	KÜBRA	TÜRKYILDIRIR
234	TUĞBA	KISA

NO	ADI	SOYADI
66	HATİCENUR	GÜNGÖR
68	NACİYE	ERFİDAN
83	HATİCE	K.KARAGÖZ
85	EMİNE ŞEYMA	İYİYOLBULAN
87	TUĞBA	TEMİZ
90	MEDİHA	KAMACI
97	SÜMEYYE	KORPE
98	SÜMEYYE	YILDIRIM
99	HATİCE	KOÇAK
103	SEFA	ULUPOLAT
124	SÜMEYYE	BELGEMEN
131	HEYBET	KÖSE
132	MERVE	KIZILTUĞ
133	ŞERİFE	KOYUNCUOĞLU
142	FATMA NUR	ÇEBİÇCI
143	NESİBE	ELMALI
149	FATMA NUR	İLİMLER
150	AYŞENUR	KAĞNİCİOĞLU
153	ESRA	PEKSARI
165	KÜBRA	ŞEKERCİ
178	AYŞENUR	ARIKAN
200	ZELİHA NUR	DURAK
216	ZELİHA	KOYUNCU
227	ŞEYDA	AĞCA
238	MİNE	ORUÇ
240	TUBA	KALAYCI

12E ANADOLU

NO	ADI	SOYADI
19	MUSTAFA	GÖKBAYIR
54	AHMET YASİN	KOÇ
69	MUHAMMET ALİ	YENİÇAĞ
70	F. SÜLEYMAN	ÇOLAK
71	M. FATİH	DEMİR
72	CELALEDDİN	EROL
111	İSMAİL	KORUCU
113	MAHMUT	AYDIN
114	ÖMER FARUK	GENÇ
116	EBUBEKİR	DEMİR
137	MUSTAFA	BİLGİLİ
139	MEHMET EMRE	BİÇEN
146	HASAN ALİ	GÖKMEN
154	İSMAİL MUSTAFA	BAYRAM
155	RASUL EKREM	ERSÖZ
157	TAHA	PARLAK
159	ABDULLAH	ŞİMŞEK
160	MEHMET	DURAN
162	MUHAMMET	CANDEMİR
163	AHMET CİHAD	DEMİRLEK
182	MUHAMMET ALİ	ACAR
183	ABR. TAHA	SARI
184	MUHAMMET	KELEŞ
185	SELMAN	AKIL
186	MEHMET FATİH	HATİP
191	ABDÜLMELİK	ABDULLAH
242	SAFA	ÇİMEN

12A

NO	ADI	SOYADI
7186	ESMA	Ç.SAĞLAMDEMİR
7239	ALİME	YALDIZ
7241	HAVVA	KESERCİ
7245	BETÜL	SAYAR
7258	FATMA NUR	ÇETİN
7259	ZEYNEB	KARATAŞ
7263	HADİYE	GÖZALAN
7266	FADİMANA	ÇAKIR
7310	E. ÇİĞDEM	AYVACI
7336	ZEYNEP	SEMERÇİ
7354	MUCİZE	ÇİFTÇİ
7442	MERVE	AKIL
7468	HAVVA	ACAR
7477	N. SİDDİKA	DOĞANAY
7511	AYŞEGÜL	ÇEREZ
7513	ŞEYMA	SARIKAYA
7515	NUR	DOĞDU
7518	FATMA	AKKUŞ
7519	HATİCE	AKSEN
7526	SİDİKA	TÜMBUL
7527	SÜMEYRA	ÜNAL
7530	SİDDİKA	TÖRÖN
7555	FATMANA	GÜMÜŞ
7595	TUBA	ŞAHİN
7699	NAZİRE	ERKEÇ
7766	EMİNE	DEMİR
7772	KUDRET	TAŞCI

12B

NO	ADI	SOYADI
6643	AYŞE	GÜLSEVER
7270	KEZİBAN	GÜNDÜZ
7304	ESRA	ÖZDOĞAN
7311	PERİHAN	ÇETİN
7341	MELEHAT	ALTAN
7344	AYŞE	TEZCAN
7357	F.ZEHRA	ANBAR
7367	ŞERİFE	KARADAĞ
7370	RUKİYE	ÇALIŞKAN
7465	DURDANE	ŞAFAKCI
7472	S.ZEYNEP	TAŞTAN
7480	FATMA	ÇÖKELER
7541	HALİME	GÜLSEVER
7552	ESRA	KÖK
7588	FATMA	ÇINAR
7606	YASEMİN	GÜNTEKİN
7607	ESMA	ÖZDEN
7627	AYŞENUR	TAŞARMUT
7633	HATİCE NUR	UĞURLU
7647	SEMRA	KOYUNCU
7679	EBRU	KÜÇÜK
7683	HAFİZE	ALBAYRAK
7694	HASİBE	ÇETİN
7696	HAVVA	KURTAR
7709	HANİFE	SERİN
7714	Ş. DURDU	ÜNAL
7721	EMİNE	TUNCEL
7746	FERİDE	KARAKELE
7812	MERVE	TOPUZ

12C

NO	ADI	SOYADI
6420	LEYLA	DURSUN
6432	HEDİYE	YILMAZ
6622	KEZBAN	KOCAERKEK
6898	MERVE	DOĞAN
6994	YASEMİN	YILDIRIM
7183	BÜŞRA NUR	YALÇIN
7189	YASEMİN	DUMAN
7196	ZÜHRİYE	AKMAN
7197	NURGÜL	ARSLAN
7199	ŞEHRİBAN	YUVAK
7201	NADİRE	HASHAN
7203	CENNET	GEZER
7221	BÜŞRA	BOLAT
7222	ŞÜHEDA	BAĞCIVAN
7235	MERVE	ÖZER
7248	ESRA	AKCA

NO	ADI	SOYADI	NO	ADI	SOYADI	NO	ADI	SOYADI
7249	FADİME	NARMAN	7682	SÜMEYYE	GÜNDEN	7451	A. GÜLSÜM	ASLAN
7251	AYŞE	DOĞAN	7685	MERVE	ÇOBAN	7464	SÜMMEYYE	ÇAĞLAR
7255	HATİCE NUR	AYAZ	7686	NEŞİBE	ÖZBEK	7470	FATMA	AZMAN
7272	BÜŞRA	ATABEY	7701	ŞERİFE	UĞUR	7505	MÜRÜVVET	GÖKDEMİR
7278	BETÜL	DEMİRCİ	7724	HATİCE	EŞ	7508	ŞULE	GÖRDEBİL
7301	MERVE	SARITAŞ	7741	GÖNÜL HİLAL	KURT	7512	ŞERİFE	KOYUNCU
7316	ESRA	ALTUNTEPE	7775	AYŞEGÜL	DÖNMEZ	7521	ESRA	YILDIRIM
7321	ŞERİFE	AKMAN	7793	FATMA	CIHAN	7544	FATMA	AKYÜZ
7333	SEMİHA	AKGÜL	8291	TUĞBA	KARAKAYA	7589	HATİCE	EROL
7346	TUBA	AZMAN	8971	FATİMA ESRA	BIÇER	7592	AYŞE	AYDINOL
7350	TUĞBA	AKAN	9043	SERAP	YILDIZ	7599	RABİYA	AVCI
7372	MERVE NUR	GÜNEŞ	6491	ZEYNEP	KARABAĞ	7617	AYŞE	GOVDETAŞAN
7374	ESRA	ÖZDEMİR	6567	MEVLÜDE	ŞİMŞEK	7625	TENZİLE	AKDUMAN
7432	FATMA	ALKAN	6577	ŞERİFE	BÜYÜKAĞAÇCI	7626	GÜLSUM	YILMAZ
7433	M. MERVE	AÇIKGÖZ	6986	NURİYE	ŞİMŞEK	7645	NESLİHAN	BAYRAKCI
7437	R. MÜBERRA	ÖNEN	7184	ASLI	KURŞUNCU	7723	H. BÜŞRA	ARSOY
7443	TUBA	ŞENTÜRK	7185	YASEMİN	TABORU	7733	HATİCE	TOPUZ
7453	RABİA	MEST	7188	MERVE	SARIÇAT	7764	MELEK	BÜYÜKKERNİÇ
7476	EMİNE	ÖZCAN	7191	AYŞE NUR	EKEN	7800	MERVE	KOLCU
7488	FADİMANA	BUĞUR	7192	FATMA NUR	ERTAVUKCU	7807	AYŞE	CAMCI
7507	R. MERVE	ZÜGÜL	7195	LEYLA	TEKİN	9074	FATMANUR	KARADUMAN
7509	MERYEM	ÇİVİCİ	7208	BETÜL	TÜRKMEN	6487	MERYEM	YARAN
7517	HACER	KARASU	7214	F. SÜHEYLA	EMEKSİZ	7187	MERYEM	KIL
7556	BÜŞRA	NAS	7215	SÜMEYYE	GÖKÇEBİNAR	7210	A. NESRİN	KARASAKAL
7557	MERVE	ÖZDENİZ	7218	MAİDE	TEKELİOĞLU	7211	HASİBE	ÖZGÜL
7591	ŞULE	SOLAK	7226	FADİME	KAÇAR	7233	KEZİBAN	ÖKSÜZ
7615	E. BETÜL	ÖNSESVEREN	7228	İLKNUR	DOĞAN	7236	ŞÜKRİYE	KAYMAK
7654	ESRA	KIRAT	7230	SALİHA	GÜZEL	7238	H. MERVE	YILDIZ
7681	BETÜL	YILMAZ	7231	FATMA	HATİPAĞA	7267	AYŞE	KARAKOCA
7684	MÜNEVVER	KARTUN	7252	SİDİKA	ERCAN	7315	ZEYNEP	YILMAZ
7773	SEFA MERVE	TURBİL	7253	HAYRİYE	ÇALIŞKAN	7349	NAZMİYE	ÖZKAN
7810	RUKİYE	ORTAÖNER	7265	MESMURİYE	YILMAZ	7362	MERVE	KOÇAK
7865	ANAKADIN	ÇAYMAZ	7273	MERVE	AKDAĞ	7365	SEMRA	SADE
9089	MERVE BETÜL	CERAN	7276	ZEYNEP	YAYLALI	7366	SAİDE NUR	ATÇEKEN
6433	ZEYNEP	AÇA	7308	ASİYE	BOYDAK	7375	AYFER	ARSLAN
6544	MİNE	BÜLBÜL	7313	AYŞEGÜL	İNAN	7445	ASUMAN	YILMAZ
7003	HAVVA	ÖNDER	7318	FATMA NUR	BUĞDAYCI	7460	FATMA	YAMAN
7198	AYŞE	AKTAŞ	7325	EMİNE	ÇAKMAK	7492	HEDİYE	YANAR
7204	NAZMİYE	TEMİZ	7327	TUBA	ATALAY	7523	ZÜLFİYE NUR	DÜNDAR
7206	ŞERİFE	AKBAŞ	7364	GÜLÇİN	KÜÇÜK	7550	CEYLAN	MUTLU
7207	SEMA	ŞENGÜL	7430	SEMA	KONUR	7551	NAGİHAN	GÜZEL
7212	MERVE	KÖKLÜ	7435	MERYEM	MİRAT	7553	HACER	GÜVENÇ
7216	HATİCE	YAMAN	7439	RUKİYE	BÜYÜKBAYRAM	7554	HAVVA	AKKA
7219	ZEYNEP	ACAR	7440	SALİHA	KARABULUT	7594	MURADİYE	KAYA
7220	SÜMEYRA	CANPOLAT	7495	ŞERİFE	BİRLİK	7608	NAZMİYE	TALAY
7250	KEZİBAN	ÜSTÜN	7543	EMİNE	AKÇAKAYA	7620	KADRİYE	İŞİK
7303	ESRA	OFLAZ	7587	HATİCE	YILMAZ	7641	MERVE	YILDIZ
7324	MERVE	ERUYAR	7629	NURULHÜDA	DOĞAN	7646	S. SELCEN	BÜYÜKALKAN
7328	AYŞE	İŞİK	7745	S. BÜŞRA	TEKİN	7675	SAFİYE	ANDAÇ
7348	FADİME	DEMİRCİ	7786	ŞEYMA	KOSTAK	7680	FADİME	KOZAN
7356	VAHİDE	TOP	6462	HATİCE	BALPEKMEZ	7689	EMİNE	SAĞLAM
7361	BEYZA	AKKOCA	6691	ESRA	ASLAN	7691	ELMAS	TOĞAN
7363	ELİFE	ÜSTÜN	6767	FATMANUR	UYSAL	7692	GÜZİDE	MASANADA
7422	BÜŞRA	YER	6896	MERVE	AYDEMİR	7705	G. TUĞÇE	BOLU
7429	MEDİNE	ÇÜRÜK	7227	HAYRİYE	KALAYCI	7727	HATİCE	ARSLAN
7452	HAYRİYE	SEMERCI	7237	FATMA	KARAÇİFTCİ	7748	HAVVA	EKENEL
7454	HATİCE	DİNÇ	7268	FATMANUR	GÖLCÜK	7759	ZELİHA	DURAN
7457	TUĞBA	ÇETİN	7269	KÜBRA	KÖZOĞLU	7779	HAFİZE	SARIÇİÇEK
7461	AYŞE	ATABEK	7275	FADİM	CANİTEZ	7811	EMİNE	ADAM
7478	ELİF BETÜL	AKGÜL	7317	NURCAN	SOLMAZ	6517	CENNET	TOK
7487	GÜLSER	ÖZEK	7319	SALİHA	ÇELİK	6732	AYŞE	ERDOĞAN
7532	ESRA	ÖKSÜZ	7338	CENNET	KEMİKBAŞ	7127	EMİNE	FIRAT
7536	ZÜLEYHA	KULU	7339	NAHİDE	ÇEKİRDEK	7261	SÜMEYRA	BOZDEMİR
7537	MERVE	BEKTAŞ	7340	EMİNE	ÇELİK	7300	EDA	AZAK
7542	AMİNE	GÜLSEVER	7343	RAHİME	SOLMAZ	7471	CEREN NUR	ESKİÇORAPÇI
7545	FADİME	ARI	7369	FATMA	DİKİCİ	7489	REFİKA NUR	BAHÇACI
7546	NAVRUZ	ARI	7428	SEHER	KARKIN	7503	HATİCE	KUMRU
7610	AYŞE	KELEŞ	7441	ÜMMÜGÜLSÜM	TOPAL	7504	TUBA	KUMRU
7613	RAZİYE	ÇÖÇEN	7446	HÜLYA	YAPRAKCI	7506	BİLGE	ARI
7619	MURŞİDE	SÖZER	7447	YASEMİN	AKKOÇ	7524	MERVE	UYANIK
7628	NAGİHAN	ŞENÇOBAN	7449	AYŞE	ŞAHİN	7525	FATMANUR	BAHÇECİ
7640	SÜMEYYE	YILMAZ	7450	EMİNE	DÜMAN	7535	ERAY	DEMİRDÖĞEN
7678	FATMA ZEHRA	EYYUPOĞLU						

NO	ADI	SOYADI
7540	KEVSER	CANDAN
7547	AYŞE	AKGÖZ
7548	AYŞE	GÜNAYDIN
7603	MİYASE	TÜRKKÖŞE
7604	FATMANUR	TOROS
7609	SIDDIKA	ÇEÇEN
7637	RUMEYSA	ÜZÜLMEZ
7648	İSMET BUŞRA	ERÖLMEZ
7676	RUKİYE	KOÇ
7693	HATİCE	EROĞLU
7702	SÜMEYYA	DEMİRAYAK
7704	MERYEM	KÜÇÜKDEMİR
7706	MERVE	ÇARI
7707	ESRA	EŞEN
7708	ESRANUR	GÖKMEN
7711	NİDA	TARİ
7712	LEYLA	BIYIK
7725	MELİKE	ERBİL
7728	ZEHRA NUR	ÖZÇİFTİ
7739	MELEK	KÜÇÜKHEMEK
7744	HALİME	TAŞDEMİR
7749	SÜMEYYE	AKTAŞ
7755	FATMA ZEHRA	GÜNEŞ
7763	MERVE	KIRKKUVALI
7771	HANİFE	KOZAN
7785	HÜLYA	KOÇAK
7808	FATMA	KÖZOĞLU
6490	RIFKI	ELHAN
6513	YUSUF BAKI	OĞUZ
6583	SALİH	KAHRAMAN
6671	HAMZA	ÖZBAKIR
6864	KEMAL	DİNÇ
7013	ZAHİD	SÜMBÜL
7125	MÜCAHİT	ASLANDAĞ
7287	YAŞAR	ÇOŞAR
7291	FATİH	ÇAPAR
7392	MUSTAFA	DENİZ
7407	KAMİL	ULUDAĞ
7571	MEHMET	ESER
7657	ABDULBAKİ	ALAN
7673	ÖMER FARUK	SÖZER
7674	ABDULKADİR	SÖZER
7761	NECİP FAZİL	KOÇAMAN
7774	EMRE	ÇINARCA
7778	MUSTAFA	GÜRAKAR
7794	M. FATİH	ALĞAN
8667	MEHMET ALİ	KIRLI
8962	NECİP	İGNEL
9075	MUSTAFA	DEPRELİ
9098	YUSUF	TANRIÖVER
6782	MÜCAHİT	TOKLU
6803	ABR. RAHMAN	ELMA
7379	RECEP	BORA
7380	ARİF	ÇAKAR
7383	MAHMUT	ERYİĞİT
7387	MUZAFFER	YAYAR
7388	ABDULLAH	ERTEN
7400	H. HÜSEYİN	KARAKAYA
7403	BAYRAM	ÖZDEMİR
7415	İSMAİL	BAŞYİĞİT
7418	AHMET	KOÇAK
7562	M.EMİN	KARABULUT
7575	ABUZER	DURSUN
7579	ALİ FUAT	YILMAZ
7593	HÜSEYİN	BÜYÜKKELEŞ
7649	MUSTAFA	ARI
7668	AHMET	ÖRÜCÜ
7751	HÜSEYİN	İRMİKCİ
8539	YAŞAR	GÜNERİ
8984	FATİH	ŞAHİN
9061	GÖKHAN	MERT

12 J

NO	ADI	SOYADI
6838	YAKUP	KARACA
6868	ABDULLAH	KARACA
6919	MÜCAHİT	İNCE
7283	MUH. ALİ	TUNÇ
7288	MEVLÜT	SÖNMEZ
7289	M. SERDAR	ÖZCAN
7290	CEVAT	DEMİRÇAL
7294	CÜNEYT	TANRISEVER
7295	KAMİL	BAYAM
7378	MEHMET	BÜYÜKALPELLİ
7386	CENGİZ	TANRISEVER
7390	MUHAMMED	UYSA
7396	OSMAN ZAHİT	HARMANKAYA
7402	MEHMET EMİN	ŞAHİN
7409	FUAT	UYSA
7412	AHMET	ALTIN
7419	RAMAZAN	BAĞIRICI
7567	REMZİ	ULUSOY
7570	MUSTAFA	KAHVECİ
7584	YUSUF	AKDEMİR
7623	MEHMET	ÇELİK
7652	İBRAHİM	KOÇAK
7659	MEHMET	YILDIRIM
8210	EMRE	KARAKUŞ
9076	HALİL	KARLIER

İDARECİ ve ÖĞRETMENLERİMİZ

İDARECİLERİMİZ

Müdür HÜSEYİN AVNİ ERDEMİR
Mdr. B.Y. NACİ KARTAL
Mdr. Yrd. HATİCE AZİZOĞLU
Mdr. Yrd. BEHİYE CEYLAN UĞURALP
Mdr. Yrd. İLHAMİ AKTÜRK
Mdr. Yrd. HALİL AKBULUT
Mdr. Yrd. MUSTAFA ŞAMLIOĞLU
Mdr. Yrd. İHSAN UZ
Mdr. Yrd. SAİT BİLİR

REHBERLİK

NACİYE SARI
GÜLSEREN AŞILI
SEYDİ BATTAL AKÇELİK
İHL MESLEK DERSLERİ
ENVER YAMAN
ABDURRAHMAN AKDENİZ
HÜSEYİN SARIKAYA
MEHMET EMİN GÜNDÜZ
MEHMET AKYÜZ
ŞABAN KAÇAR
SEYİT MEHMET GÖNEN
SEFA BARDAKCI
SERVET YEĞENLER
AZİME CANAN AKINCI
SEYİT ERGUN
RAMAZAN EMEKLİ
HÜSEYİN ÇAMDERE
ÖMER GÖKBAŞ
HİDAYET DURMAZ
HASAN BALCI
YUSUF KARAKAYA
MAHİR YEŞİLİRMAK
AHMET BACAK
AHMET YAŞAR YAĞCI
MUSTAFA EKİNCİ
NİHAT TOPÇU
İBRAHİM KARATAŞ
ALİ GÜNDEM
PERİHAN ÖZDEMİR
İSMAİL GÖKDOĞAN
ALİ TURHAN
ŞUAYIP KUZU
SADIK KÜÇÜKHEMEK
HÜSEYİN ÇOLAK
SİNAN CIRIK
ABDULLAH ACAR

ANADOLU İHL MESLEK DERSLERİ

HACI ALİ DEMİRLEK
MEVLÜT ÖZDEMİR
HİDAYET ŞAHİN
FATMA GEDİK
MUSTAFA GÜNDÜZ
AYTAÇ AYDIN
FATİH TEMİR
İHL ARAPÇA
NÜLÜFER DOĞAN
ANADOLU İHL ARAPÇA
MEHMET EMİN GÜNEL
ALİ SERGİN

İHL TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

HATİCE KARASOY
ŞERAFETTİN YARALI
FADİME İPÇİOĞLU
DİLEK TANACI
FATMA YASEMİN SARI
AYSEL KOPAR
ESRA OKTAY
ŞERİFE DURMAZ
HİLAL CERANCI
EMİNE SAFİYE SEVEN
ERDAL GÜZEL
ALİ OSMAN YAMAN
İLHAN GÜLTEPE
NURAY ESEROĞLU
İLYAS ŞAHİN
HASAN AYAN

AND. İHL TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

İSMET DİNÇ
NİHAT EREN
ŞERİFE KAYA
EROL GÜNDÜZ
ULVİ KÜBİLAY DÜNDAR
HATİCE EKİCİ

İHL FELSEFE

AYFER DİREK
MAKBULE SUNGUR
BEDİA TAŞCI
ZEYNEP TURDAN
FATMA NARLI

İHL TARİH

HÜSEYİN ERSEÇGİN
MEHMET ALTUNTAŞ
ZEKİYE ÇAKIR
AYHAN YÜCEL

SEVGİ YALÇIN KAYA
SALİM ZİYA ZENGİN

HASAN KARADAĞ

ANADOLU İHL TARİH

ABDURRAHMAN KARAAĞAÇ

İHL COĞRAFYA

KASIM BOSTANCI
SEYFETTİN ALAŞAHİN
NAZAN USTA (AY)

ORHAN DEĞER

MUAMMER TEL

ANADOLU İHL COĞRAFYA

AHMET MUTLU
NERİMAN ÜRKMEZ
İHL MATEMATİK

MEHMET YILMAZ
KAMURAN ÇAĞLAR
MEHMET CEVDET DAĞTEKİN
SİBEL ONÜÇYILDIZ

MUSTAFA AYRANCI
REFİK TAŞCI

İBRAHİM GÖKHAN SELÇUK

ZEHRA ERASLAN

FATMA TAŞ

ANADOLU İHL MATEMATİK

AYLİN AÇIK

GALİP KOÇAK

MELİKE TÜRKMEN DELİGÖZ

HARUN CERAN

HATİCE İNANÇ

İHL BİYOLOJİ

MEVLÜT AKINCI

TÜRKAN PEKSARI

SEVİNÇ TARAKÇIOĞLU

HAYRÜNNİSA BAŞYEMENİCİ

HAYATİ YILMAN

ANADOLU İHL BİYOLOJİ

TÜLAY MERCAN ALADAĞ

İHL FİZİK

LALE ÖZMERİÇ

AYSUN KOÇAK

NURSAN KOÇAK

HÜSEYİN KEÇECİ

ANADOLU İHL FİZİK

RAMAZAN HAYATİ ALBAYRAK

İHL KİMYA

SATILMIŞ SIR

SIDDIKA ÖZCAN

ALİ FUAT KOÇAK

ANADOLU İHL KİMYA

İSMAİL GÖKSOY

İHL İNGİLİZCE

MUSTAFA YILMAZ

AYSUN ÖNAL

KÜBRA DOĞAN

FATMA GENCER

ANADOLU İHL İNGİLİZCE

NAGİHAN CAN

SABRİYE GÜLSEREN SAĞLAM

MURAT KAYACAN

MUSTAFA OĞUZ

İHL BEDEN EĞİTİMİ

İBRAHİM TATUK

ADNAN ULUDAĞ

AYŞE DUVARCI

12 J

12 J

Emniyet

GALVANİZ ÇİT SİSTEMLERİ VE TEL ENDÜSTRİSİ SAN. TİC. A.Ş.

1. Organize Sanayi Bölgesi İstikamet Cad.

No: 10 • Selçuklu / KONYA

Tel: +90.332. 248 22 22 (pbx) Fax: +90.332. 249 69 16

www.emniyetmetal.com • e-mail: bilgi@emniyetmetal.com

Altıgen
Örme Tel

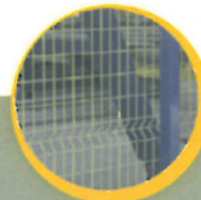
Helezon Fens Teli &
PVC Kaplı Helezon
Fens Teli

Duble Panel

Dekoratif Panel

Panel Çit

Dikenli Tel

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

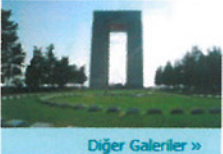
Ana Sayfa Kurumsal Haberler Etkinlikler Yayınlarımız Başarı ve Ödüller

Aral

- Konya İHL'de Yaşam >>
- Sizin İçin Seçtiklerimiz >>
- Makaleler
- ÖSS
- Sizden Gelenler >>
- Faydalı Linkler
- Halkla İlişkiler >>
- İletişim >>
- Sosyal Sorumluluk >>

Çanakkale Albümü

Diğer Galeriler >>

Sınav başarıları

Öss'de Okulumuz Türkiye Birincisi

Rehberlik

Sloganımız sürekli gelişim

Rehberlik Servisleri öğrencinin sınıf ortamı dışında da öğrenmeye devam etmesi için, sürekli gelişim sloganıyla hareket etmektedir. >

Yayınlarımız

Yeni Ufuk Dergisi

Okulumuz öğrenimlerinin çıkarmış olduğu aylık yayınlanan dergimizi sitemizden takip edebilir, eski sayılara ulaşabilirsiniz >

HOŞGELDİNİZ

Cumhuriyet yönetiminin ülkemize kazandırdığı bir çok yeni kurumlar, yeni anlayışlar ve önemli değişimlerin yanında, farklı ve olumlu eğitim müesseseleri de vardır. Bunlardan birisi de İmam Hatip Mektepleri'dir.

Öss'de Okulumuz Türkiye Birincisi

2009 ÖSS yerleştirme sonuçlarına göre okulumuz, Anadolu İmam Hatip Liseleri arasında ÖSS -SAY- 1 ÖSS -SÖZ-1 ÖSS- EA-1 puan türlerinde Türkiye 1.sı olmuştur.

Haberler & Etkinlikler

İngilizce kelime bilgisi yarışması
İngilizce hem yarıştık hem de öğrendik

Öğrencimiz İstanbul'da düzenlenen şiir yarışmasına katıldı
Hiç kudret yeter mi İstanbul seni anlatmaya?

- SAYISAL VE SÖZEL TERCİHİNİ YAPMA GÖREVİ SİZİN
- BOMBALARI BİZE BIRAKTI GİTTİ!
- HACİVEYİŞZÂDE HZ. DUASI
- ŞERİFE KAYA HOCAMIZLA RÖPORTAJ
- SEVGİLİYE 40 HADİS

Okulumuz

- Okulumuz Hakkında
- Fiziki bilgiler
- Video Okul Turu
- Foto Galerisi
- Eğitim Kadrosu
- Kıyafet ve Formalar
- Kulüpler
- Kayıt Bilgileri
- Okul Aile Birliği
- Mezunlarımız

Eğitim Öğretim

- Mesleki Dersler
- Beden Eğitimi
- Biyoloji
- Coğrafya
- Felsefe
- Fizik
- İngilizce
- Kimya
- Matematik
- Rehberlik
- Tarih
- Türk Dili Edebiyatı

PROJELERİMİZ

ULUSAL PROJELER

YEREL PROJELER

MAKALELER

İmam Hatip Lisesi Hatıraları

Okulumuzdan mezun olan ünlü simalardan hatıralar...

Rehberlik

Etkili ders çalışma teknikleri

Cumhuriyet;
fikri hür, vicdanı hür
nesiller ister.

KONYA İMAM HATİP LİSESİNDE YAŞAM

» SAĞLIK

» SPOR

» SERVİS

» BESLENME

ANKET

Okulumuzun yeni web sitesini nasıl
buldunuz?

Ankete Katıl >

KONYA
İMAM HATİP
LİSESİ

Tüm hakları saklıdır. Siteden yararlanırken gizlilik ilkelere okumanızı tavsiye ederiz. İzinsiz ve kaynak gösterilmeden yayınlanamaz. Telefon : (0332) 351 28 02 Tasarım : Capital Medya - Yazılım : CM Bilgi

RSS 2.0

TİMAV

Türkiye İmam-Hatipliler Vakfı

Allah'a dayan, sa'ye sarıl, hikmete râm ol
Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yol.